XXV. évfolyam, 29. szám Ára: 1,80 Ft 1969. július 17

CSALOGATÓ

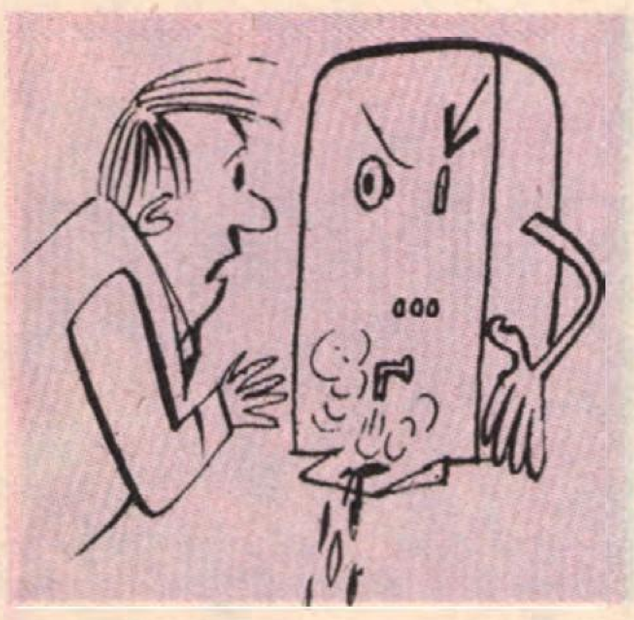
Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

AZ AUTOMATA BOSSZÚJA

Több mint két hónappal ezelőtt e lap hasábjain derűs hangú, ám bíráló szándékú közleményben tájékoztattam az olvasót egy furfangos automatáról, amely a Nyugati pályaudvaron található, és három egyforintos bedobása ellenében forró vizet szolgáltat ki — kávé helyett. A cikkben magamat is gúny tárgyává tettem, elbeszélve, hogy ennek az automatának én már három alkalommal is bedőltem, mert rabja vagyok az automatázásnak, s valahányszor elmentem mel-

lette, mindig erőt vett rajtam a játékszenvedély.

A gyakorlott olvasó, e bevezetőből tisztában van azzal, hogy az automatával ismét találkoztam, s nem ok nélkül ragadom meg újból a tollat. Az olvasó csupán azt nem tudja még, hogy rehabilitálom-e az automatát, vagy az automata még mindig, azóta is forró vizet tölt a műanyagpoharaiba.

Nem csigázom tovább az érdeklődést: bedobtam a három forintot és szorongva néztem a kis ablakon át a kiömlőnyílásra, melyen először kis gőzfelhő jelent meg, majd sötétbarna cseppekben jött a kávé! A kávé! Hurrá! — kiáltanék fel, ha nem forrna a torkomra a kiáltás. A kávé ugyanis, ahogy jön, úgy el is megy alul a lefolyóban: az automata egyúttal poharat nem helyezett a kávé alá. Ha közelebb álltam volna, a kávé egyenesen a cipőmbe, vagy a nadrágszáramba folyt volna bele.

Az eset szomorúságához tartozik még, hogy mutatványommal akkora közönségsikert arattam, melyhez hasonlóra egész humoristapályafutásom alatt nem emlékszem. A körülöttem állók a hasukat fogták a kacagástól, én pedig szerény mosollyal egy kicsit meghajoltam — megköszönve a tapsokat —, aztán kimentem a színről.

Szeretném most bejelenteni, hogy vásároltam egy fehér műanyagfestéket, mely mindenütt megtapad, s egy pemzlit. Ha ismét a pályaudvar felé visz az utam, a festéket magammal viszem, egyenesen az automatához siettek, és beledobok három egyforintost. Ha pedig nem kapok azonnal, előzékenyen, jó minőségű finom kávét a három forintomért, az automatára minden oldalról jól láthatóan rámázolom, hogy hibás, és hogy nem működik. Levakarhatatlanul.

Hacsak nem kever le az automata egy nagy pofont, mikor a közelébe lépek. Mindenesetre óvatos leszek.

(somogyi)

VÁSÁRLÁS — MAI MÓDRA

Szövetkezetem részére színes mappa-fóliát szerettem volna vásárolni. Felkerestem Budapesten a Bajcsy-Zsilinszky úti Műanyag Áruházat. Meg is találtam a keresett fóliát, a megfelelő színekben. Közöltem, hogy az üzletben fellelhető mennyiség kb. éppen annyi, amennyire nekünk szükségünk van, ezért mindet megveszem. Az üzlet vezetője azonban igyekezett lebeszélni vásárlási szándékomról, mondván: az üzletben levő árut nem adhatja oda, mivel azok kezdett tekercsek és ha új vevő jön, aki pár métert akar csak vásárolni, nem kezdhet meg egy originál csomagot amiatt.

Mivel szövetkezetemnek nagy szüksége van a fóliára, nem adtam meg magam egykönnyen. Originál csomagokat nem akartam vásárolni, mivel annak súlya jóval meghaladja a szükségleteinket. Így tovább agitáltam az üzletvezetőt, hogy a boltban levő árut adja el nekem. Agitálásom „eredményes" volt. „Eladom a kívánt árut — közölte az üzletvezető —, de csak akkor, ha az X utcában (az utca nevét nem jegyeztem meg) levő raktárunkból áthordja az alig 50 kg-os súlyú tekercseket, hogy az üzletben is legyen áru az eladott helyett".

Feladtam a további küzdelmet, s szó nélkül kifordultam az üzletből.

Csutorás István
Vegyesipari KTSZ, Dombóvár

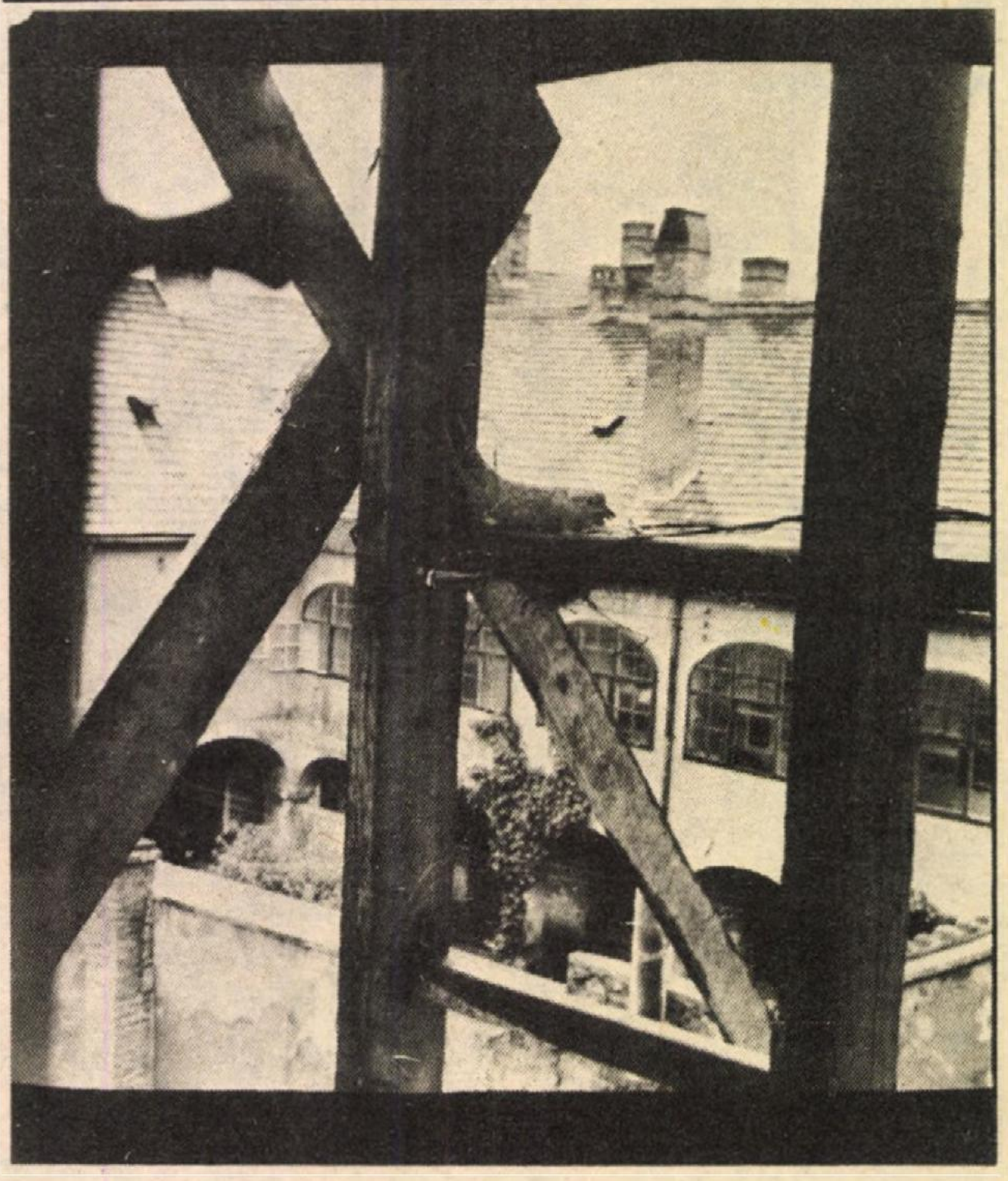
MIRE JÓ A MENETREND?

Június 28-án, Egerből mentünk ki vonaton Szilvásváradra, hogy onnan az erdei vasúton eljussunk a Szalajka-völgybe. A hivatalos MÁV menetrend szerint minden nap 15.15-kor indul egy kisvonat. Erre az időre oda is értünk, s ott meglepetve láttuk a kitett menetrenden, hogy a vonat 15.10-kor már elment! Nagy nehezen találtunk egy kalauzt az irodában. Ő azonban csak széttárta a kezét, amikor a menetrendet mutattuk, de segíteni nem tudott.

Nem értjük: mire való a hivatalos menetrend, ha a Nyugat-bükki Erdőgazdaság úgy közlekedteti a kisvasutat, ahogy kedve tartja?

Stepanics Gusztáv és dr. Fürstner László
Tatabánya

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Fészket rakott a vadgalamb a mosonmagyaróvári Fekete Sas szálló vakolásához felállított állványokra. El lehet képzelni ezek után, hogy milyen lázas ütemben folyik a szálloda tatarozása!

(Beküldte: Somogyi Tivadar, Mosonmagyaróvár)

BELFAGOR MÉLYEN KORHATÁR ALATT

Abba még csak beletörődöm, ha egy gyerek, ösztönös kíváncsiságától hajtva, elvegyül a felnőttek között és a tömeg áradatával ügyesen besodródik a moziba, ahol erősen tizenhat éven felülieknek ajánlott filmet játszanak. Azon ellenben igenis megütközöm, ha 10—12 éves gyermekeket szervezetten visznek el ugyanilyen filmekhez.

Tizenegy éves lányom azt írta ugyanis minap nagy lelkesedéssel Balatonmáriáról — ahol a SZOT gyermeküdülőben nyaral —, hogy közösen, nevelők kíséretében megtekintették a Belfagor a pokolból című (16 éven felülieknek ajánlott) filmet, mely egy Medici-lány korántsem épületes szerelmi kalandjáról szól, akit az ördög — büntetésből, mert túl akart járni az eszén —, azzal szégyenít meg, hogy az egész város szeme láttára levetkőztet meztelenre, a kéjenc öreg polgárok és a mozilátogatók legnagyobb örömére. Megvallom, én is láttam ezt a filmet és egész kellemes nyári szórakozásnak találtam. Kislányomat azonban a legnagyobb sértődések ellenére sem vittem magammal a moziba, mert úgy véltem, hogy ez a téma, s ez a látvány nem gyereknek való.

(ágh)

A CÍMZETT VÁLASZOL

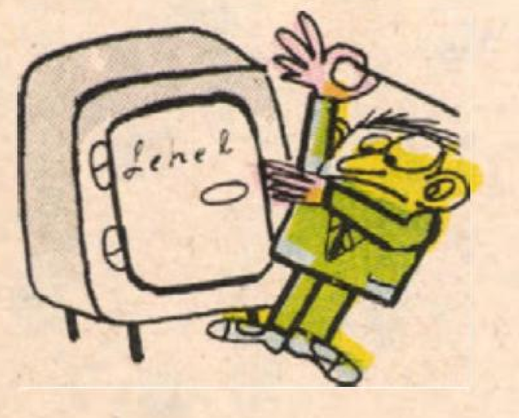
A nyírteleki lakosok panaszkodtak a Ludasban amiatt, hogy kevés a jó ivóvíz a községükben. Közöljük, hogy a járási tanács 125 ezer forintot szavazott meg Nyírtelek község részére, egy új közkút fúrására.

Reméljük, hogy két-három év múlva a jelenlegi két „kiöregedett" közkutat is újjal tudjuk felcserélni majd.

Vincze József
a Nyíregyházi Járási Tanács VB elnöke

VÍZSZINTBEN

A Lehel 50 AV típusú hűtőszekrény működésének alapfeltétele, hogy a készülék vízszintesen álljon. Üzemzavar esetén a sze-

relő vízszintmérőkkel érkezik, dugókkal vagy más alátétekkel állít a szekrényen, s azzal távozik, hogy most majd hűteni fog a gép. Ha még sem hűt, újból kiszáll, újabb alátéteket helyez el és — ismét távozik.

Kérdés: ha az üzemeltetés alapfeltétele a vízszintben állás, mért nem építenek a szekrénybe egy kis vízszintmérőt, mellyel az üzemeltetők (tulajdonosok) maguk ellenőrizhetnék a helyes beállást?

(Merlegeknél több évtizede megoldották ezt az egetverő problémát!)

Igen sok felesleges boszszúságot, kiszállást takaríthatnának meg ezzel a kézenfekvő megoldással!

Várnagy Tibor
Bp. VI., Lenin körút 60.

REMEK, DE...

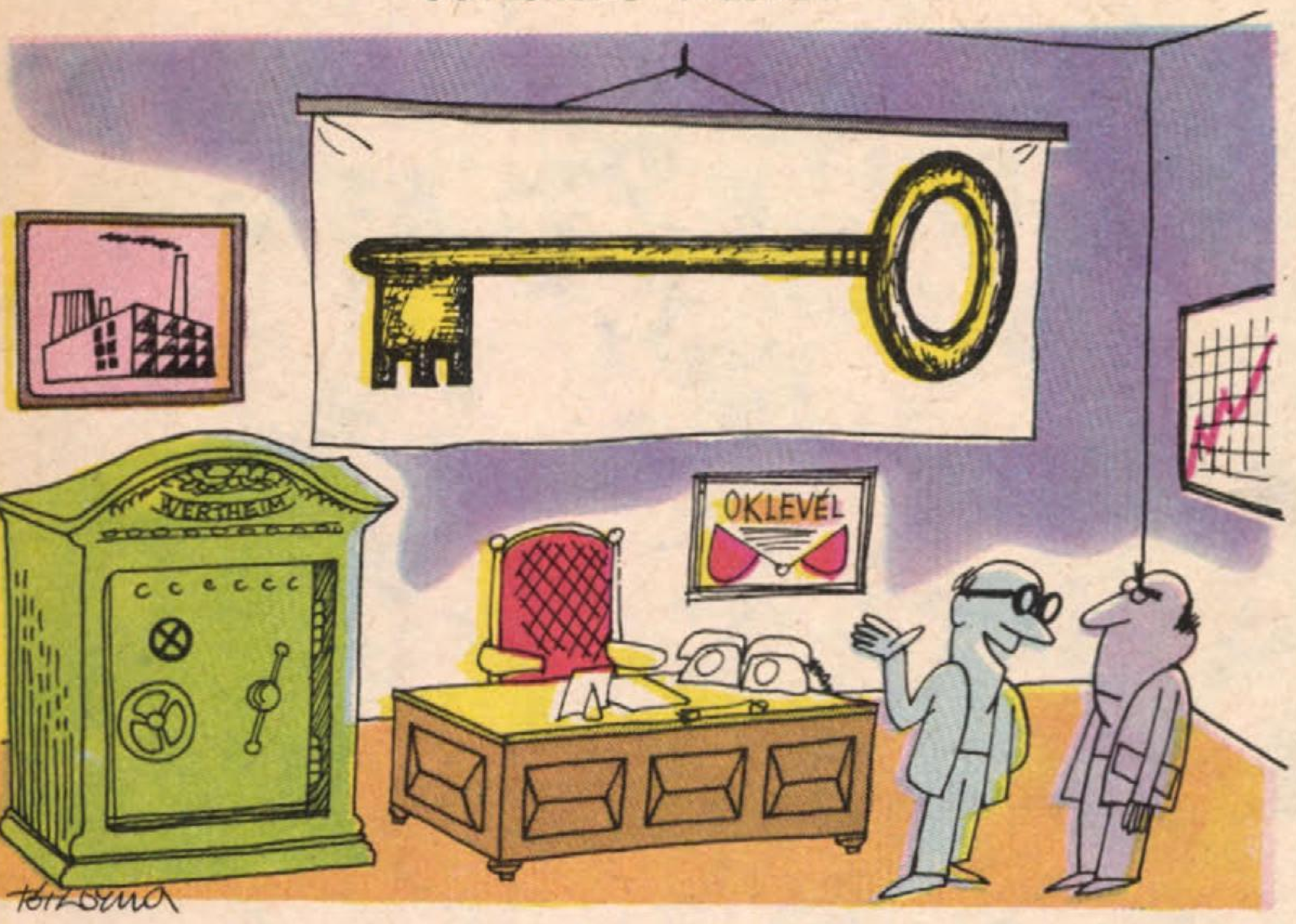
Van egy Lucznik 431-es márkájú varrógépem. Igazán remek gép, élvezet vele varrni. Nagy kár, hogy sehol sem lehet hozzávaló tűt kapni. Már pedig tű nélkül igazán bajos dolog a varrás!

Károlyi Ferencné
Veszprémvarsány

Remek ötlet a színes rácsozatú gyermekjárókák forgalomba hozatala. Csak az a rossz, hogy már hosszú ideje nem lehet kapni egyetlen szakboltban sem!

Tóth Zoltánné
Rákoshegy, Bajza u. 36.

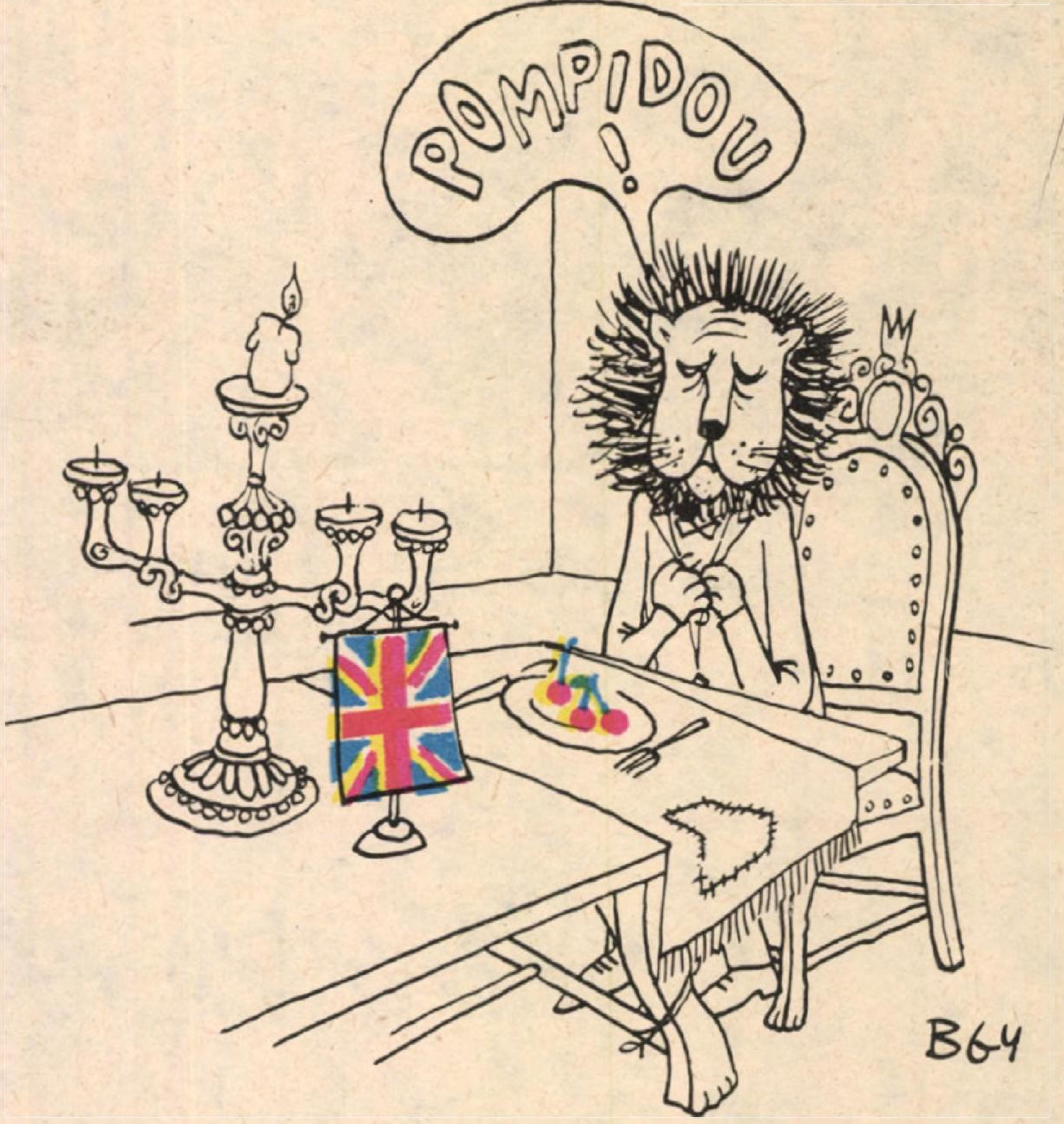
ÜGYESKEDŐ VÁLLALAT

– Ekkora haszonkulcs szerint számolunk…

FOHÁSZ A KÖZÖS PIACÉRT

Brenner György rajza

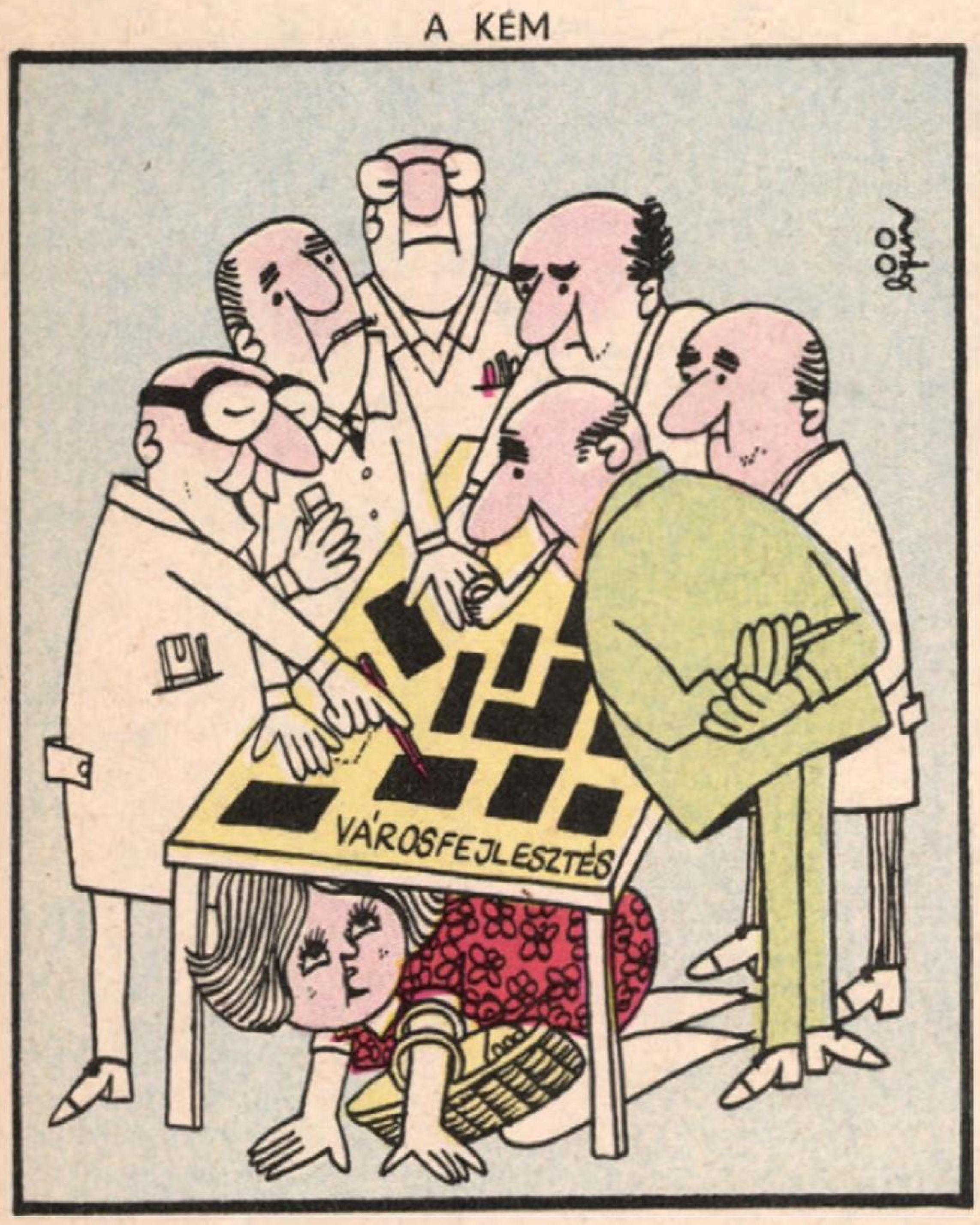
MEZTELENSÉG A SZINPADON

Az „International Herald Tribune" körkérdést intézett egy sereg ismert amerikai szinésznőhöz, hogy mondják meg, mi a véleményük a szinpadokon egyre jobban eluralkodó meztelenségről. A legérdekesebb választ Shelley Winters adta:

– Véleményem szerint a szinpadi meztelenség undorító, szégyenletes, romboló hatású és társadalomellenes. Ha viszont huszonkét éves lennék és szép alakú, akkor azt mondanám, hogy izléses, művészi, felemelő és a haladást szolgálja.

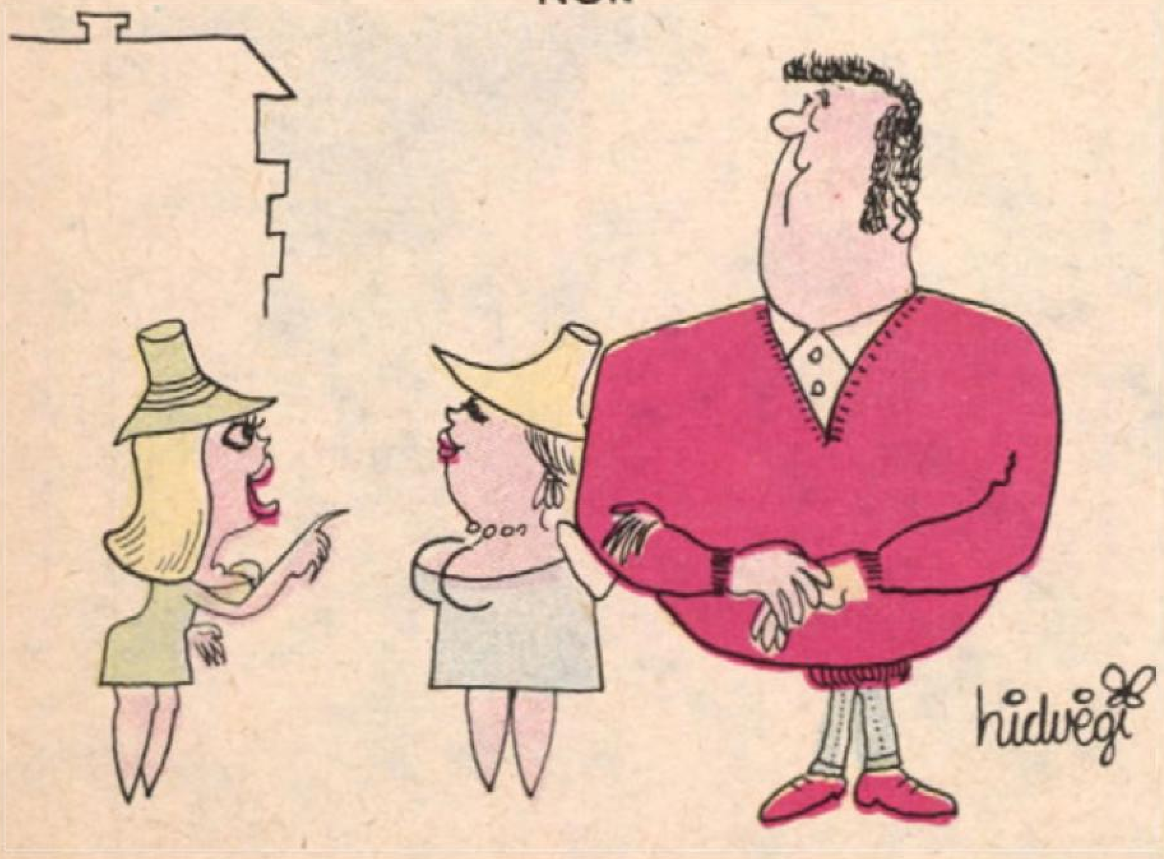
Úgy látszik, nem a ruha teszi a meggyőződést.

A KÉM

– Hátha megtudom, hogy miért nem épitenek a kerületben egyetlen új közértet sem…

NŐK

– És mondd, hány lóerős?

Barátom Sándor

Kétségtelenül nagyon éhes voltam már, ugyanis második hónapja nem ettem, amikor eszembe jutott Barátom Sándor, hogy nahát, hogy nekem nem jutott előbb eszembe Barátom Sándor, hogy felmentem volna hozzá! De most milyen szerencse, hogy eszembe jutott, máris felkerestem!

Miután nem volt pénzem villamosra, s a koplalástól sem voltam valami jó erőben, így hát nem tudtam sietni, de mégis, három nap alatt eljutottam a Széna térről a Dorottya utcába, s Barátom Sándor, mikor jelentették neki, hogy ki keresi, mint ahogy bizonyos voltam benne, tüstént kiüzent értem, hogy vár.

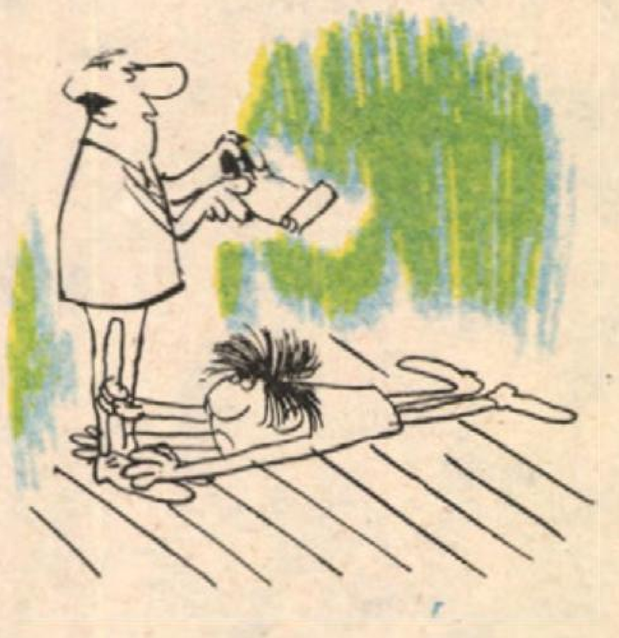
— Barátom Sándor! — kiáltottam örömmel, mikor beléptem hozzá, s mindjárt végigvágódtam a szőnyegen, mert csúnyán kimerített a lépcső, de ő erőszakkal visszanyomott, hogy semmi udvariaskodás, csak maradjak fekve.

— Barátom Sándor — mondtam neki csak azért is felkönyökölve a földről —, milyen szerencse, hogy veled egyenesen lehet beszélni! Az a helyzet, hogy az elmúlt hetekben nagyon megkívántam valamit enni. Kölcsönözzél nekem néhány forintot, hogy egy pár kiflit vásárolhassak magamnak.

— Hogy lehet így élni! — kiáltott fel Barátom Sándor és bosszúsan csóválta a fejét. — Nem kifli kellene neked, hanem rendbe kellene hozni az életedet!

— Igazad van — mondtam neki beismerőn —, de most elsősorban egy kifli kellene, mert egy kiflitől életben maradnék és akkor később lenne mit rendezni. Különben teljesen igazad van, így nem lehet élni, ilyen könnyelműen, ilyen tervszerűtlenül. Ígérem, hogy amint megettem két kiflit, megpróbálok megváltozni.

— Neked nem kifli kell — emelte fel a hangját Barátom Sándor —, hanem rendesen kell étkezni! Naponta háromszor, változatosan és tartalmasan. Csináltál már valaha is magadnak egy tervet, pa-

pírral és ceruzával a kezedben? Na várj csak!

Barátom Sándor jegyzetblokkot és ceruzát vett elő, s rám nézett.

— Hozass egy kiflit! — suttogtam féltérdre erőltetve magamat —, mert a gyengeségtől már rosszul hallok és nem tudom így figyelmesen követni a tanácsaidat!

— Nem! — kiáltotta meleg szigorral Barátom Sándor. — Tudod jól, hogy nem azon az egy forinton múlik! De hogyha most hozatok neked egy kiflit, megeszed és máris máson jár az eszed, és én csak beszélhetek neked a levegőbe!

Szuggesztíven nézett rám:

— Háromszor kell egyél, mindennap — mondta. — És nem fontos a Gundelban, vagy a Royalban, nagyon jó kisvendéglők vannak, olcsón és élvezetesen főznek. A napokban például ettem egy birkapörköltet, tizenegy forintért, mondhatom kitűnő volt!

— Az isten szerelmére! — könyörögtem —, ha már nem hozatsz egy kiflit, legalább ne beszélj előttem ételekről, hiszen mintha kést forgatnál a gyomromban!

Barátom Sándor súlyos szomorúsággal nézett végig rajtam:

— Akkor nem beszélünk. Akkor most leülsz a fotelba és összeírod a havi kiadásaidat. Költségvetést készítesz, és én átnézem!

Felsegített a földről és a karosszékbe támogatott, majd papírt, ceruzát dobott elém az asztalra. Megragadtam a ceruzát és mohón rágni kezdtem a festéket róla.

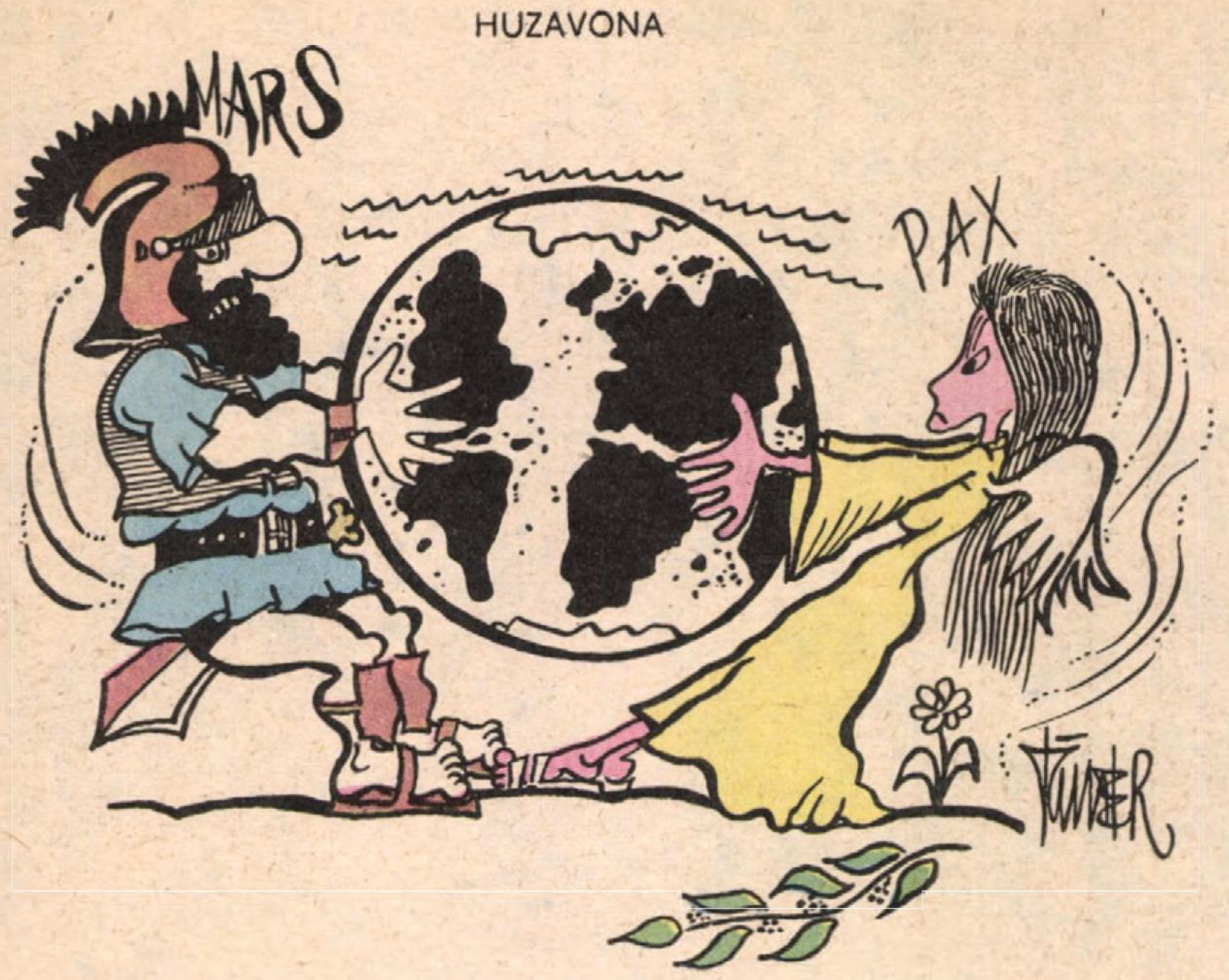
— Be fogod szüntetni az éjszakázást, és a dohányzást mérsékelni fogod — határozott Barátom Sándor. — Vitamint, sok zöldfőzeléket kell egyél, sok gyümölcsöt, esetleg hetente egy alkalommal gyümölcsnapot is tarthatsz. Kevés zsiradékot, nem sok fűszer, sok tejtermék, sajt, joghurt. És amit egyszer elhatároztál, azt be is tartod! Megértetted?

Már nem tudtam rá felelni, ugyanis közben éhen haltam a fotelban. Barátom Sándor elkeseredetten mért végig:

— Ezen az emberen nem lehetett segíteni! — állapította meg keserűen, majd csengetett a titkárnőjének, hogy földeljen el.

Somogyi Pál

HUZAVONA

VÁLLALATI FOCIMECCS

– Parancsoljon, igazgató elvtárs, a gólt önnek kell rúgnia!

MARK VILENSZKIJ:

NÉVVÁNDORLÁS

Az öreg autóbusz, Kristállyal a fedélzetén, az üdülő felé döcögött. Kristály a megkopott fogantyút szorongatva, kinézett az ablakon: gyönyörködött az esőáztatta nyíresben és közben gondolkodott. Próbát vett lelkiállapotáról és rövid elemzés után arra a következtetésre jutott, hogy már a természettel való találkozásban sem leli örömét. Az életörömtől vastag, fekete fal választotta el. Egy esztendeje már, hogy Kristály elvált a feleségétől, de máig sem tudta visszaszerezni a házasélet évei alatt elveszített lelki egyensúlyát. Na, majd az üdülőben begyógyítja a sebeket, helyreállítja derűs világszemléletét.

Az adminisztrátor meglepetten nézegette a beutalóját, majd a barna hajú vendéget méregetve megszólalt:

— Mi az, Kristályból egy ezred érkezett?! A negyedik szobában is van egy. Hozzá osztom be magát. Legalább tisztázhatják rokoni kapcsolataikat.

A negyedik szobában két frissen felhúzott ágy üresen díszelgett, a harmadikon, a pikétakarón, egy fehér trikójú, buggyos nadrágú, szénfekete alak, a talpát vakargatva, újságot olvasott.

— Jó napot kívánok — köszönt Kristály, lerakta a bőröndjét, kezét nyújtotta és bemutakozott: — Kristály vagyok.

A fekete hajú ismeretlen gyanakodva ránézett, majd a kezét nyújtotta. Nagy, szőrös keze volt.

— Szintén Kristály.

Szomorú, csokoládébarna szemei voltak.

— Előfordul — állapította meg a barna hajú Kristály.

— Minden megtörténhet — helyeselt a másik.

De a két Kristály csak éjjel elegyedett szóba egymással, amikor a fekete Kristály az ágy rugóival vívott egyórás csata után altatót kért a barna Kristálytól.

— Luminált ajánlhatok?

— Köszönöm, mindegy. Az egész központi idegrendszeremet keresztül-kasul tönkretette az az átkozott nőszemély.

— Kicsoda? — kérdezte a barna Kristály.

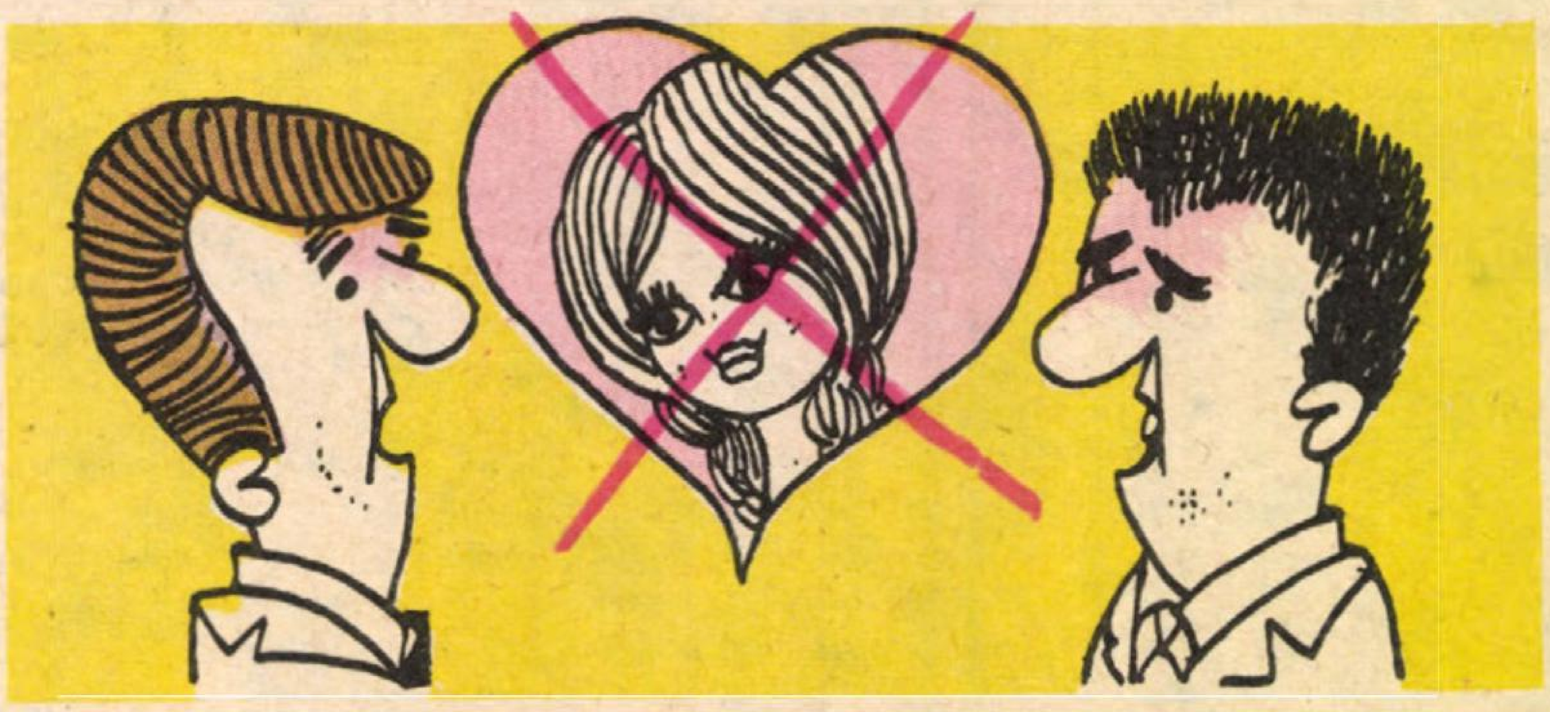
— A volt feleségemről beszélek.

— Elváltak?

— Szerencsére.

— Én is elváltam. Úgy látszik nemcsak névrokonok vagyunk, de sorstársak is.

— Hogy lehet egy olyan nővel élni — emelte fel hangját a fekete Kristály —, aki egyszer sem kelt

fel reggel, hogy reggelit készítsen a férjének?!

— Ez az! Mind egyforma. Az enyém is morgott: „Vegyél valamit magadnak drágám, a jégszekrényből" — és máris fordult a másik oldalára.

— Soha egy kopek nem volt a háznál — folytatta a fekete. — Akármennyit kereshetsz, mind elfolyik.

— Eltűnik, mint az esővíz a Szaharában. Ebben is az enyémre hasonlít.

— De nemcsak a pénz, még inkább a szerelem illant a semmibe — jelentette ki leírhatatlan keserűséggel a fekete Kristály. — Botrányok, hisztériás jelenetek...

— Semmi megértés, semmi segítség...

— Otthagytam neki mindent: a bútort, a lakást. „Minden a tiéd! Minden! Csak szabaduljak tőled!" Gondolja csak meg, Kristály elvtárs, ezt a nőt egyetlen dolog érdekelte a világon: kardigánt gyűjtött. Egyetlen év alatt, amit velem töltött, a kardigángyűjteményét nyolcról tizennégyre növelte.

— Azt mondja, kardigán?! — remegett meg barna Kristály hangja. — Rombuszokkal díszített kardigánja is volt?

— Fekete, sárga, fehér rombuszok?...

— Igen.

— Volt.

— Bocsásson meg, de hogy hívják a feleségét?

— Violetta Szergejevna — bőgött fel a fekete hajú. — Vetocska...

— Szóval, Vetocska — állapította meg barna Kristály. — Tehát, maga nagylelkűen az én lakásomról mondott le a feleségünk javára, Kristály elvtárs.

— Micsoda?

— Maga előtt én voltam a férje. Igaz, én nem Vetocskának, hanem Letocskának hívtam. És először én hagytam neki ott a lakást, s maga már az új férj jogán költözött bele. Nem beszélve arról, hogy a váláskor valamire mégiscsak igényt tartott Violette Szergejevnánál.

— Egy gombostűt sem vettem el tőle — harsogta a fekete. — Ki jogosította fel arra, hogy sértegessen?

— Én a nevéről beszélek. Mert gondolom a Kristály név nem az ön leánykori neve?

— Ja, szóval erről... — nyugodott meg a fekete. — Ez igaz. A házasságkötésemig ugyanis Hadzsibachcsi-murtakovnak hívtak, s a nevem miatt állandóan zűröm volt. Ötvenszer kellett bemutatkoznom, míg megértették, hogy úgyse érthetik meg. Tiszta őrület! Boldogan vettem fel a feleségem hangzatos nevét, pontosabban az ön nevét. Most egy kicsit kellemetlen ön előtt a dolog, de hát törvényes jogom...

— Nem kell szabadkoznia. Én is az ő nevét viselem. Mert az én eredeti nevem: Gyomori. Magunk között mondva, nem egy leányálom. A Kristály név az egyetlen hozomány, amelyet volt feleségem apja útravalóul adott, a mi közös apósunk. Mellesleg, nem tudja mit csinál most a mi drága Vetocska-Letocska-Violetocskánk?

— Hogyne tudnám! Ellenállhatatlanul ostromol egy mérnököt. Félek, hogy a szerencsétlen nem ússza meg a dolgot.

— Hogy hívják az áldozatot?

— Lábatlanovics Eduárdnak.

— Minden világos. Szóval, lesz egy harmadik Kristály is.

— Valószínűleg lesz. Horogra akad.

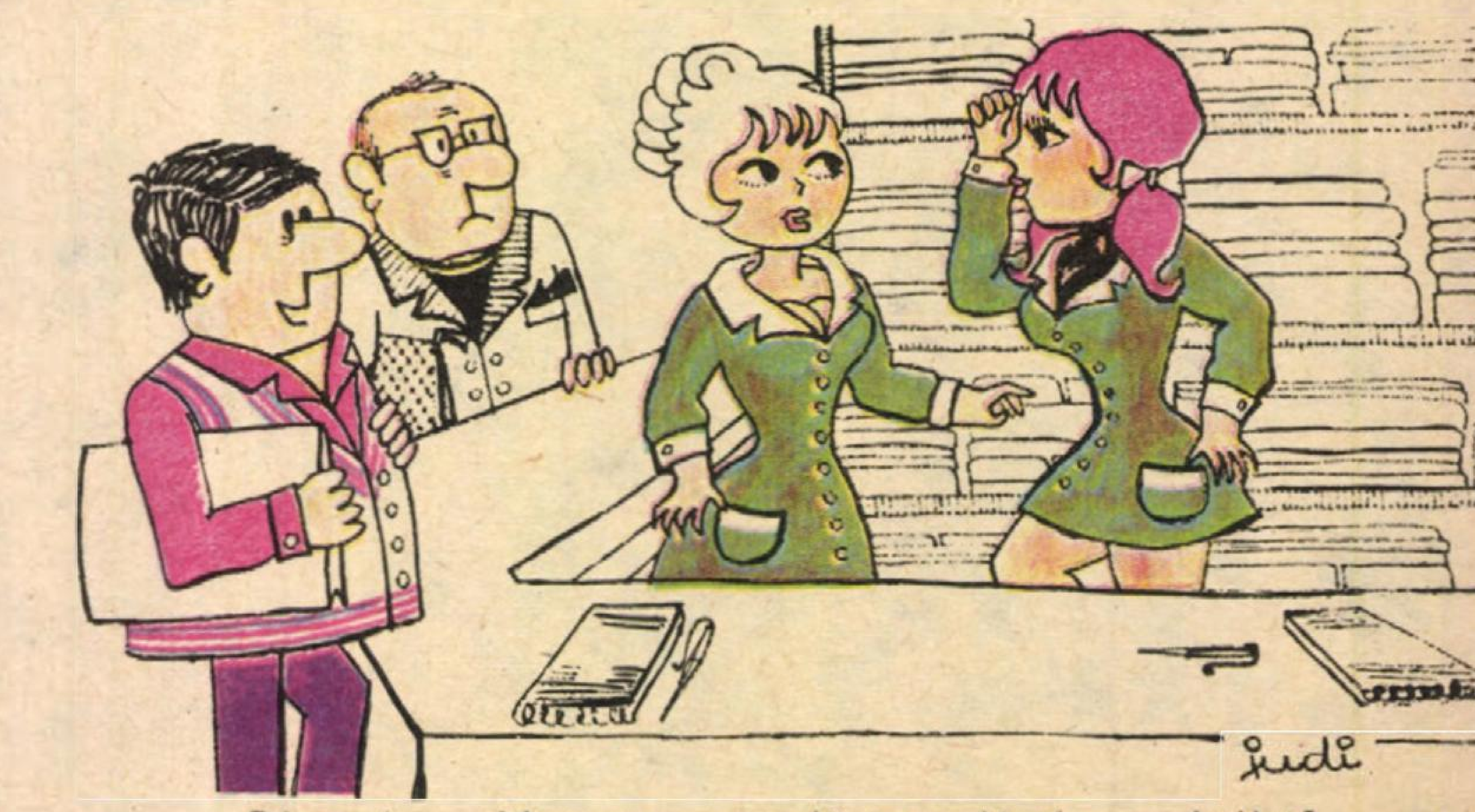
— Majd csak szabadul egyszer...

Mindketten felsóhajtottak, befúrták magukat a dunyha alá, s a fal felé fordulva elaludtak.

Eközben a harmadik Kristály-jelölt lassan, de biztosan közeledett végzete felé.

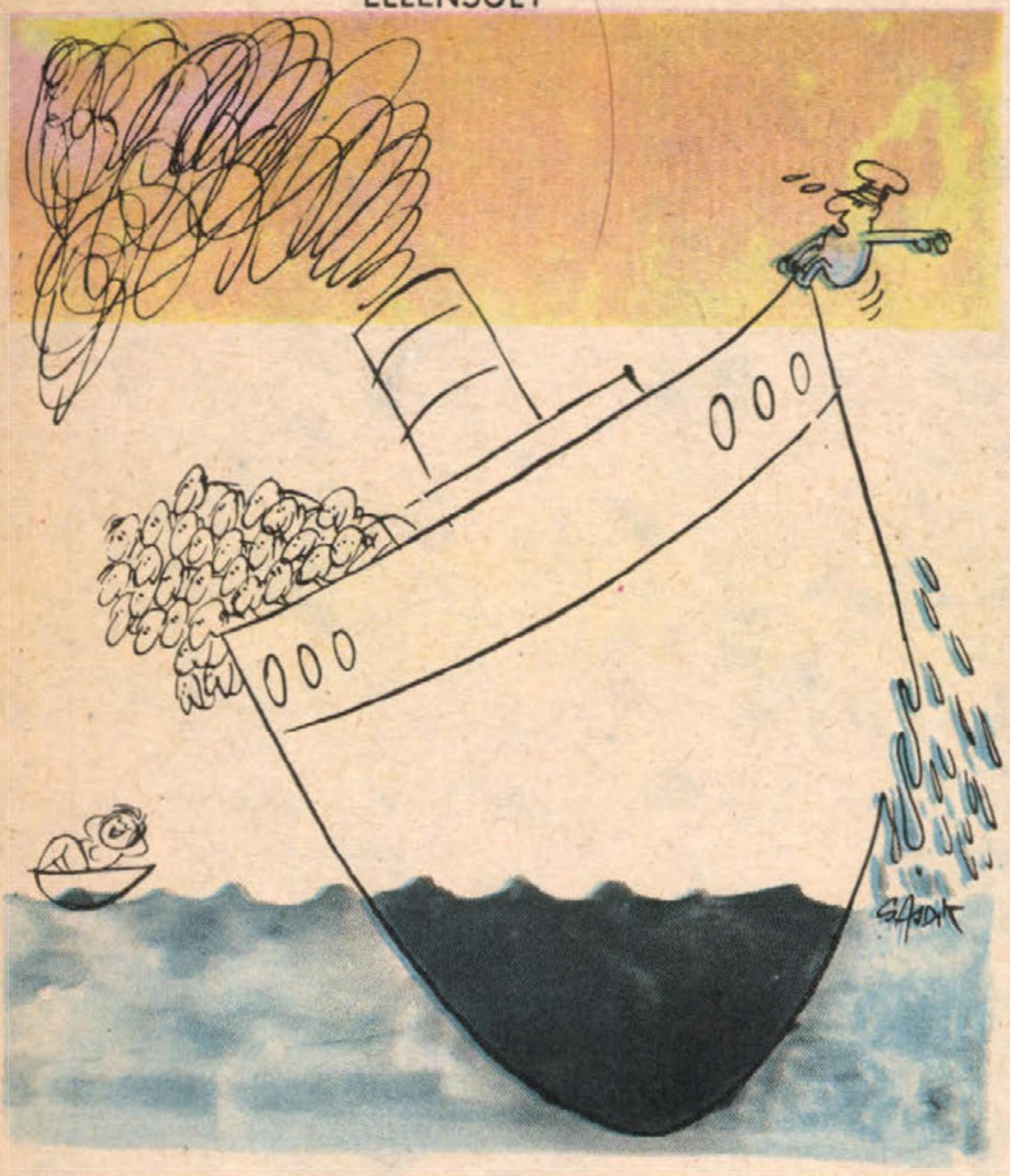
(Oroszból fordította: Barabás Péter)

DILEMMA

– Rám néz... Most tetszem neki, vagy ki akar szolgálni?

ELLENSÚLY

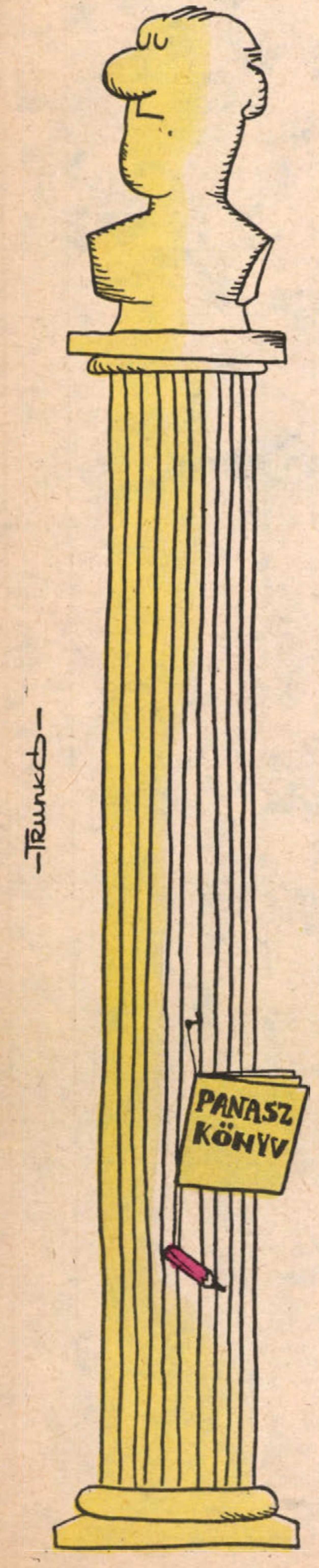
ROCKEFELLER DÉL-AMERIKAI KÖRÚTON

Baráth József rajza

– És önöknél hány tojás esik havonta egy főre?

DEMOKRÁCIA

MESE egy kiküldetésről

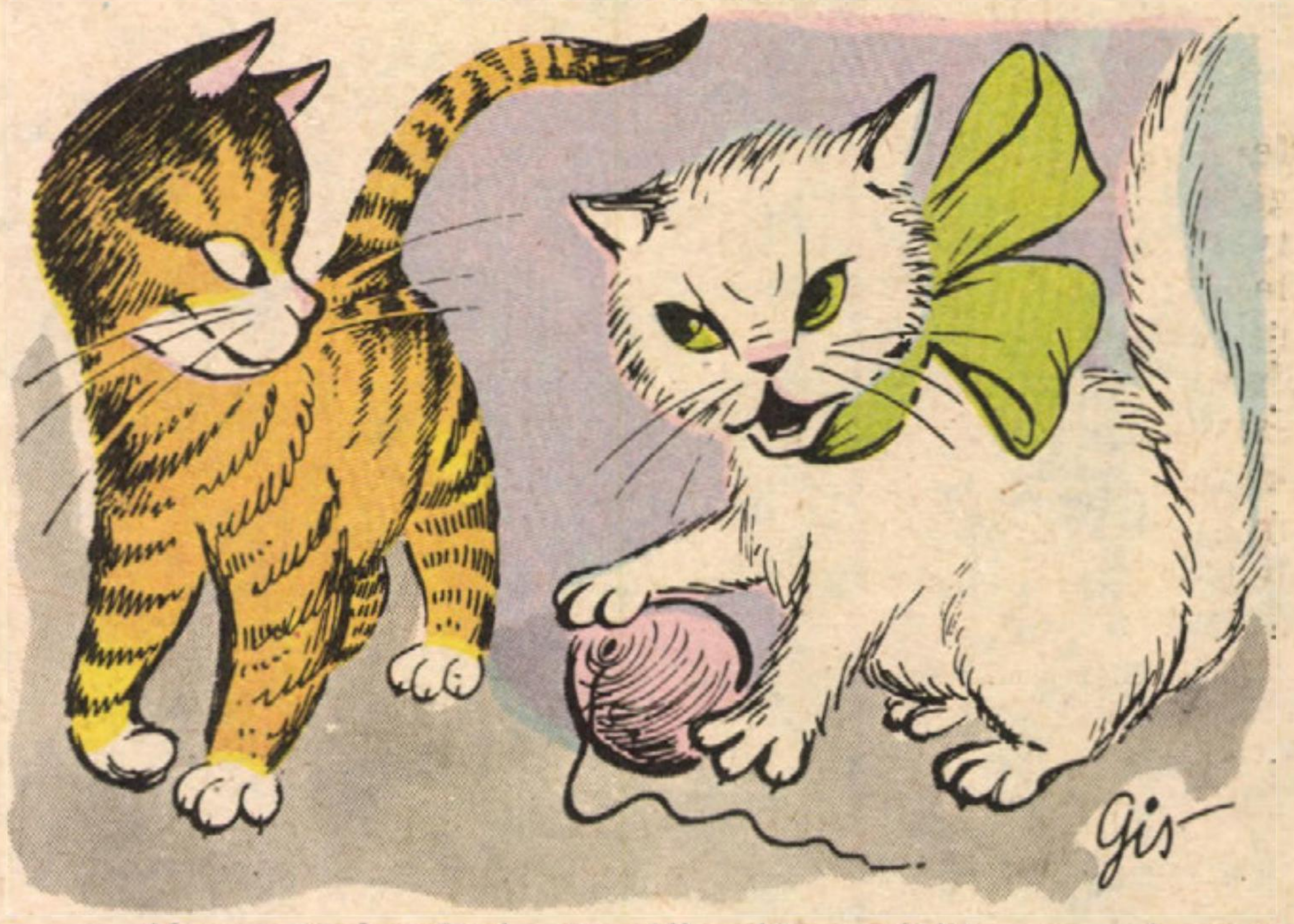
Kiküldték Bergengóciába,
Valami közlekedési célból,
Hogy szerezzen tapasztalatot,
És lám, nem járt hiába:
Tengve dollárból s tallérból,
Ott töltött másfél hónapot.
Úgy sikerült, ahogyan hitte,
Mert titkárnőjét magával vitte,
S oly sok újat találva ott,
Buzgóbban munkálkodhatott,
Aminthogy kiküldött fenti
Erről szakszerűn jelenti:

„Bergengócia kék ege alatt
Rengeteg a tapasztalat.
A jármű itt borzasztó sok,
S gyakran hibáznak az autósok,
Mert a zebrák nem fehér-feketék,
Hanem fekete-fehérek. Furcsa nép!
A villamosjegyek jóval drágábbak,
És a kocsik sokkal sárgábbak,
A buszok meg halavány kékek
(Nyugaton sajnálják a festéket).
A megállóknál rém sokan várnak,
Az utasok itt fel-leszállnak,
Ki elöl, ki meg csak hátul,
S a villamos megy magától,
Ha indítja a kocsivezető,
Bár a lépcsőkön állva lógnak,
Perselyt, jegyet s pénzt spórolnak,
Nem úgy, mint minálunk,
Hol az utastudat egyre nő,
S ha mégis ilyet csinálunk,
Rendőreink melegen szólnak,
Avagy egy lágyat sípolnak.
És itt a buszajtó elég gyatra,
Mert nem nyílik kívánatra,
Bármennyire is mehetnénk
(Otthon ezen csak nevetnénk).
Ja, a folyókon híd vezet át,
De az autó lassabban jár itt,
És kipufogója bűzt okádik,
Nem úgy, mint nálunk, rezedát.
Egyszóval: minden zúg, csörömpöl,
És senki sincs oda az örömtől."

Többet tapasztalnia nem lehetett,
A másfél hó letelt, s mehetett.
Ám, ha féléves lesz a küldetés,
Beszámolója jobb leend s egész,
Ezt ígérte. És hozzátette még:
„Apropó: ott rosszak a feketék!"

Zsombok Zoltán

JOGOS BÜSZKESÉG

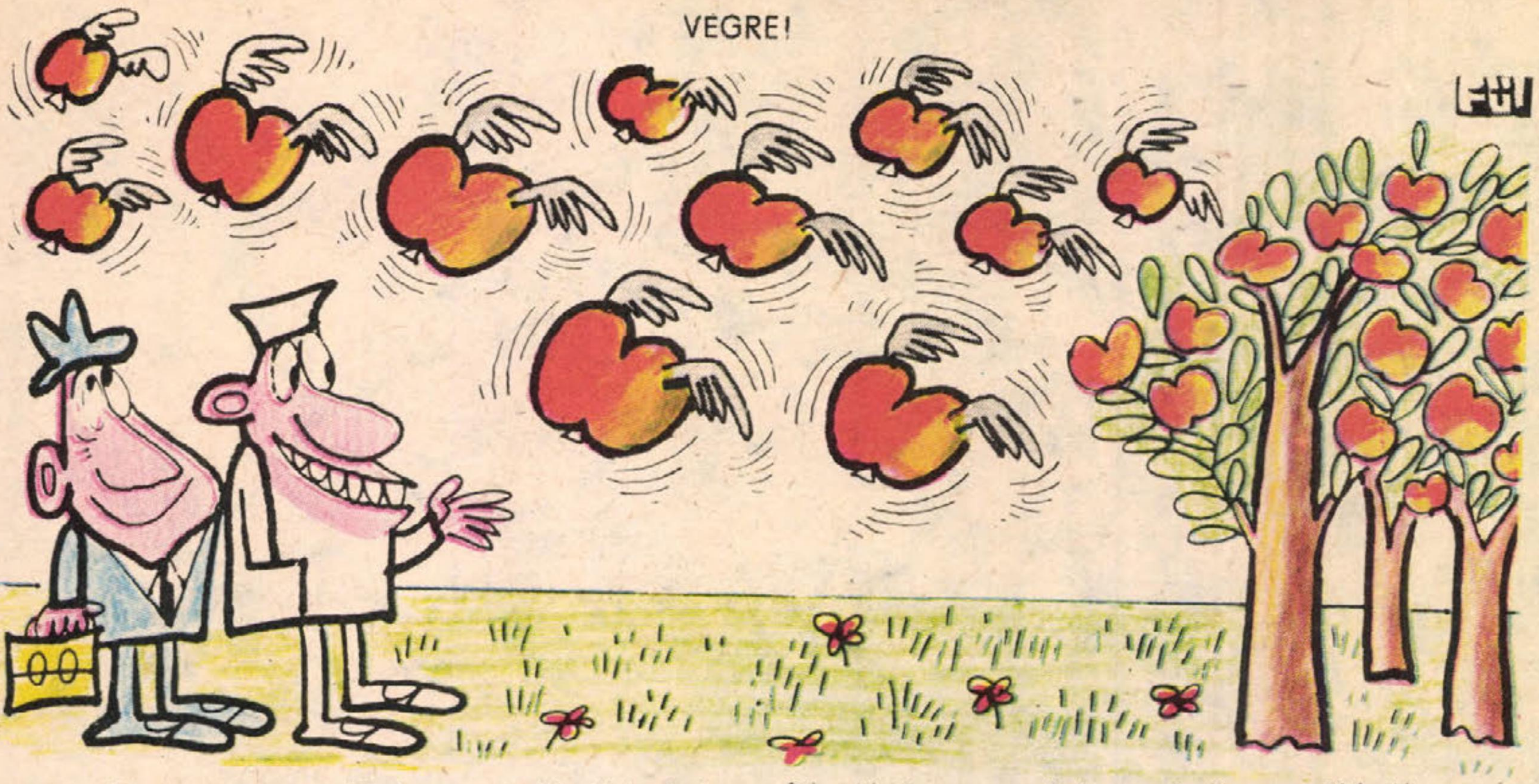

– Vegye tudomásul: én állandó modellje vagyok egy giccsfestőnek! . . .

ALKOHOLELLENES PROPAGANDA

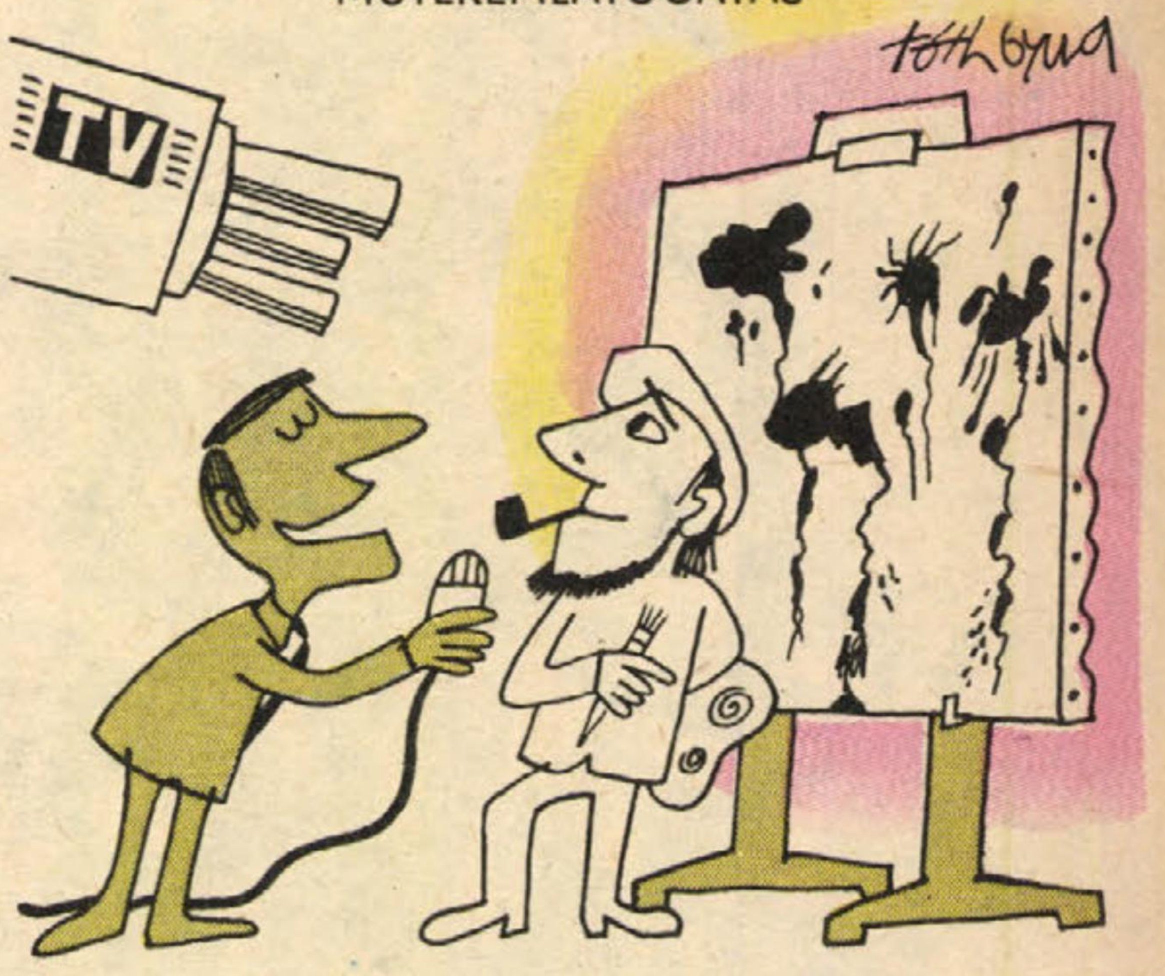

VÉGRE!

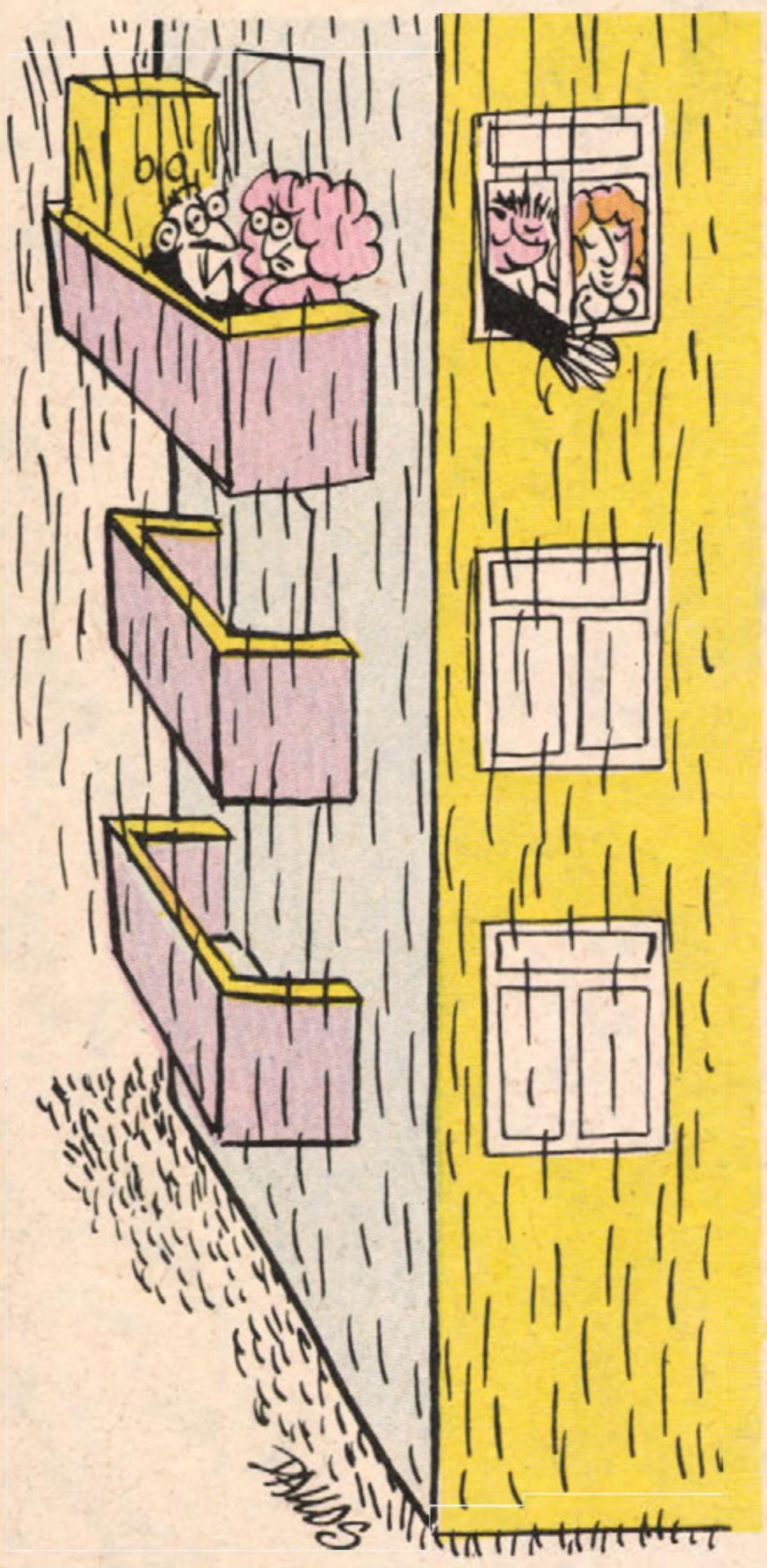
– Rövidesen megoldjuk a gyümölcsláda-hiányt. Sikerült keresztezniünk az almát a verébbel!

MŰTEREMLÁTOGATÁS

– Művész úr, ez már a legújabb műve, vagy még csak a vázlat?

LAKÁSGOND

– Nem kellett volna beleegyeznünk, hogy a gyerekek hozzánk jöjjenek lakni...

BALATONI PILLANATOK

VÁLTOZÁS

Valami történt a Balatonnal,
nem tudom, mi e változás,
hiszen minden épp olyan, mint tavaly,
minden éppen olyan csodás.
Ugyanott áll a halsütögető,
s oly illatos a sült keszeg,
a strandolók is olyan pirosak,
s oly csinosak vagy testesek.
De mégsem stimmel valami kérem,
bőszen töröm okos fejem,
megvan! Míg tavaly egyedül voltam,
most velem nyaral hű nejem!

A HŐS FÜRDŐZŐ

Igaz, a tó kissé hideg,
de őt bíz nem ijeszti meg,
vetkőzik fürdőruhára,
s lábujját bőszen bemártja...

UNDOR

Ó, mennyi báj
takaratlan,
nézem őket
akaratlan.
Ó, mennyi háj
befedetlen,
néztem, s bele-
betegedtem!

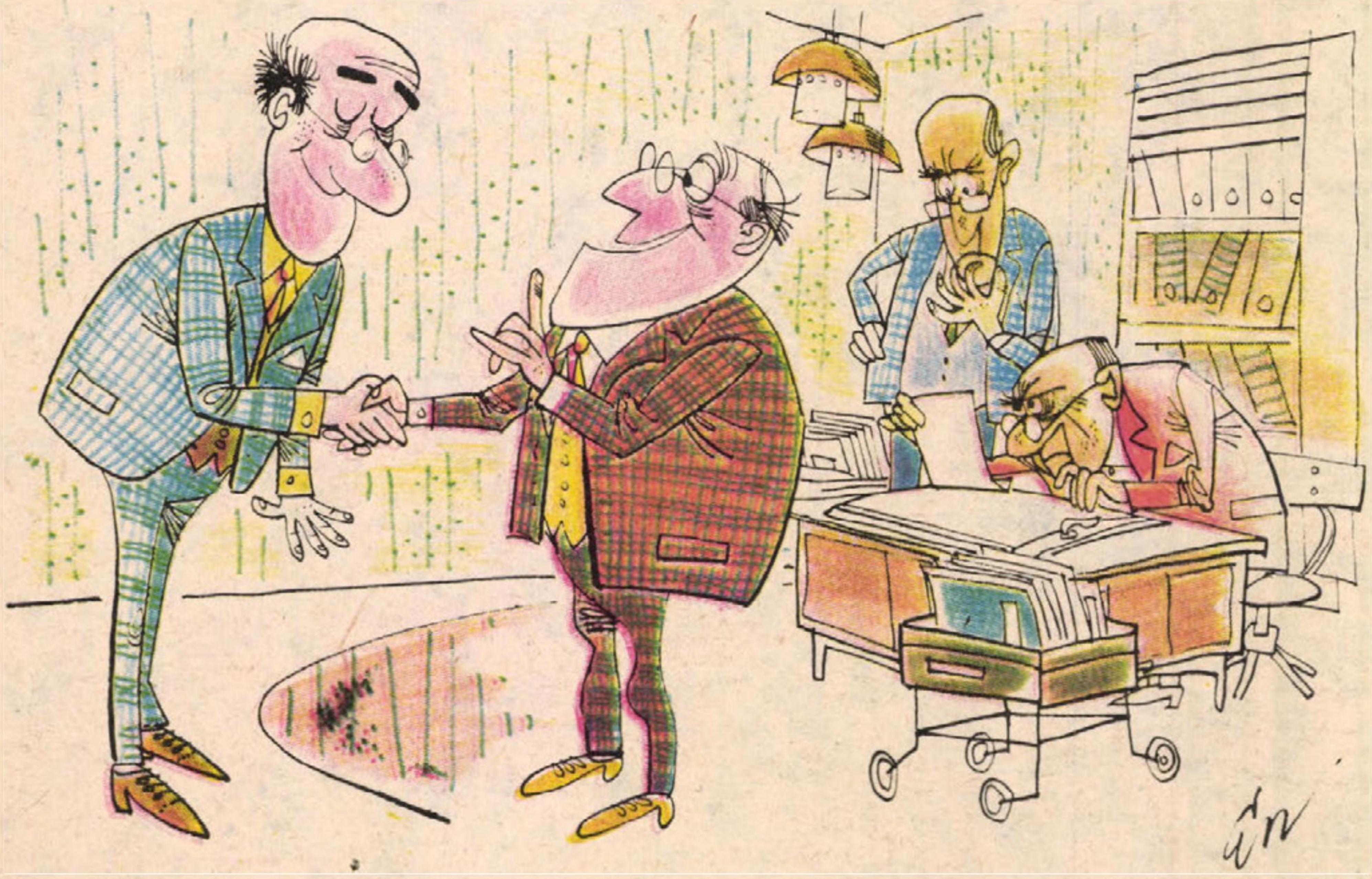

Donkó László

OLCSÓ SZTRIPTÍZ-MŰSOR

ELLENŐRZÉS

– Gratulálok, ilyen szépen kivitelezett sikkasztást már régen nem láttam!...

SOKADIKÁN

– Egy vonalat kérek!

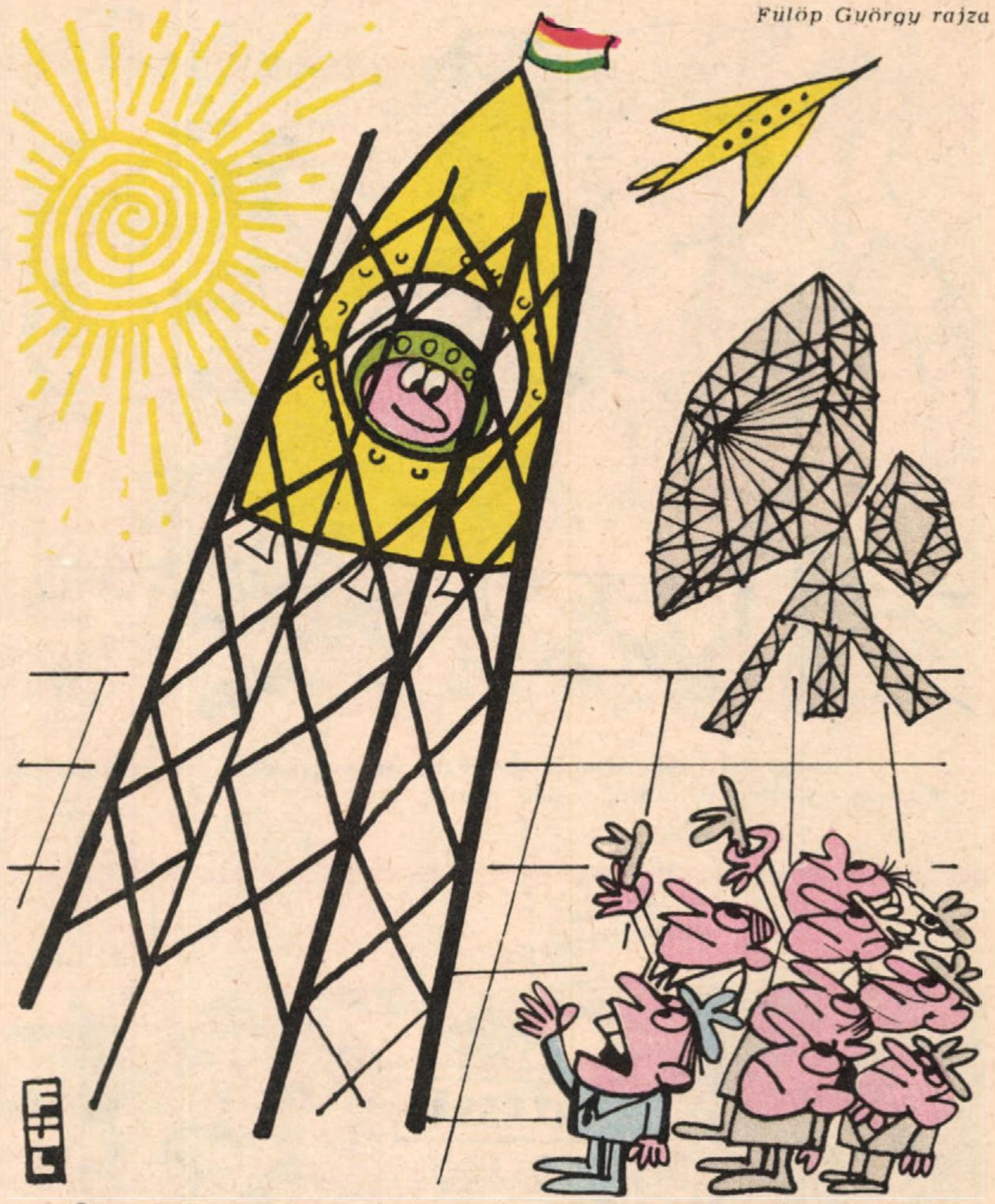
KÜLFÖLDIEK ELŐNYBEN

– A vőlegényem ... A sarkon ismerkedtünk meg ...

MAGYAR HOLD-UTAZÁS

Fülöp György rajza

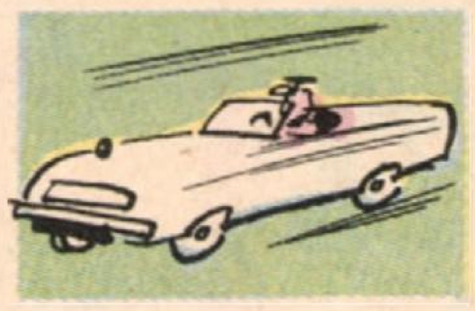

– Csomagoltunk volna neked egy kis paradicsomot is, de még nagyon drága!

LUXUSGÉPKOCSI, MINT FELMONDÁSI OK

André Duvignau úr egy csirketakarmányt forgalmazó délnyugat-franciaországi vállalat ügynöke volt egészen addig, amíg egy szép napon egy hatalmas Mercedes-gépkocsit vásárolt magának. Ekkor felmondtak neki. A vállalat ügyésze így indokolta meg a felmondást:

— Ha a baromfitenyésztők meglátják ezt a luxuskocsit, joggal arra gondolhatnak, hogy túlsá-

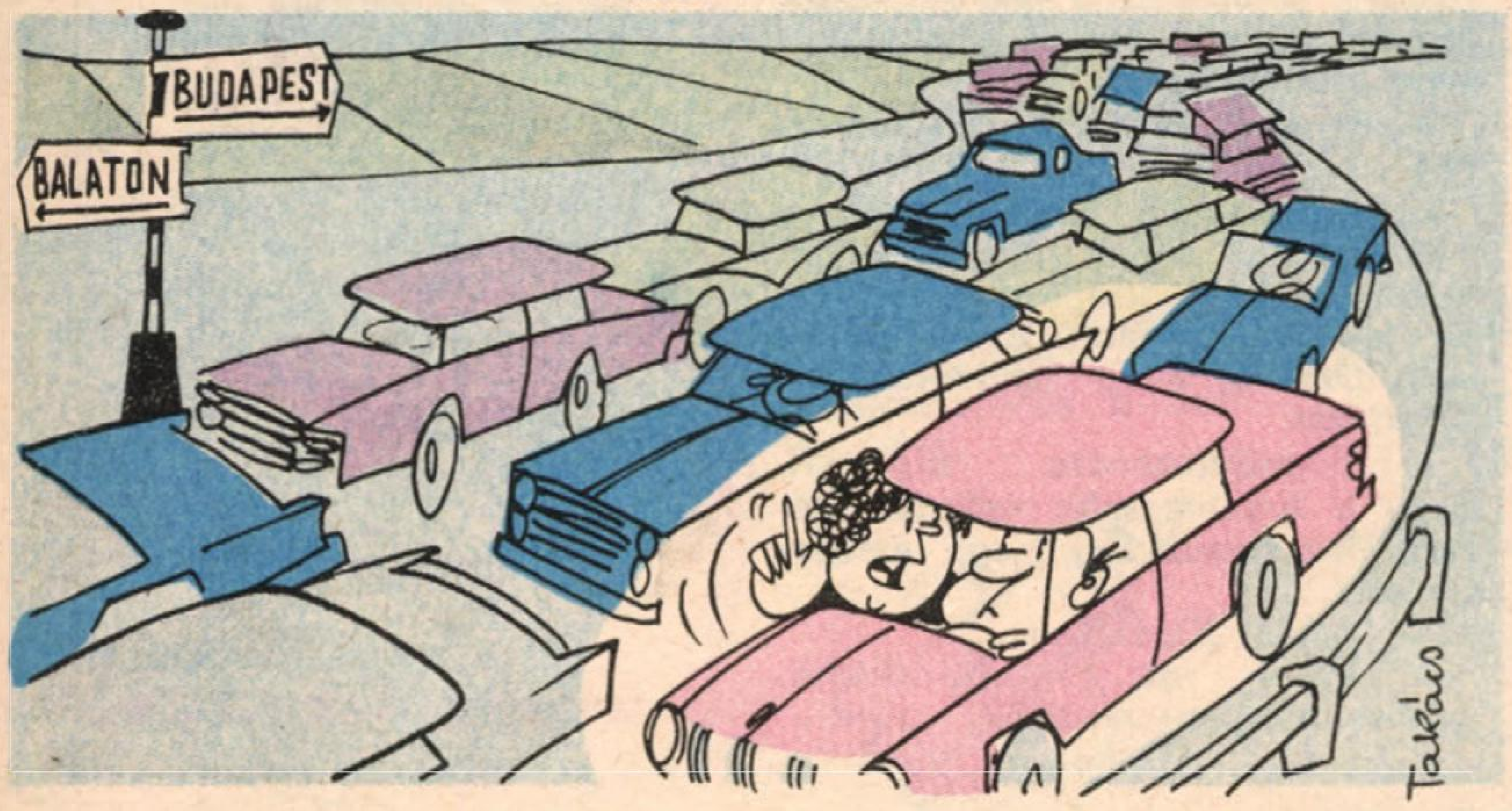

gosan drágán kapják a takarmányt. Másküiönben hogyan telne az ügynöknek ilyen kocsira?

Duvignau perelt, s előadta, hogy az addig használt kiskocsija kirázta a lelkét a rossz utakon. Ezért választott egy méltóságteljesen hullámzó nagykocsit.

A pert megnyerte ugyan, de utána kijelentette, hogy ezentúl kerékpáron járja végig ügyfeleit, hadd lássák azok, hogy szinte ráfizetéses árut kapnak ...

HÉTVÉGI HELYZETKÉP

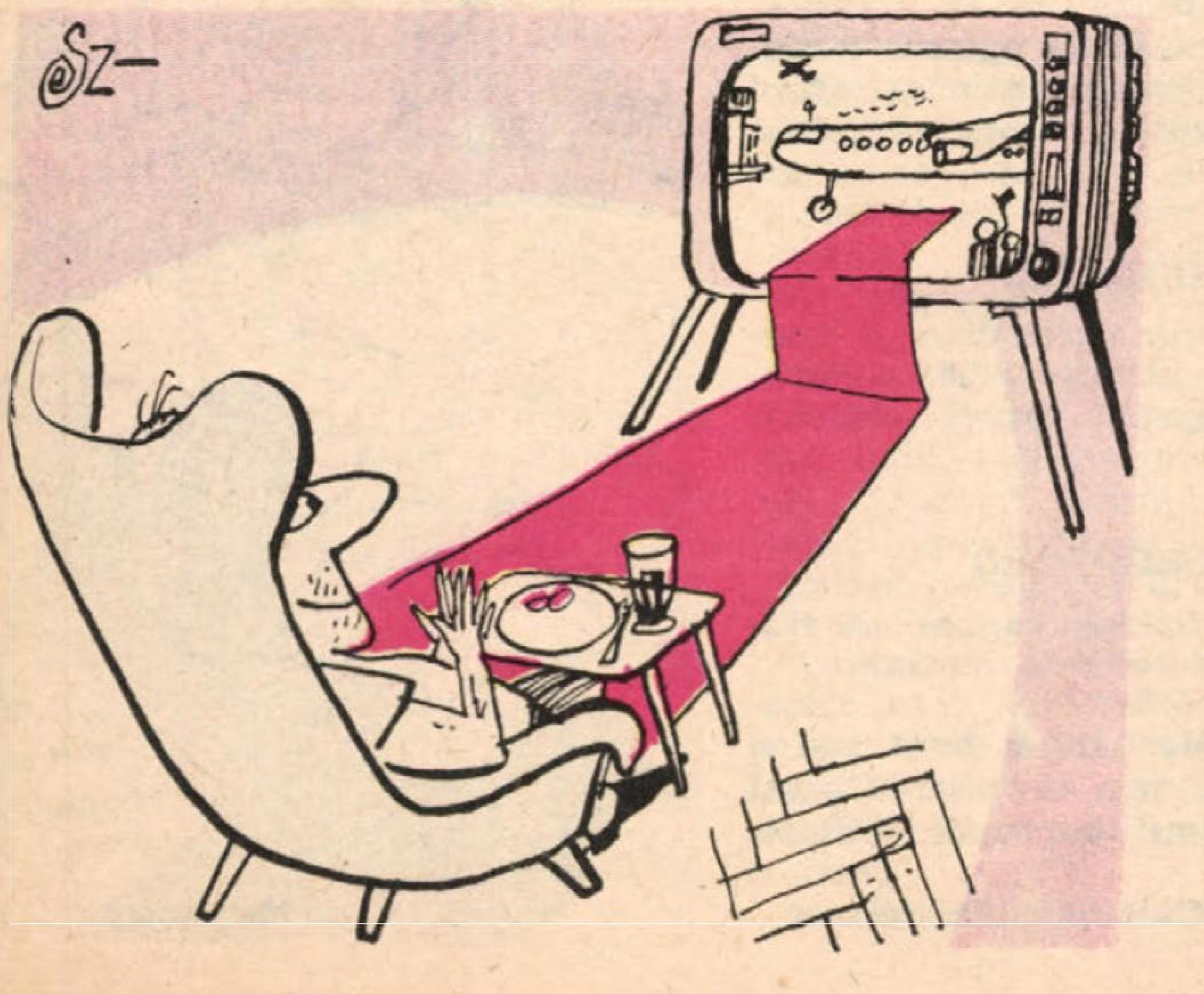

– Most már csak azt szeretném tudni, hogy mi most megyünk-e vagy jövünk?

BIZTOSÍTÉK

VENDÉG JÖN

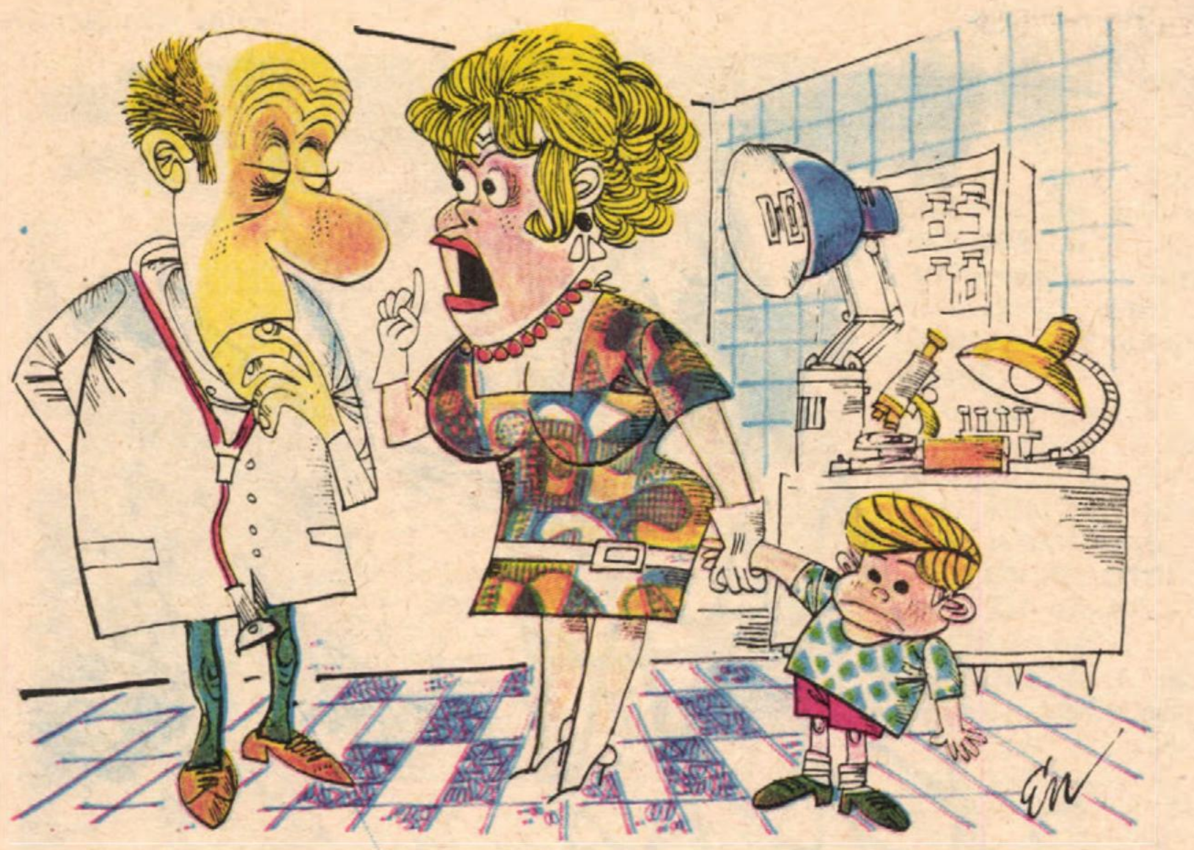

ARATÁS IDEJÉN

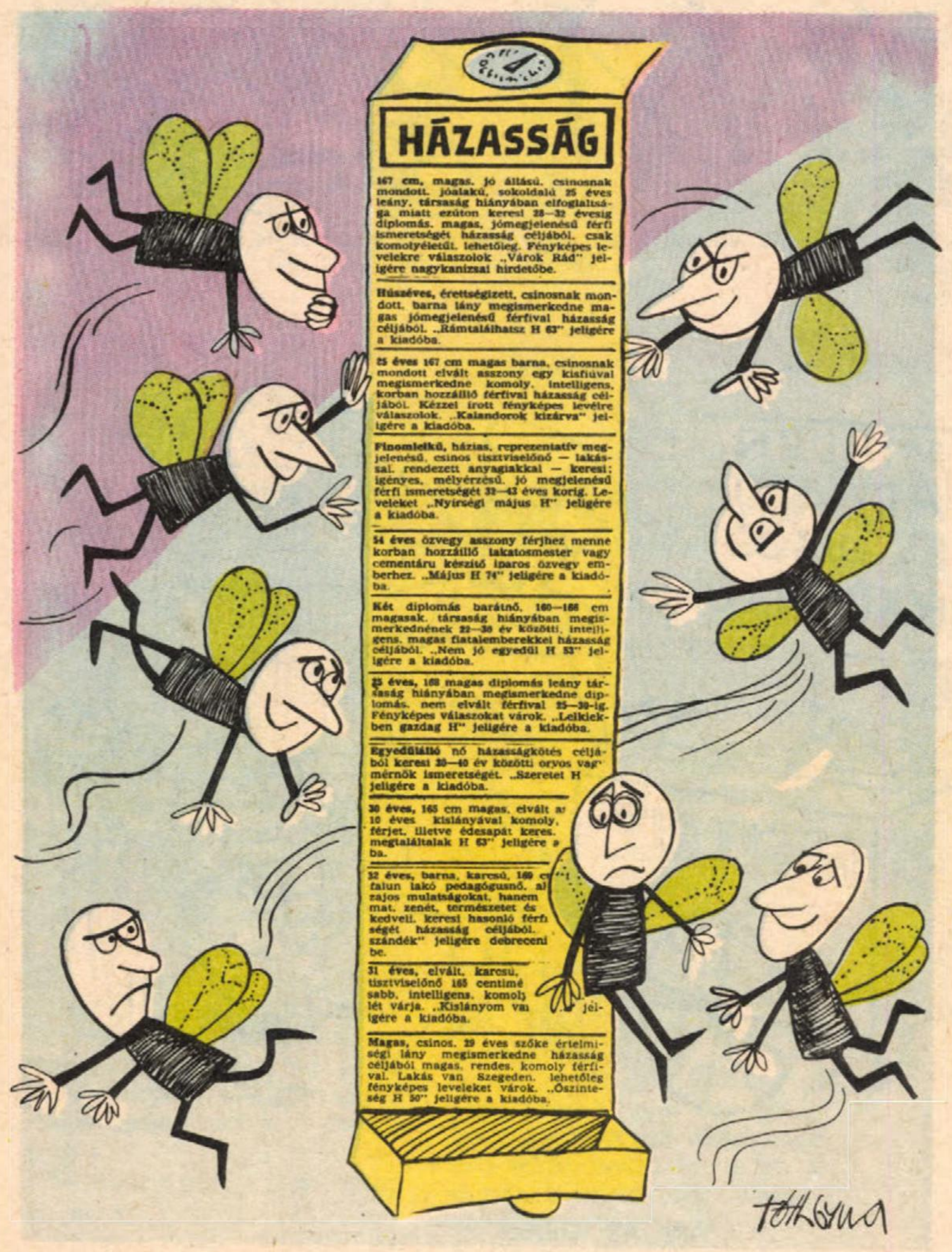
– Nézzük csak, Józsi bácsi, milyen volt a mai aratás?

SZÜLŐI AGGODALOM

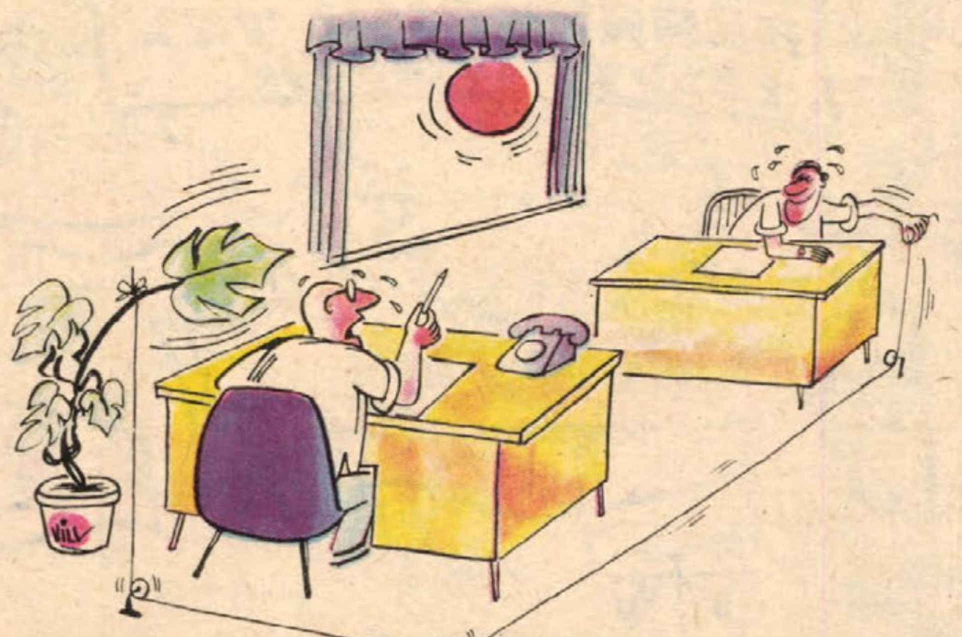

– Doktor úr! Szellemileg fogyatékos ez a gyerek... Már másfél éves, és még egyetlen vetélkedőn sem nyert...

FÉRJFOGÓ

KÁNIKULA

– Mindig talál alkalmat a hízelkedésre, Kovács kartárs

SZILÁNKOK

NAIV KÉRDÉS

Mondja, és az egyetemi levelező tagozatra mennyi bélyeg kell?

*

RÉGI SZÉP VILÁG

— Ezerhatszázban szerettem volna élni.
— Miért?
— Akkoriban kevesebb autóbaleset volt.

*

FŐNÖK

Némely főnök mellett a beosztottaknak szeszélyességi pótlék járna.

*

A LEVÉL

— Képzelje, tegnap a férjem zsebében egy neki írt szerelmeslevelet találtam.
— Persze, botrányt csapott.
— Dehogy. Csak kijavítottam a helyesírási hibákat. Erre a férjem belátta, hogy ilyen primitív nő mellett úgysem tudna boldog lenni.

*

REKLÁM

VÁSÁRLÓINKNAK, ÁRUCIKKEINKKEL KAPCSOLATOS TÍZ REKLAMÁCIÓ UTÁN, KÖNYVJUTALOMMAL KEDVESKEDÜNK!

*

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Kedves kisasszony, kérem, ne értsen félre. Ha megengedi, adok önnek száz forintot.
— Tűnjön el, mert kaphat egy pár pofont!
— Esküszöm, hogy nem kell rosszra gondolnia. Csak szeretnék örömet szerezni önnek ezzel a szerény ajándékkal...
— Ha nem tűnik el, rendőrt hívok.
— Könyörgöm, engem csak a humanizmus vezet. Jól jön magának ez a kis költőpénz. Tegye el. Én pedig elrohanok. Kezit csókolom. Örülök, hogy rendelkezésére állhattam.
— Becsületszavára kijelenti, hogy a legnemesebb szándék vezeti, önzetlenül segít egy embertársán?
— Csakis. Kizárólag.
— Akkor mit smucigoskodik. Adjon még egy százast!

*

JAVASLAT

18 éven aluliakat ne szolgáljanak ki az anyakönyvvezetőnél.

*

ÍGÉRET

— Géza, majd ha egyszer a férjem leszel, megtekinthetsz olyan lenge öltözetben, ahogy az utcán járok.

*

SZÓRAKOZÁS

Y. professzor azért viszi el minden héten a kisfiát a Vidám Parkba, mert egyedül restell felülni a körhintára.

*

BOLDOGSÁG

— Olyan boldog vagyok! A fiamat tegnap elvitte a razzia!
— Ennek örül?
— Igen. Mert amíg bent van a rendőrségen, nem tud semmi olyat elkövetni, ami törvénybe ütközik.

Galambos Szilveszter

J LLEM

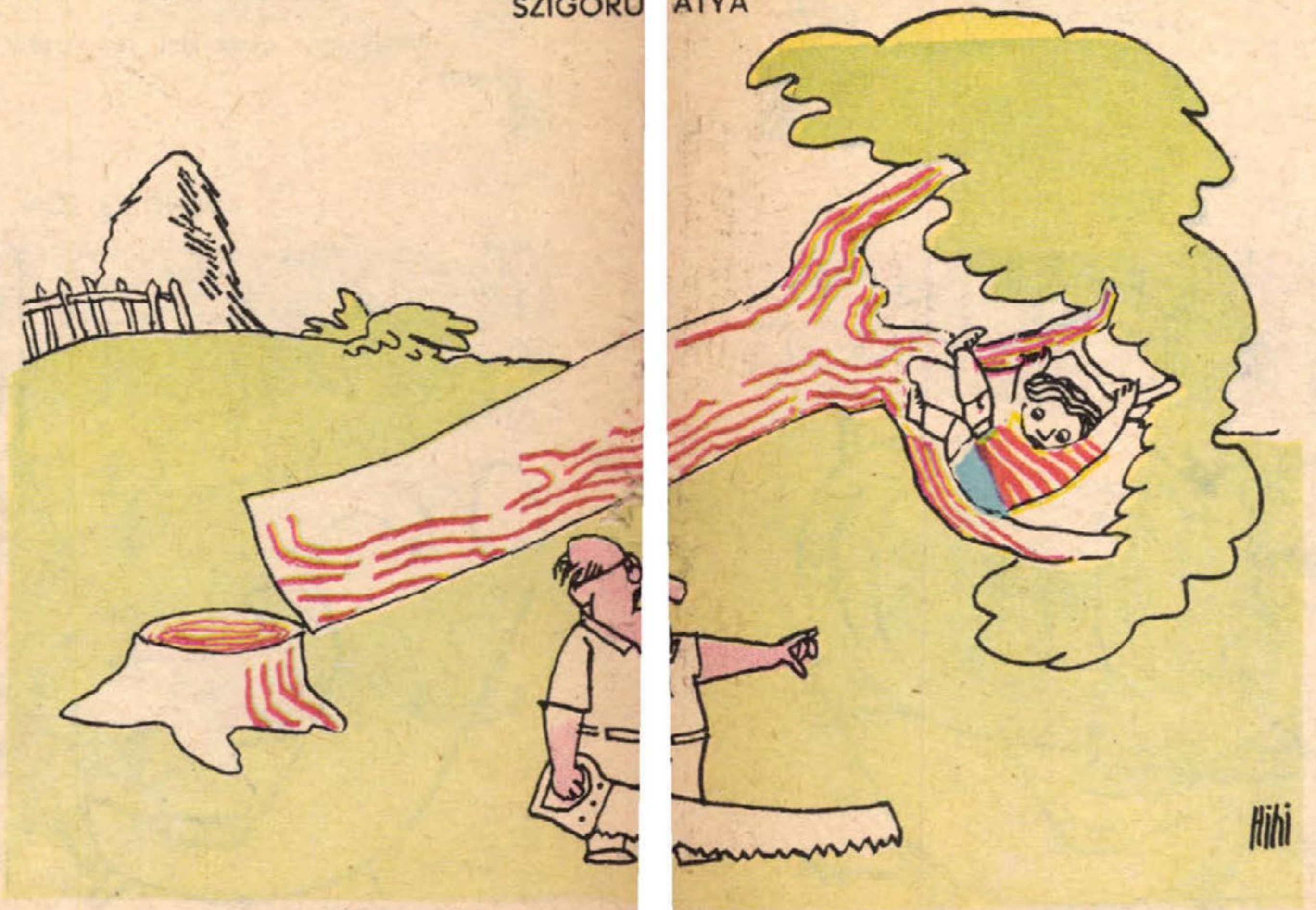
– Sajnálom, revizor elvtársak, k nyvet elvből nem adok kölcsön!

KALC Z-DRÁMA

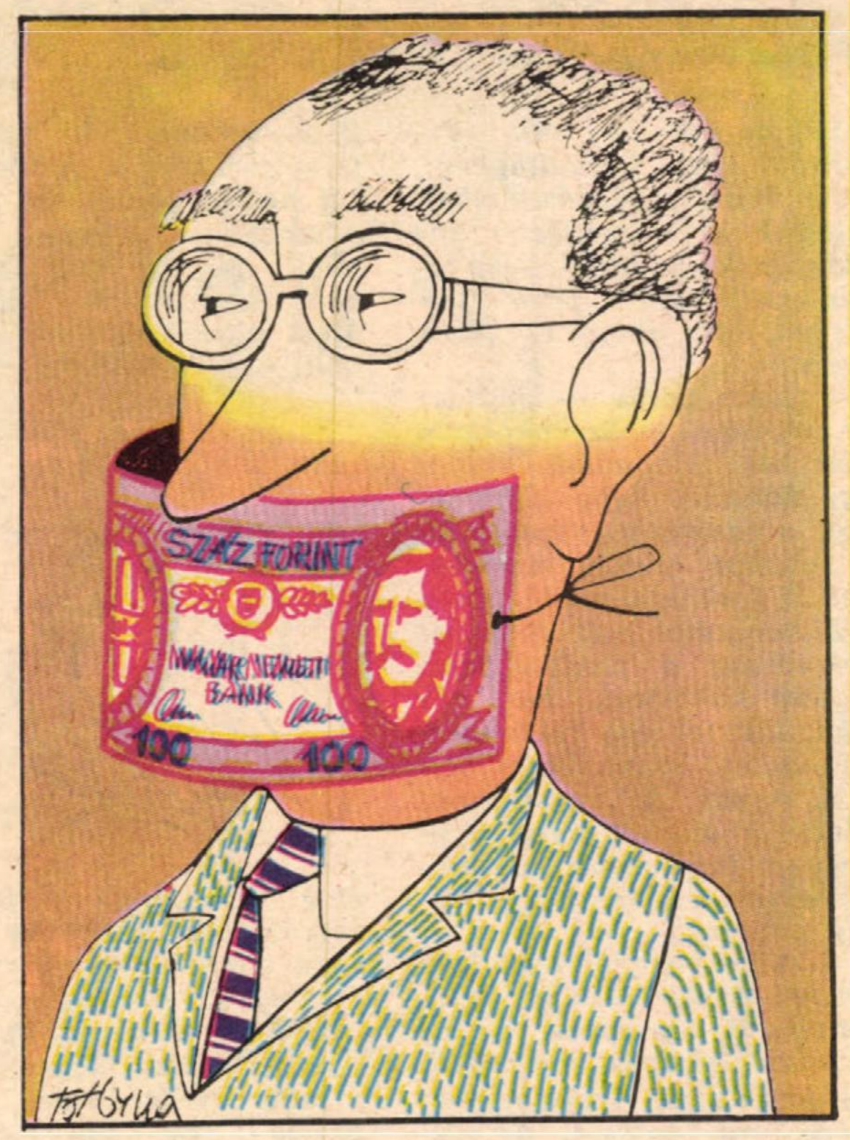
– Szomorú hírem van, raim! Valaki lop a hajón!

SZIGORÚ ATYA

– Megmondtam, hogy l fogsz jönni a fáról!

SZÁJKOSÁR

PESTI MEGLEPETÉSEK

A LEGELŐZÉKENYEBB SZERVIZ

A Pozsonyi út 1. sz. alatti Autopress Service kirakatában látható a következő szöveg:

„Kávéfőzők és alkatrészek árusítása, javítása garanciával és garancia nélkül."

Tehát a kedves vevőnek jogában áll a garancia nélküliséget választani és így eleve megmenekül attól a fáradságtól, hogy a netalán tán meghibásodott kávéfőzőt vissza kelljen vinnie a Service-hez.

LIDÉRCES ÁLOM

Tegnap este megettem a délről maradt mély tányér zöldbabgulyást, mert kár lett volna kidobni. Jóllaktam, de nagyon, elálmosodtam, de borzasztóan, lefeküdtem hát sietve, és elaludtam, de mélyen.

Álmomban egy hatalmas, barna testű, kék hajú, nyakficamos nő üldözött. Kármin színű bikini volt rajta. Amikor közelembe ért, észrevettem, hogy se szeme, se orra, csak szája van, abból viszont kilóg a félelmetesen hosszú fehér nyelve és azt lihegi felém:

— Új fürdőruhák! Forgalomba hozza a Divatáru Nagykereskedelmi Vállalat.

Verejtékezve ébredtem, soká nem tudtam magamhoz térni, egyre csak hallottam a kék hajú óriásnő lihegését.

Megfogadtam, hogy ezután inkább kidobom a zöldbabgulyást, de nem fekszem le teli gyomorral.

MIT KELL TUDNIA A MOZILÁTOGATÓKNAK?

A Duna mozi előcsarnokában a következő felhívás fogadja a belépőket:

„Kérjük kedves közönségünket:
szíveskedjenek figyelembe venni,
hogy a nézőtér befogadóképessége
mindössze 448 személy."

Én mindenkor készségesen eleget teszek minden fölszólításnak, különösen, ha olyan szépen kérnek rá, mint ez a felhívás is.

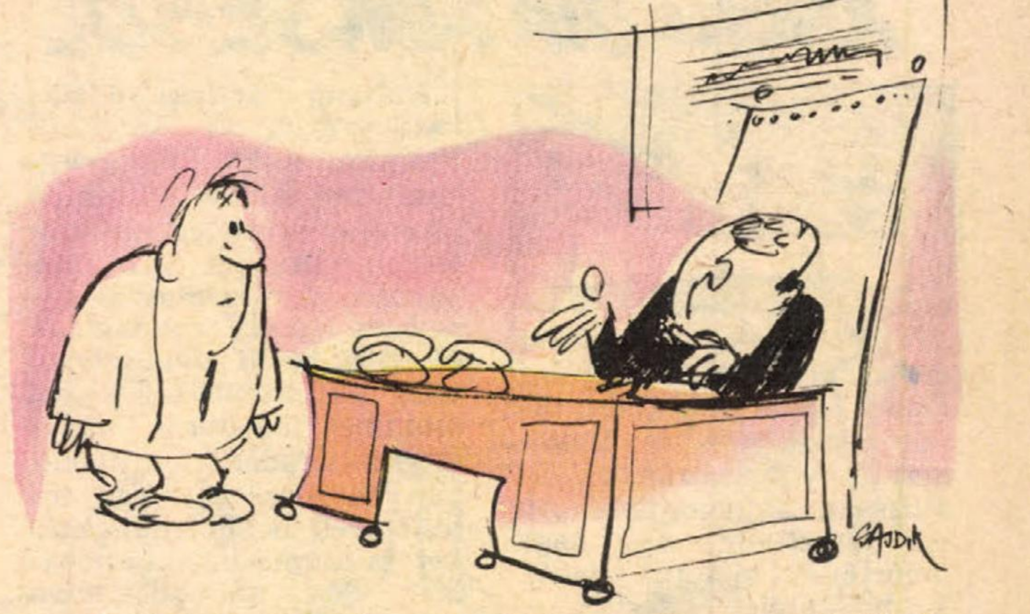
Tehát szíveskedek figyelembe venni, hogy a Duna mozi nézőterének befogadóképessége mindössze 448 személy. Sőt, megjegyzem magamnak egyszer és mindenkorra. Csak tudnám, hogyan kell viselkednem ennek tudatában!?

Sólyom László

CÉLSZERŰ PESTI DIVAT

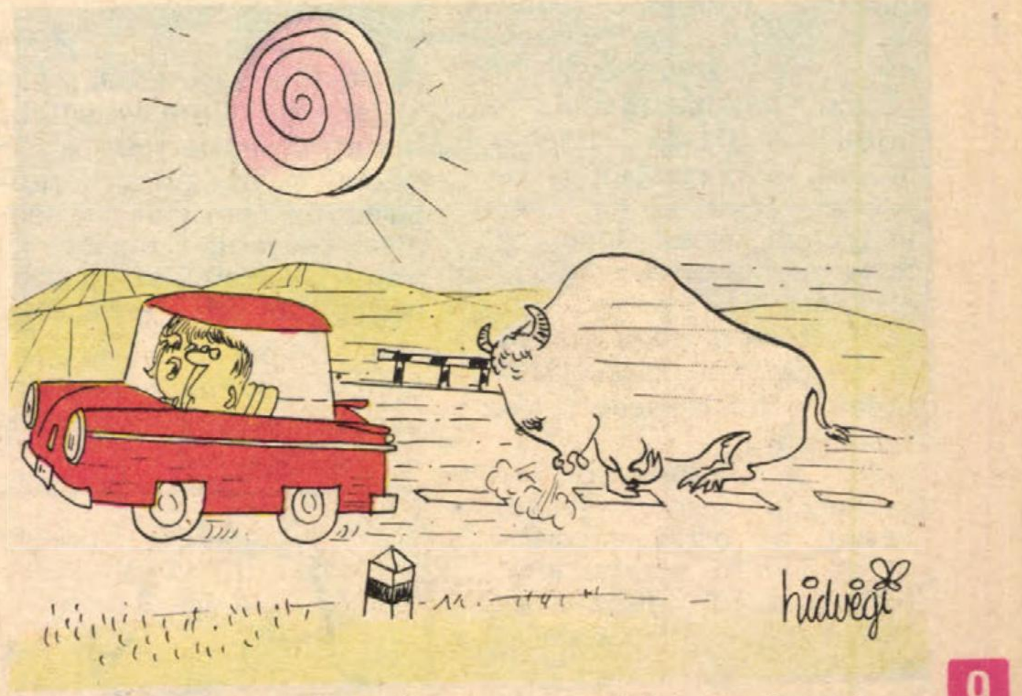

ELFOGLALT EMBER

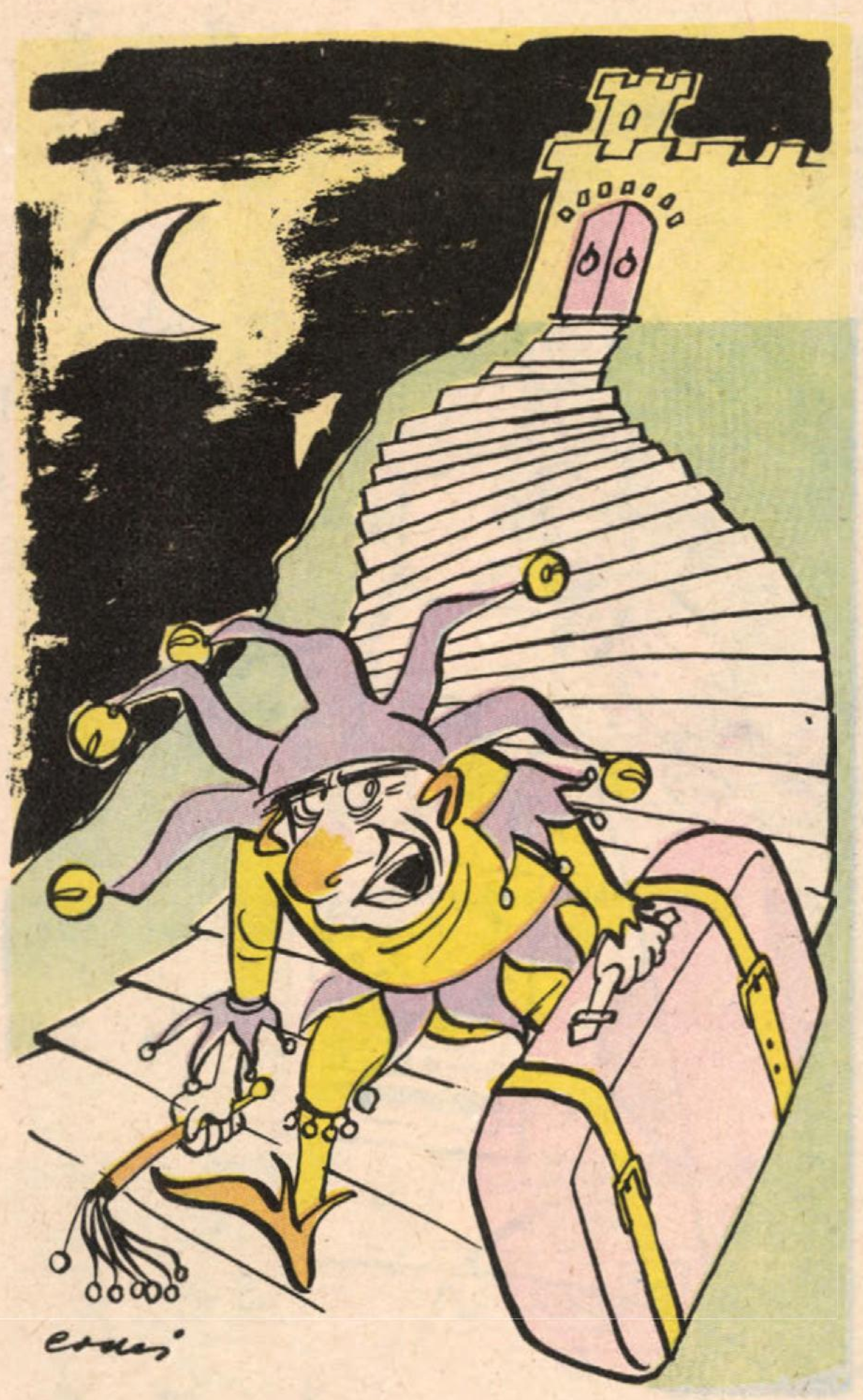
– Mit akar azzal a 170 forintos sikkasztással? Majd jöjjön vissza húszezernél...

ORSZÁGÚTI KALANE

– Látod, mondtam, hogy ne vegyünk piros kocsit!

ÖNERZET

– Engem ne nézzenek bolondnak!

SZERETEM A CSIRKÉT

Lakótársat kaptunk. Vidékről jött. Családtagként. Jobb híján a fürdőszobában jelöltük ki a szállását, miután csirke az illető. Szép fehér csirke, apró piros fejdísszel, már ahogy ez náluk divat.

— Igazi csirke — mutatta az anyósom. — Ez kukoricán nőtt fel! A családi tanács úgy döntött, hogy őcsirkesége a vasárnap fényét emeli, rántott csirkei minőségben. Uborkasalátával.

Ekkor hétfő volt. A csirke beköltözött a fürdőszobába. Kapott kukoricát, ha már azon nőtt fel, egy kis tányérban vizet, hadd érezze otthon magát. A lányom még füvet is szedett neki, úgyhogy a fürdőszoba hamarosan olyan lett, mint egy háztáji gazdaság.

A csirke azonban nagyon rendes volt. Hamar beletanult új szerepébe: barátságosan csipogott, ha valaki bement hozzá. Megfigyeltem: élénk érdeklődéssel nézegetett, amikor zuhanyoztam. Szemében tetszés csillant, amit kellőképpen méltányoltam: hiába, kevés a jóízlésű csirke mostanában. Derék kis tyúk lesz belőle... illetve nem lesz, mert ebben korai és erőszakos halála megakadályozza.

Itt kezdődött. Egyre inkább hozzám nőtt. Már az is előfordult, hogy minden cél nélkül bementem a fürdőszobába, csupán azért, hogy néhány szót váltsak vele. Elneveztem Matildnak. Mert olyan Matildos nézése volt. Ő azt mondta nekem:

— Pity-pity!

Megszerettem. Eddig csak rántottan kedveltem, most

élve is szeretem. Uborka nélkül. Küzdöttem az érzéseim ellen. Miféle marhaság ez, beleszeretni egy csirkébe? Erőszakkal az aprólékjára próbáltam koncentrálni, a fehér melle húsára, a zúzájára... De nem ment.

Hiszen ez élőlény!... Érző, dobogó szívű élőlény, aki bizalommal van hozzám, aki azt mondja nekem, hogy pity-pity és megeszi a kukoricát a kezemből. Mi vagyok én? Kannibál? Miféle érzéketlen fatuskó vagyok én, aki ilyen szemérmetlenül becsapom őt? A barátjának álcázom magam, lágy hangon fuvolázok neki, közben a halálát várom. Nem... Nem engedem megölni... Nem kell a zúzája, nem kell a fehér mellehúsa, és nem kell a combja. Nem kell, még uborkasalátával sem. Egy falatot sem tudnék enni belőle.

Az elhatározástól, hogy nem esszük meg, megnőttem a magam szemében és miután sokat adok a véleményemre, ez nagyon jólesett nekem. Ettől kezdve kiegyensúlyozott volt a viszonyunk. Reggel barátságosan üdvözöltük egymást, este vittem neki papagájeledelt: kis apró magokat, melyeket nagy élvezettel fogyasztott el. Arra is gondoltam, hogy ki kellene vinni sétálni, hadd napozzon egy kicsit, vagy legalább a kvarclámpát beállítani a fürdőszobába.

Eljött a vasárnap...

Ebédre csirkeleves volt és rántott csirke. Uborkasalátával.

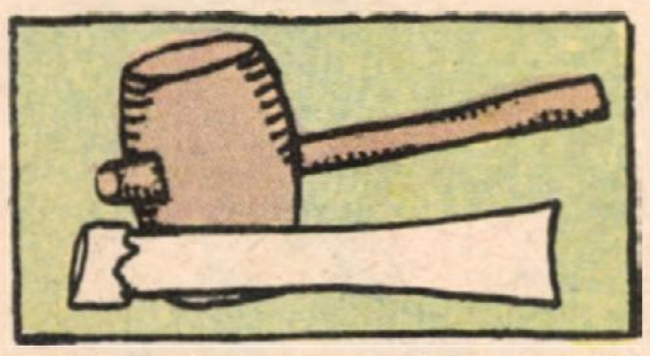
Ezen rettenetesen összevesztünk.

A levesben nem volt zúza, a rántott csirke fele elégett, a másik fele kiszáradt, olyan volt mint a tapló. Pedig az igazi rántott csirke puha és szaftos, a burka zsemleszínű és szétomlik az ember szájában.

Ezt tenni egy szegény csirkével!

Ősz Ferenc

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Michelangelo Buonarotti éppen befejezte a firenzei Piazza della Signoriat díszítő csodálatos és hatalmas Dávid-szobrának felállítását, amikor arra jött egy zászlósúr, aki nagy műértőnek tartotta magát. Tetőtől-talpig, hosszan és alaposan szemügyre vette Michelangelo munkáját, majd fontoskodva kijelentette:

— Szerintem kicsit nagy az orra!

Michelangelo bólintott, elővette vésőjét, közben felcsippentett egy maroknyi márványmorzsalékot is, s felkapaszkodott a lajtorján Dávid fejéhez. Mialatt a magasban a vésegetést színlelte, a márványszemcséket lepotyogtatta pontosan a „műértő" orra hegyére.

— És most hogy tetszik? — kérdezte a zászlósúrtól, mikor leereszkedett az ácsolatról.

Az okvetetlenkedő előkelőség prüsszentett egyet-kettőt, az orrát dörzsölte, kicsit jobbra sétált, kicsit balra sétált, felsandított Dávid fejére és elégedetten közölte:

— Most sokkal jobb, mint az előbb!

Antonio *Canova*, a Három grácia, az Ámor és Pszüché, a Paolina Borghese szobrainak világhírű alkotója, kivételes kitüntetésben részesült VII. Pius pápától. A Szentatya kinevezte Ischia márkijának és 3000 scudi évjáradékot utalt ki számára. Canova örömmel fogadta a nagyértékű járadékot, s nyomban intézkedett, hogy létesítsenek belőle műtermeket és alapítsanak támogatást idős, munkaképtelen művészeknek. Az egyetlen, amit nem óhajtott, az a „marchese" cím és rang volt, tehát érvek véget nem érő sorát hozta fel, hogy a pápát a kinevezés visszavonására rábírja. Ez azonban nem sikerült — a pápa hajthatatlan maradt.

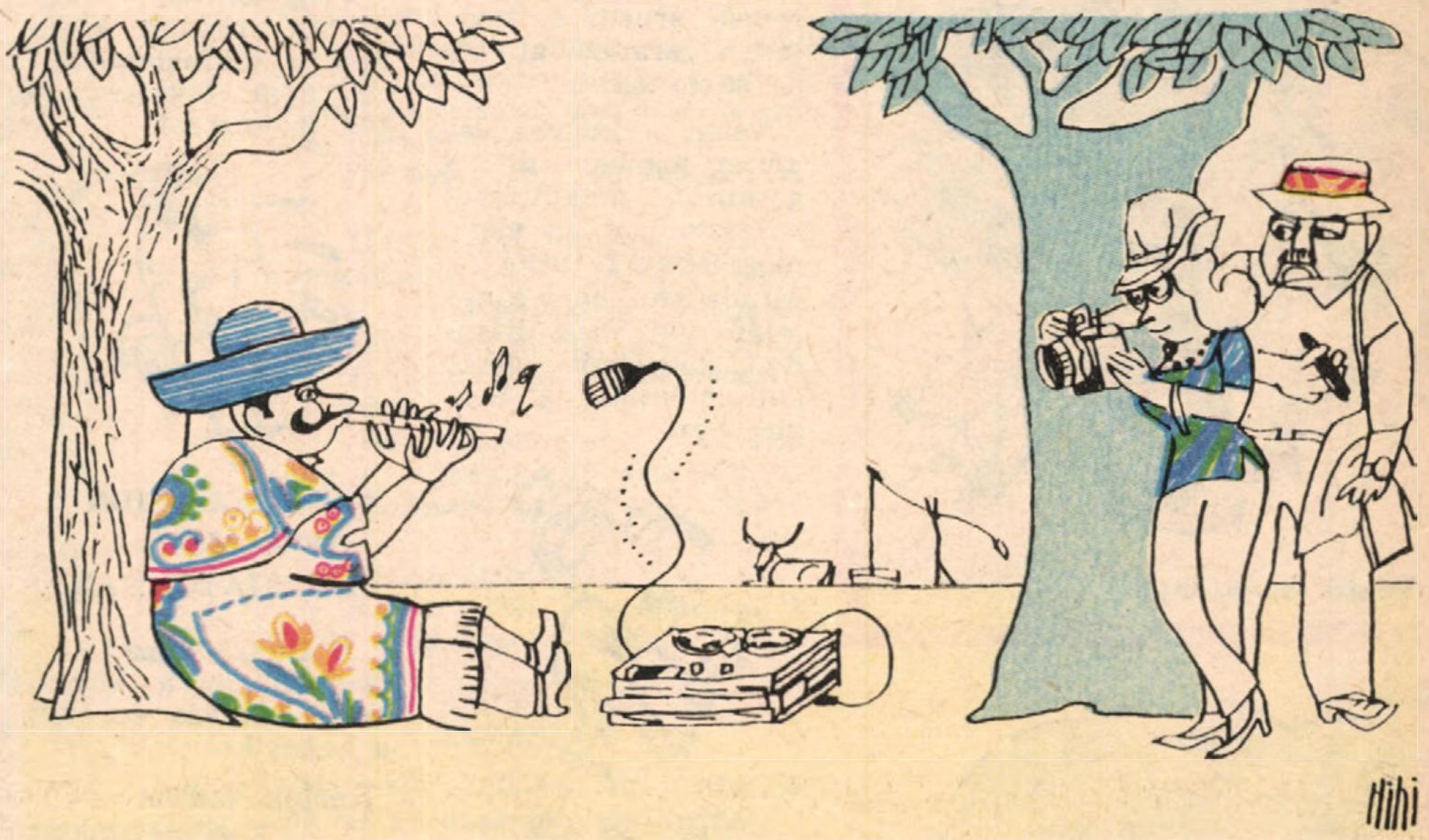
— A rang együtt jár a móddal — mondotta.

Canova kutyaszorítóba került. A műtermek, a jutalom- és nyugdíjak létesítése után nem volt mit tennie. Megadta magát és mint „botcsinálta márki" mélabúsan állapította meg:

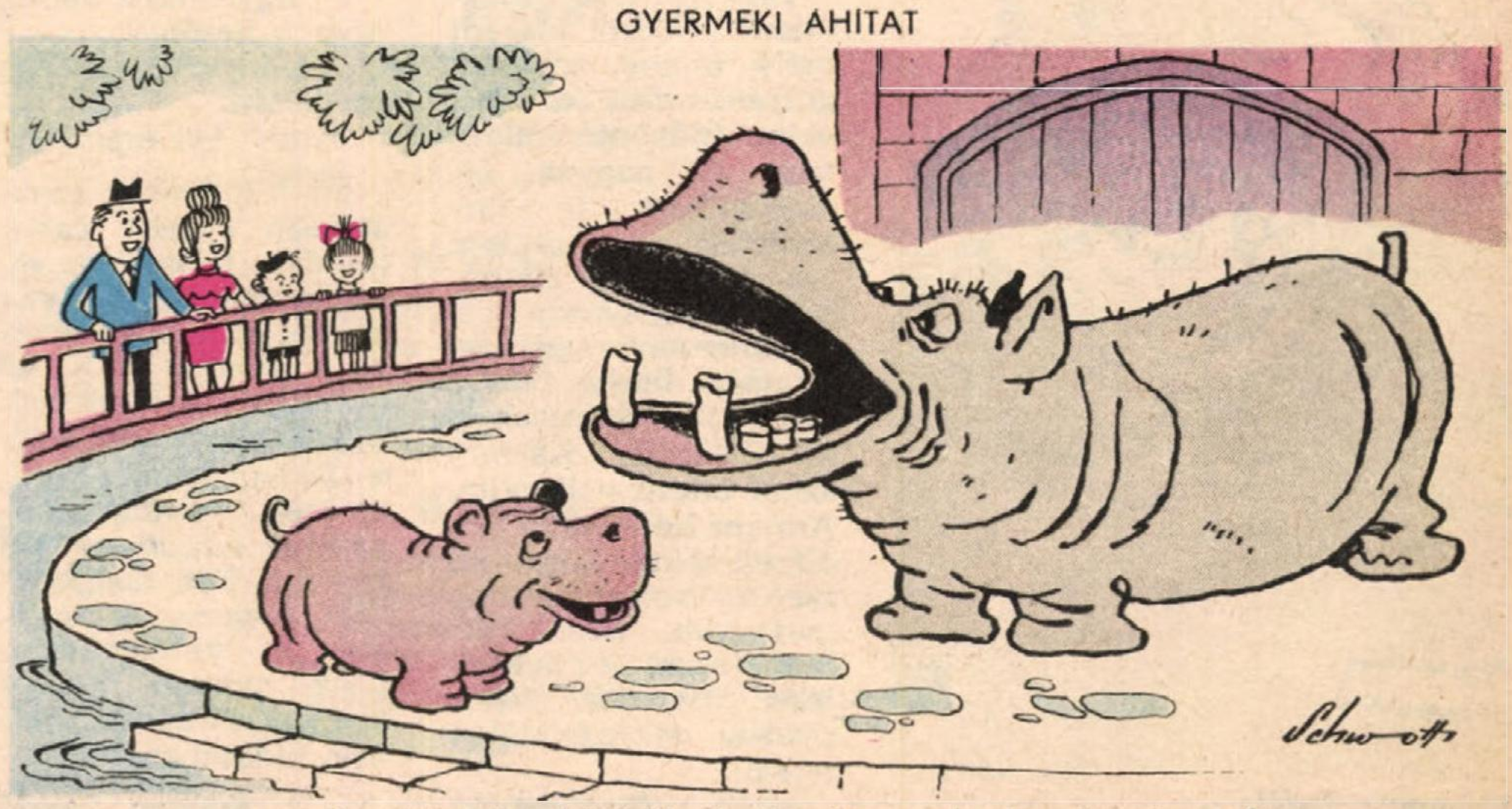
— A pénzt elosztogattam, s így most kénytelen vagyok a rangot megtartani.

IDEGENFORGALMI ATTRAKCIÓ

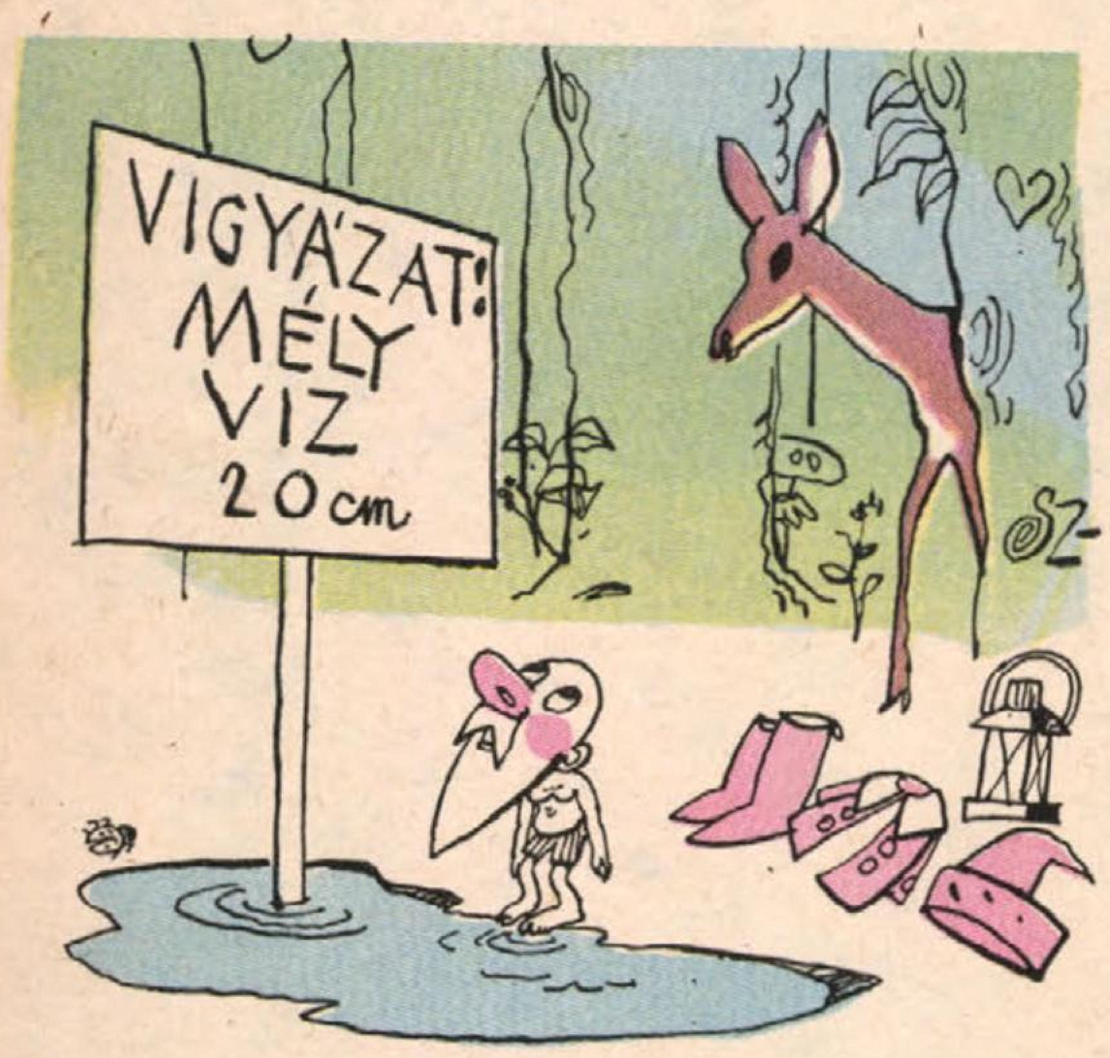
GYERMEKI AHITAT

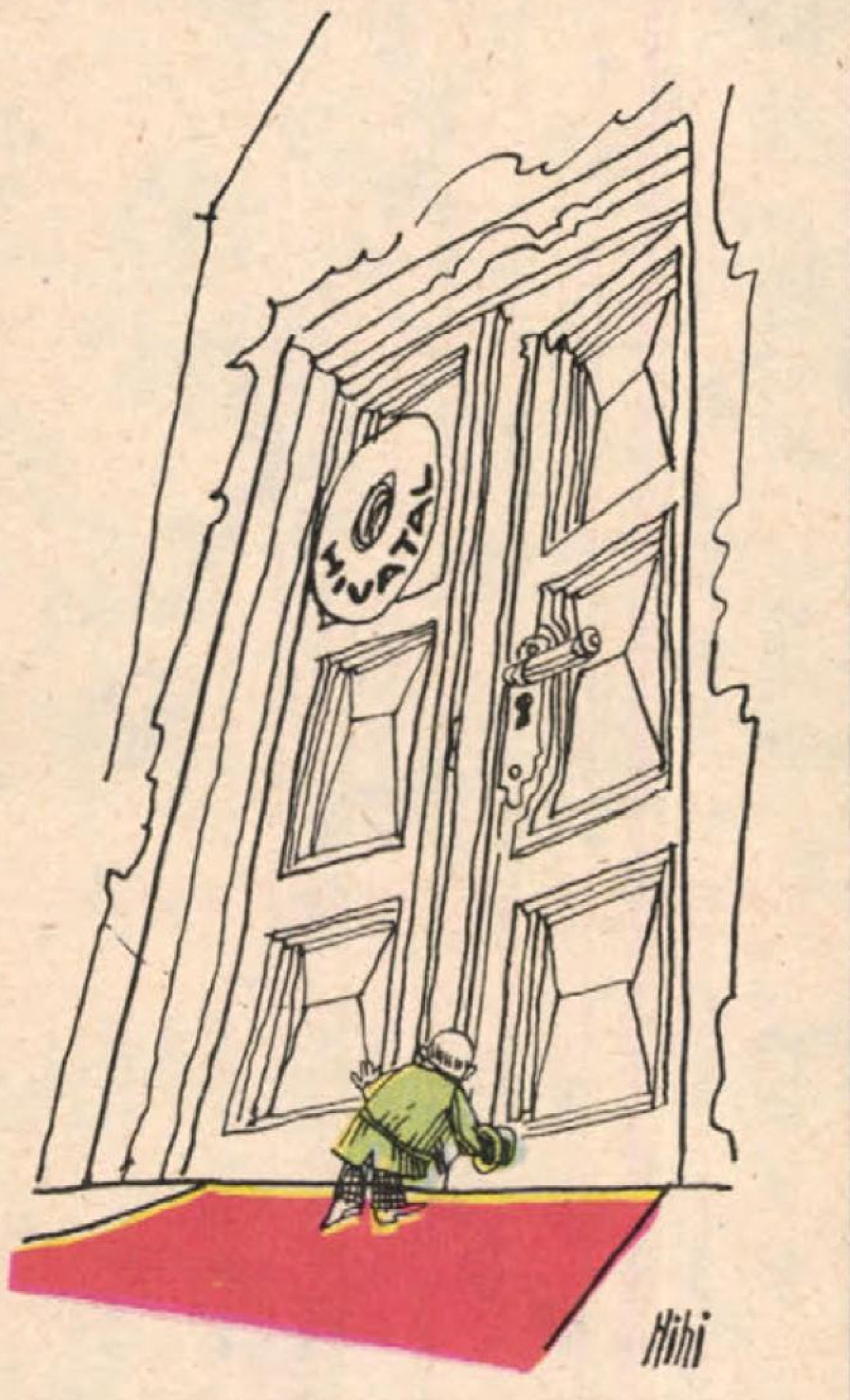

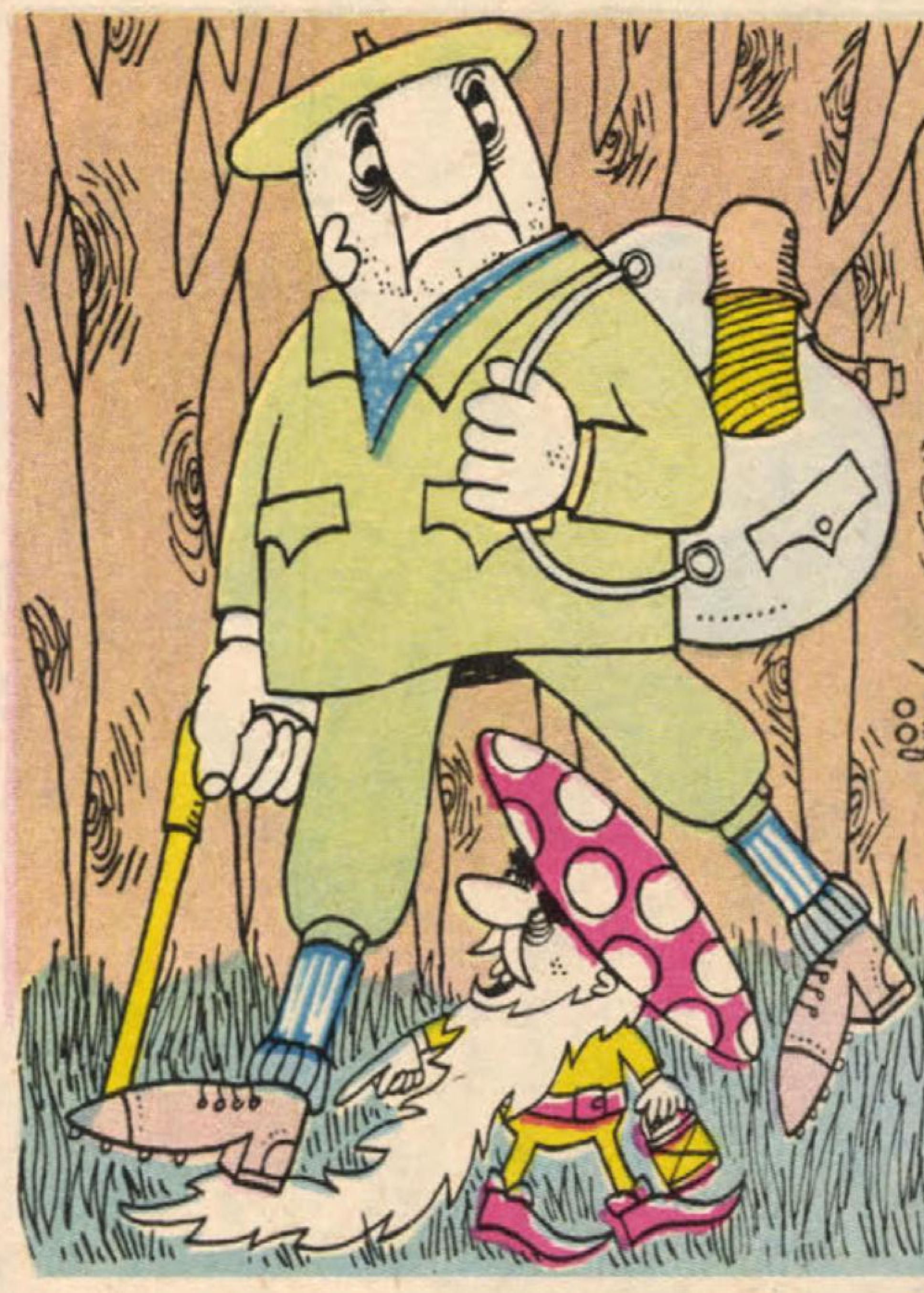
– Anyukám, ha felnövök, én is olyan szép leszek, mint te?

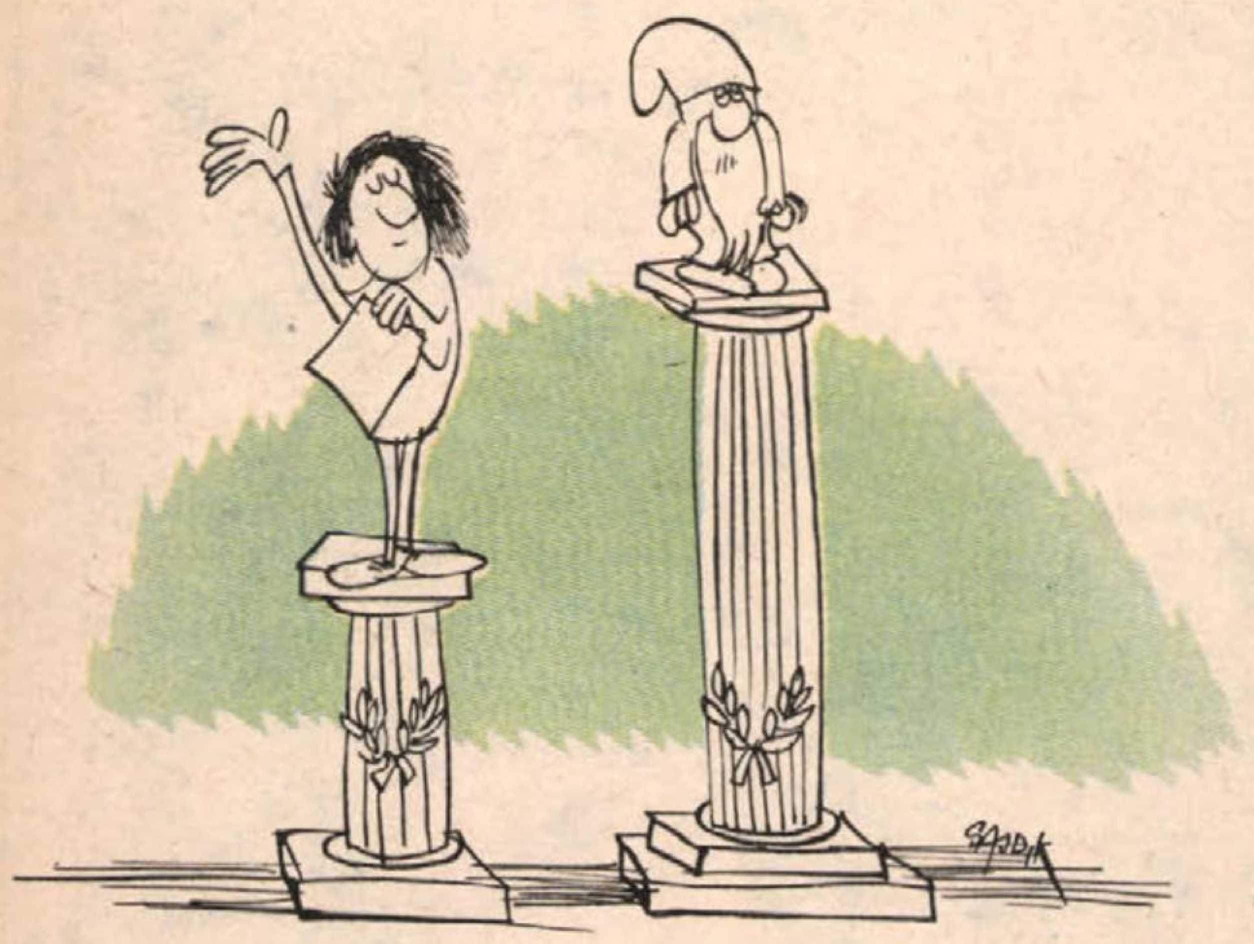
TÖRPE

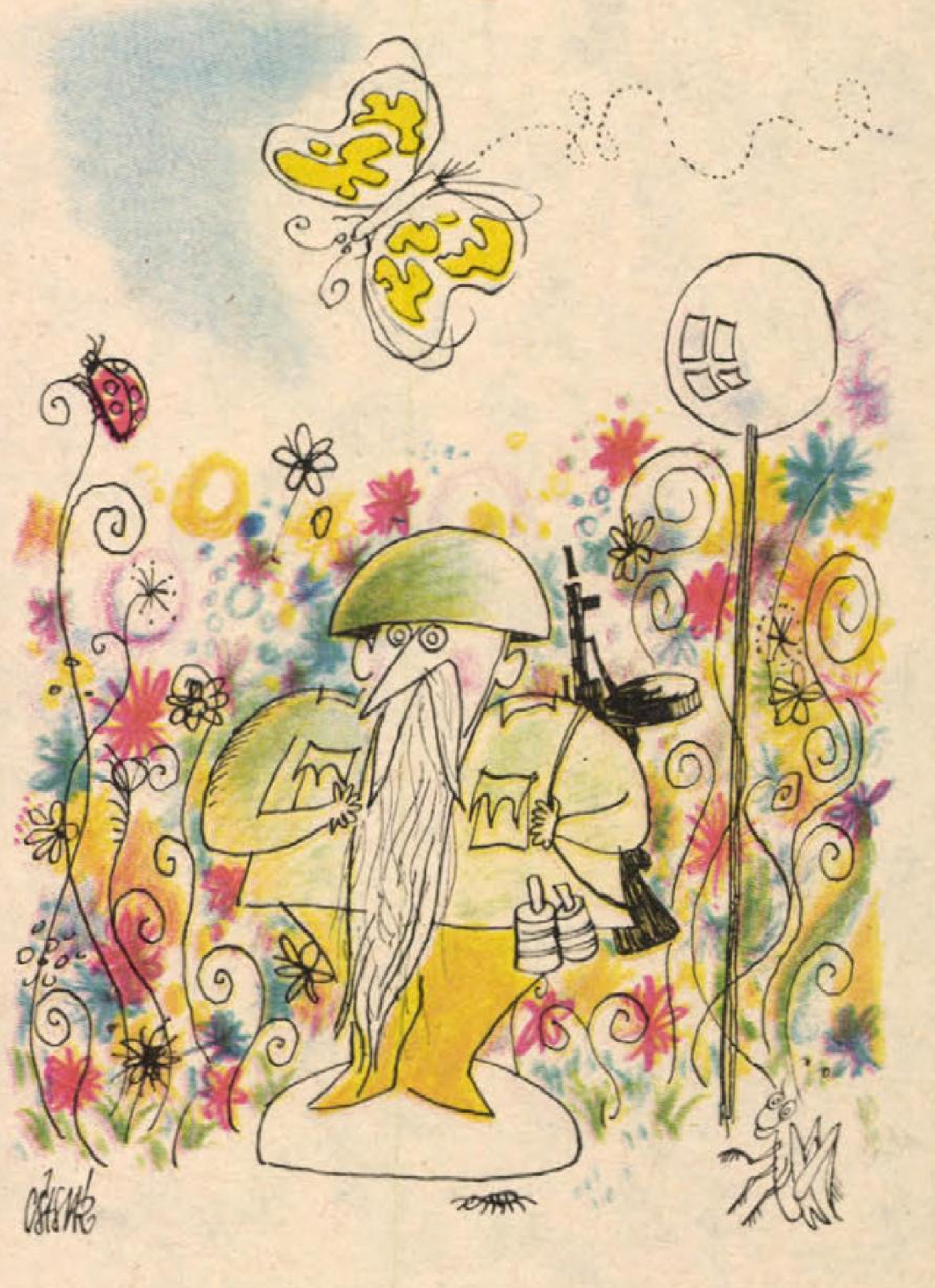

SZÜR-SZABÓ, VÁRNAI, SAJDIK, HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, CSÁSZÁR

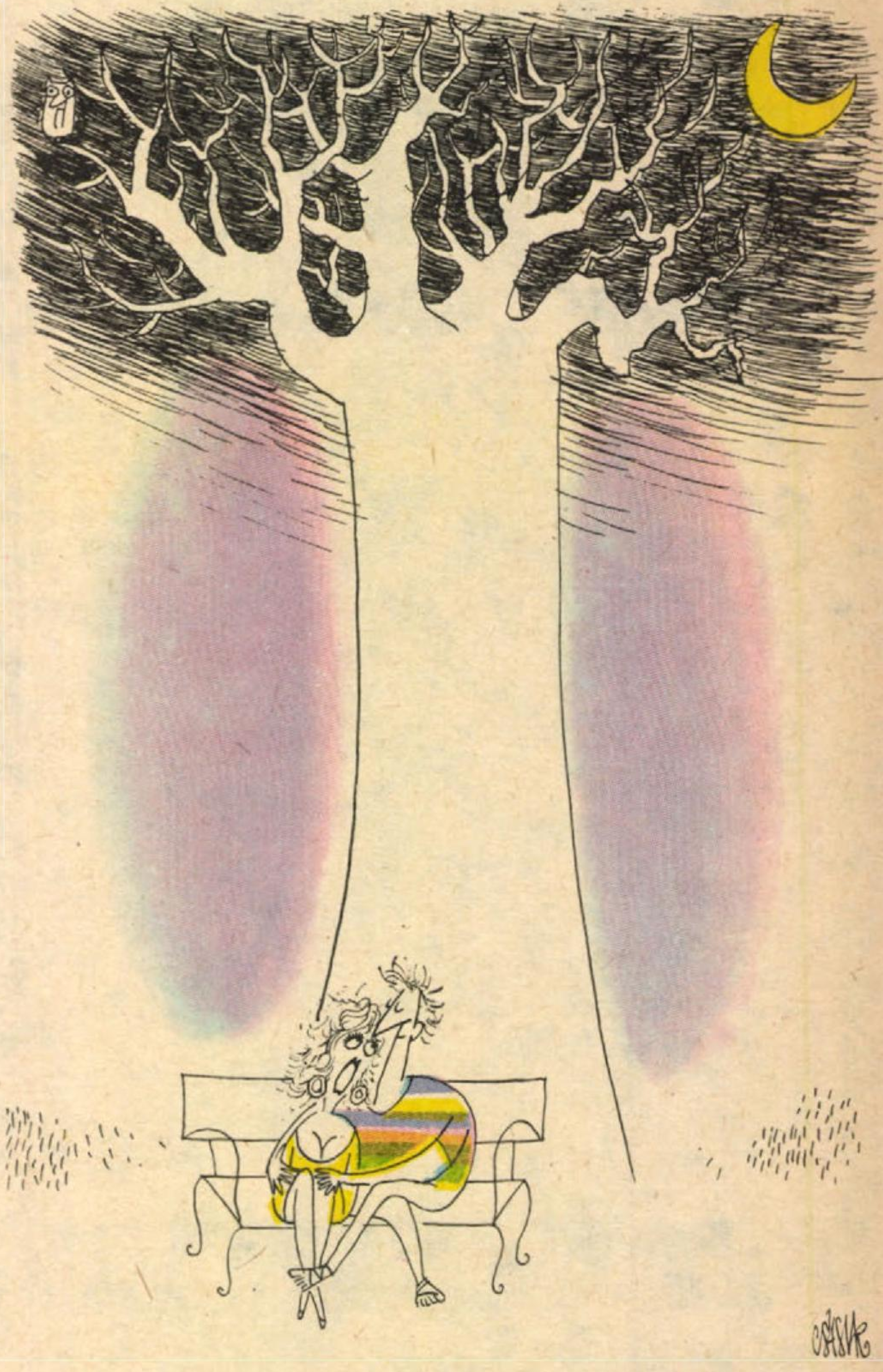

TAKARÍTÓNŐ-HIÁNY

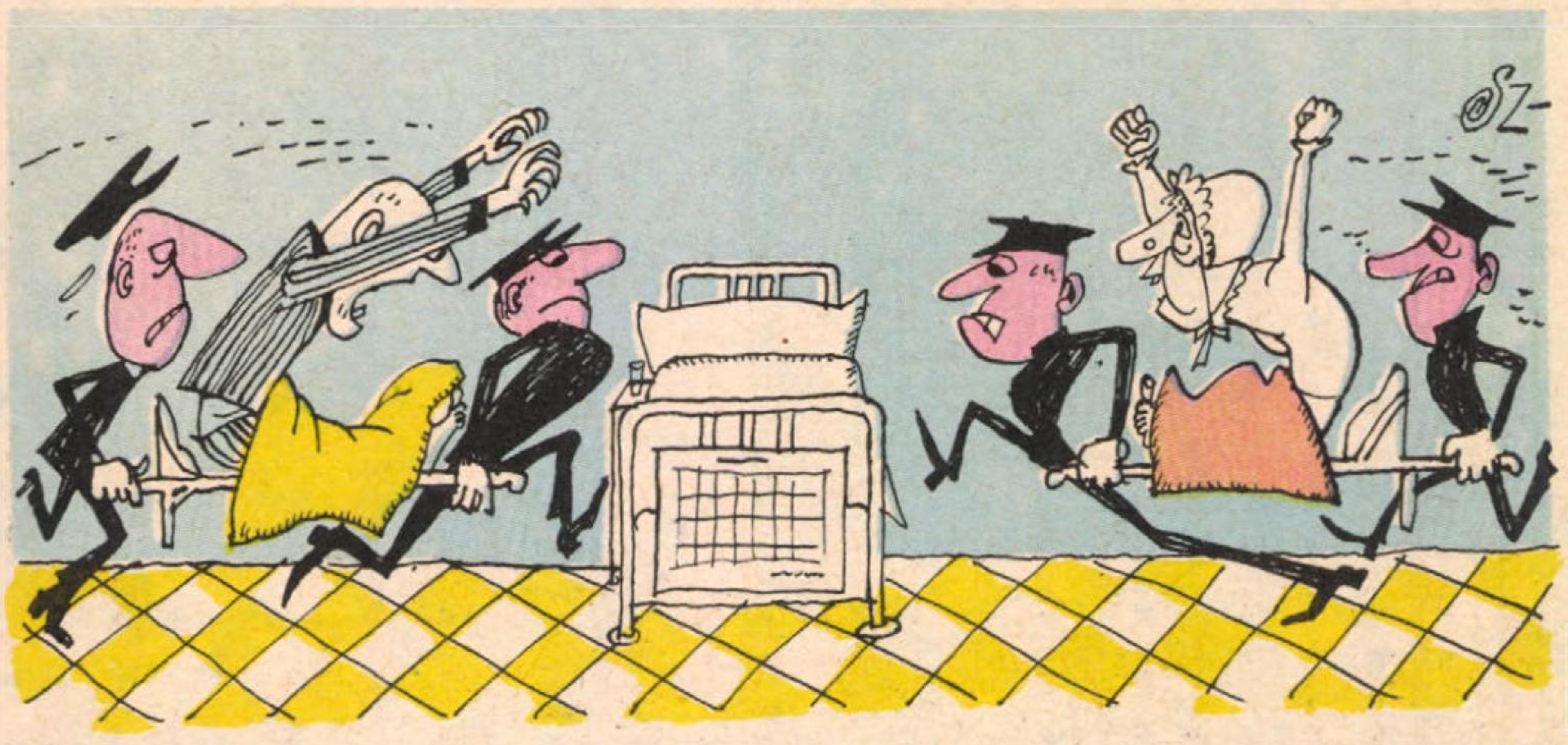
– Gyorsan öltözzön át, vezérigazgató kartárs, itt vannak a minisztériumból!...

ROMANTIKA

– Akkor is szeretsz majd, ha lesz tévénk?

KÓRHÁZI ÁGY

2 sorban...

ZENÉSZ

Hőn féltett kincse a nyenyere,
Nem csoda, hisz ez a kenyere.

A SZERZŐ

Megvalósultnak látja álmait:
Írt egy magyar drámát, ál mait.

HOBBY

Naponta megiszik egy hordó óbort,
Nem szenvedély nála ez — csak hóbort.

STRANDSZEZON

Megszokott nyári aggályom:
Kapok-e kabint a Dagályon?

KÁVÉHÁZBAN

Ez volna legforróbb vágyam:
— Hozzon két strucctojást lágyan!

KÖLTŐ

Végig írt egy emberöltőt,
S vett belőle egy felöltőt...

SZŐLŐSGAZDA

Bár szépen hozott a bor ára,
Mindent ráköltött Borára.

ZSOKÉ

Ha győz, pazar ebéd várja, sólet.
Sajnos, utolsó lett...

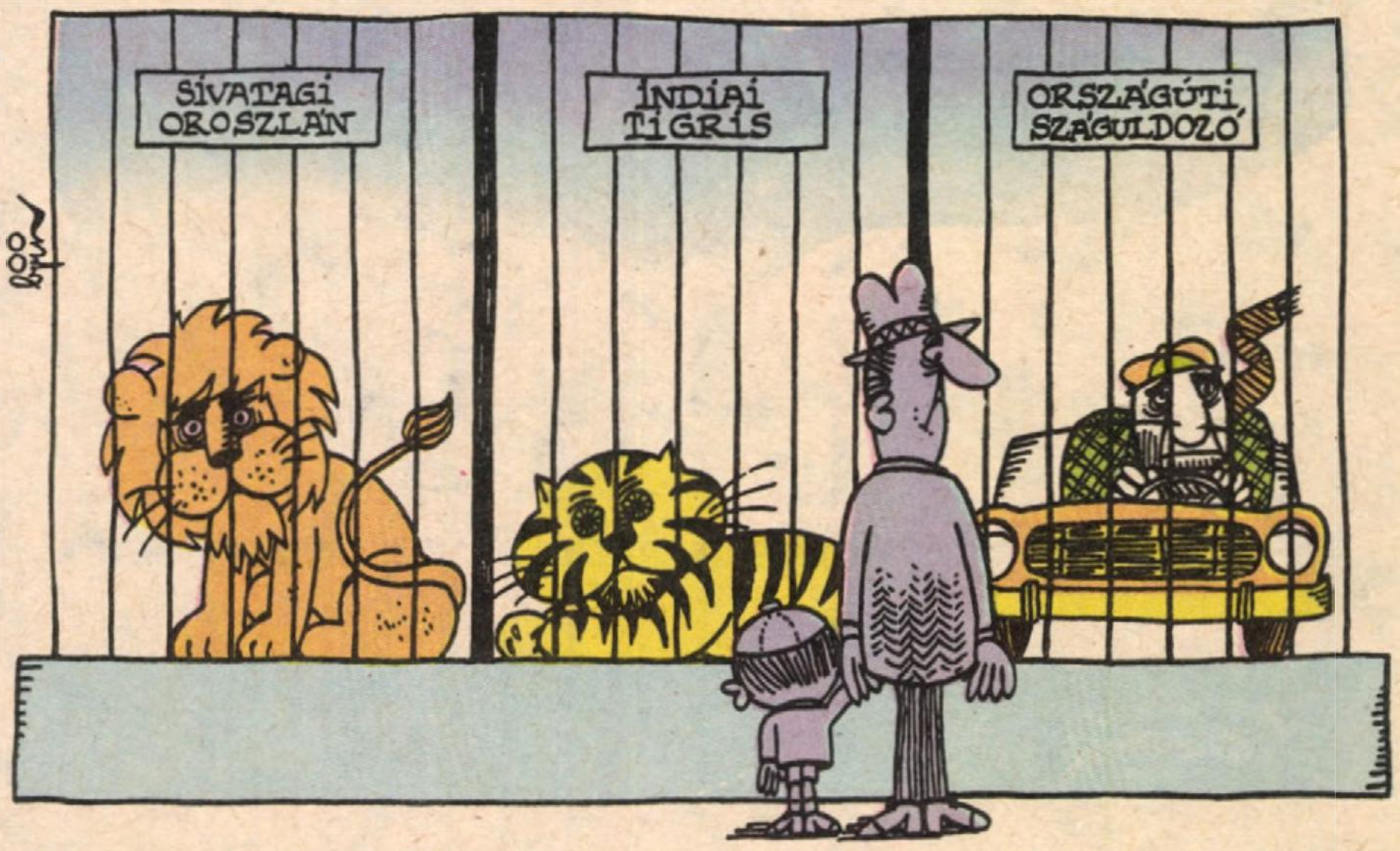
(g. sz.)

RENDKÍVÜLI VILÁGNAP

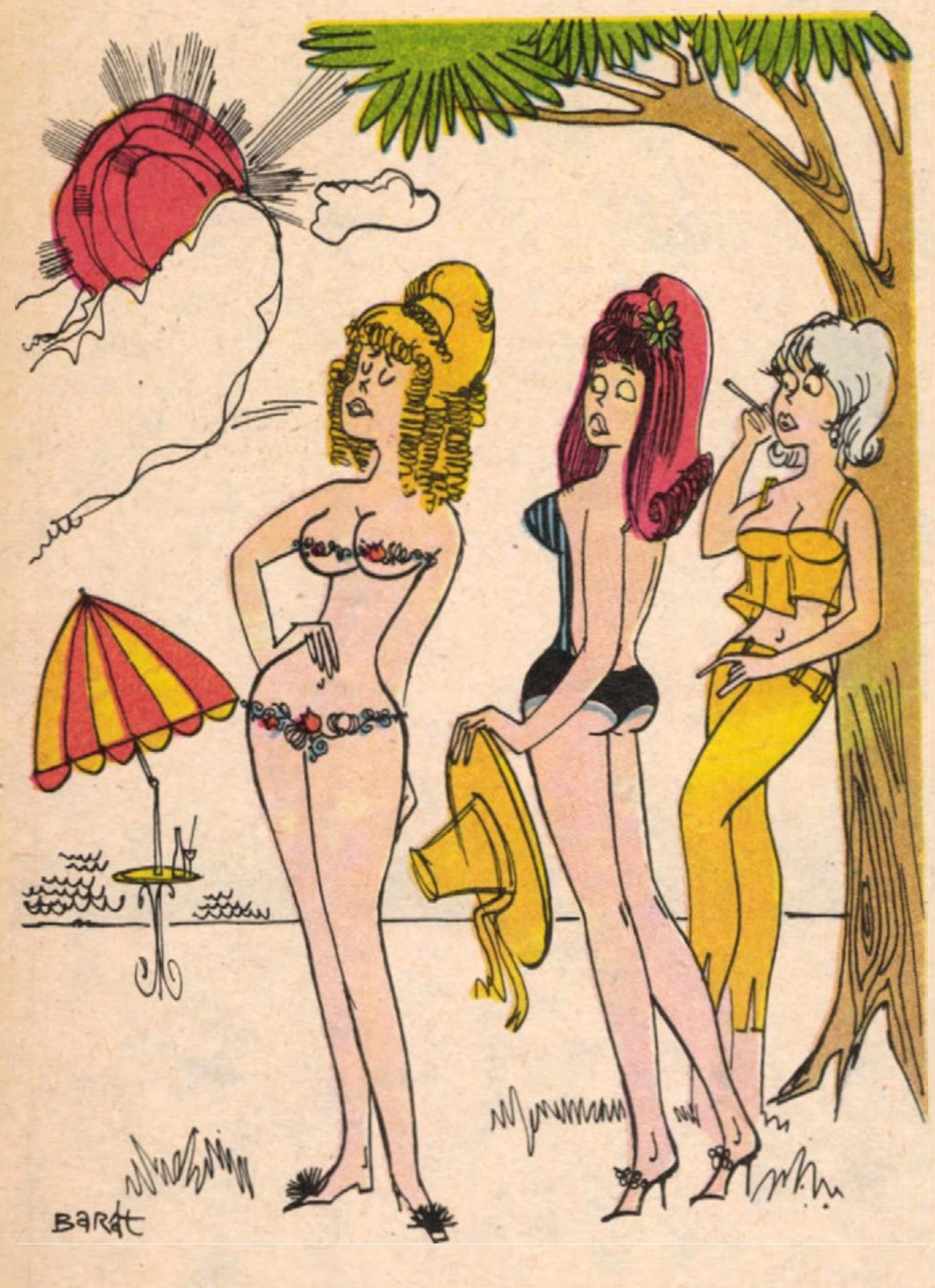

– Óriási szenzáció! Ma semmi sem történt!

VESZEDELMES VADAK

FOLKLÓR

– Ennek a magyaros bikininek biztos nagy sikere lesz...

EZT OLVASTAM

HATHATÓS ÓVINTÉZKEDÉS

Újfajta riasztókészülékkel ellátott pénzkazettákkal akarja megvédeni a pénzszállító alkalmazottakat a rablótámadóktól egy londoni vállalat — közli a Hétfői Hírek. A riasztóberendezés — mint a lap írja — „gombnyomásra kis szirénát szólaltat meg, nagy füstfelhőt lövell ki, *a papírpénzt pedig eltávolíthatatlan festékkel teszi használhatatlanná*".

Vagyis, miközben szirénázás és füstlövellés révén megugrasztja a támadókat, egyszersmind használhatatlanná is teszi a megmentett pénzt. Biztos, ami biztos.

DEREKAS LEGENDA

A Medárd napi esőzés várható következményeit latolgatja egy meteorológiai cikk, amely ezzel a mondattal zárul: *„Jó lenne, ha ezúttal derékba törne az idegesítő legenda."*

Milyen igaz! Egy legenda, amelynek dereka van, kit ne idegesítene?

KÜLÖNLEGES SZABÁLYOK

Az Élet és Irodalom írja: „A bajnok élete a sematikus ábrázolás ***klasszikusan kettéhasadt, fekete-fehér, gyermekien naiv szabályai*** szerint megrajzolt karriersztori."

Egy fekete-fehér szabály, amint gyermeki naivitásában kettéhasad, méghozzá klasszikusan, nem kismiska. Hát még, ha annyi van belőle, hogy segítségükkel *sztorit* lehet *rajzolni!*

Timár György

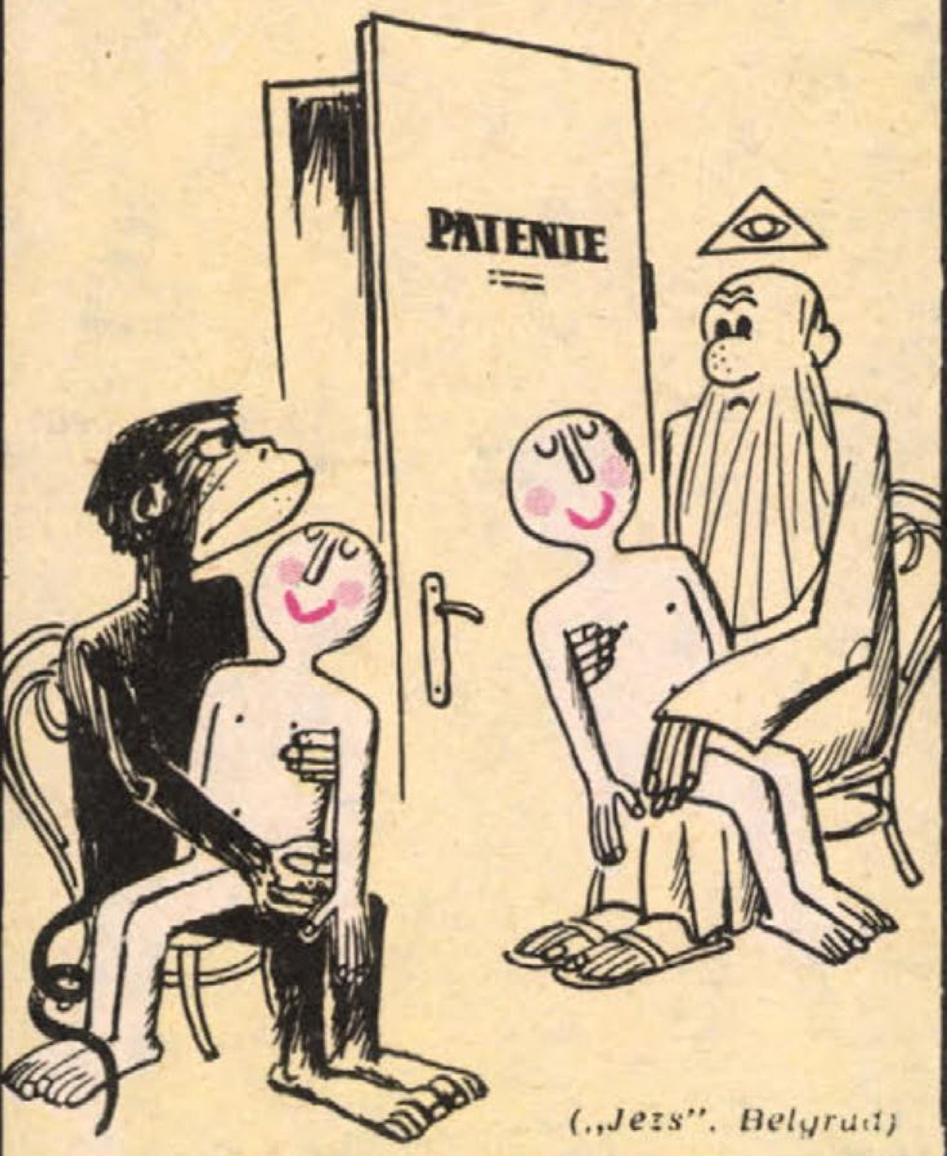
KÖZÖNY

– Ki kellene hívni a tévé-híradót...

IMPORT HUMOR

A TALÁLMÁNYI HIVATALBAN

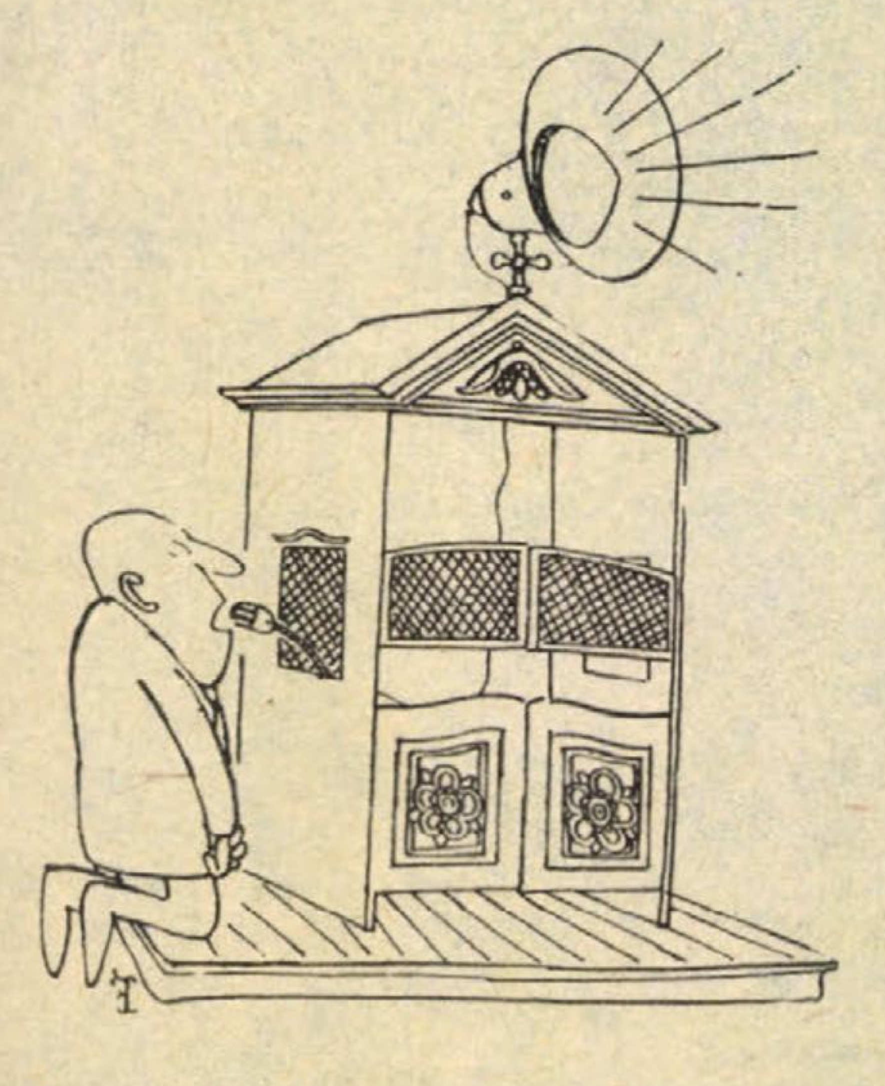
(„Jezs", Belgrad)

BIBLIAI TÖRTÉNET

(„Szpilki", Varso)

A TECHNIKA VÍVMÁNYA

(„Dikobraz", Praga)

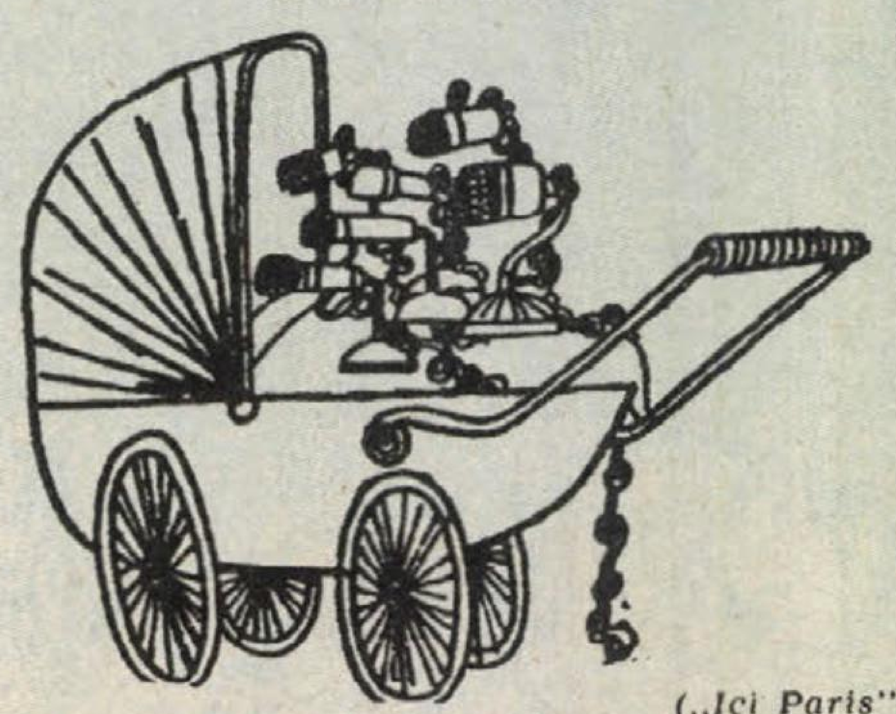
A LÉLEKBÚVÁRNÁL

– Doktor úr, olyan boldog vagyok! Miért?

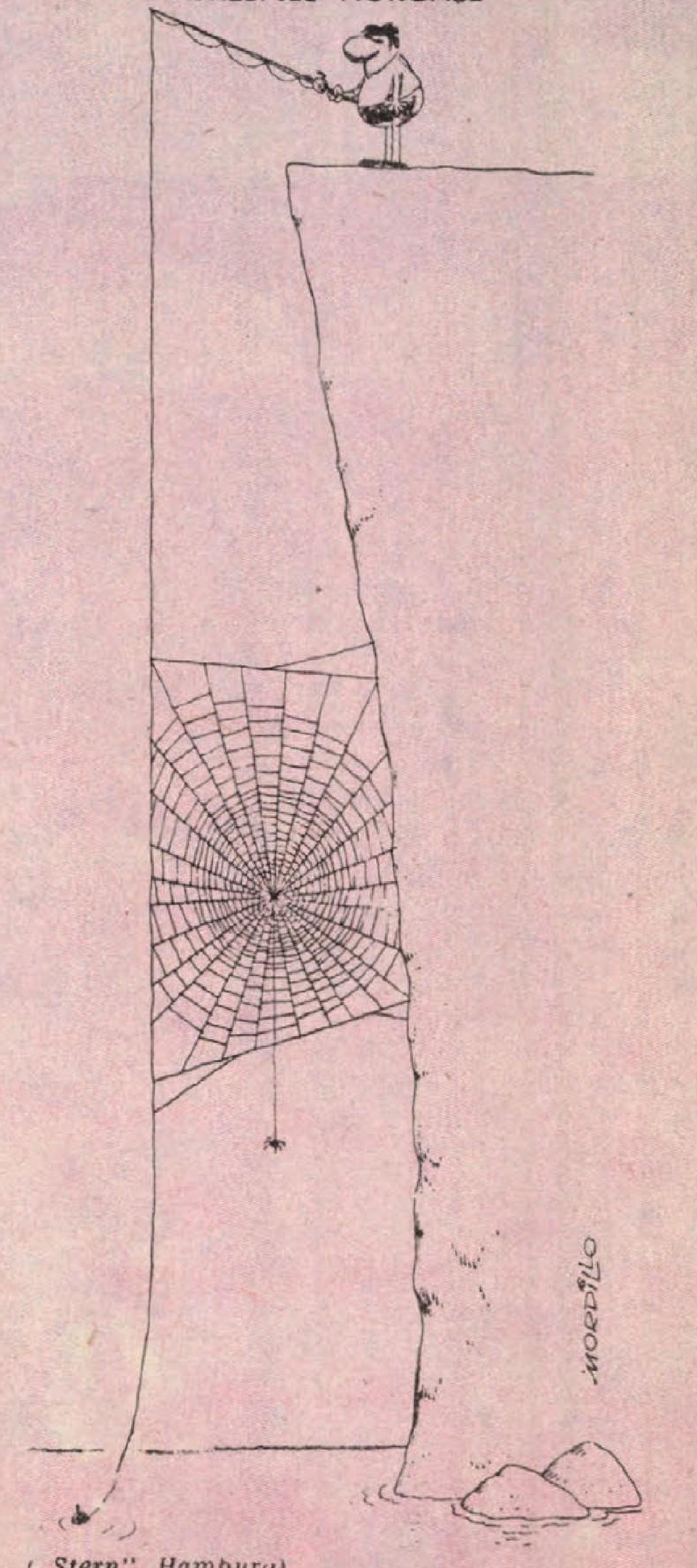
(„New Yorker")

KORAI AMBÍCIÓ

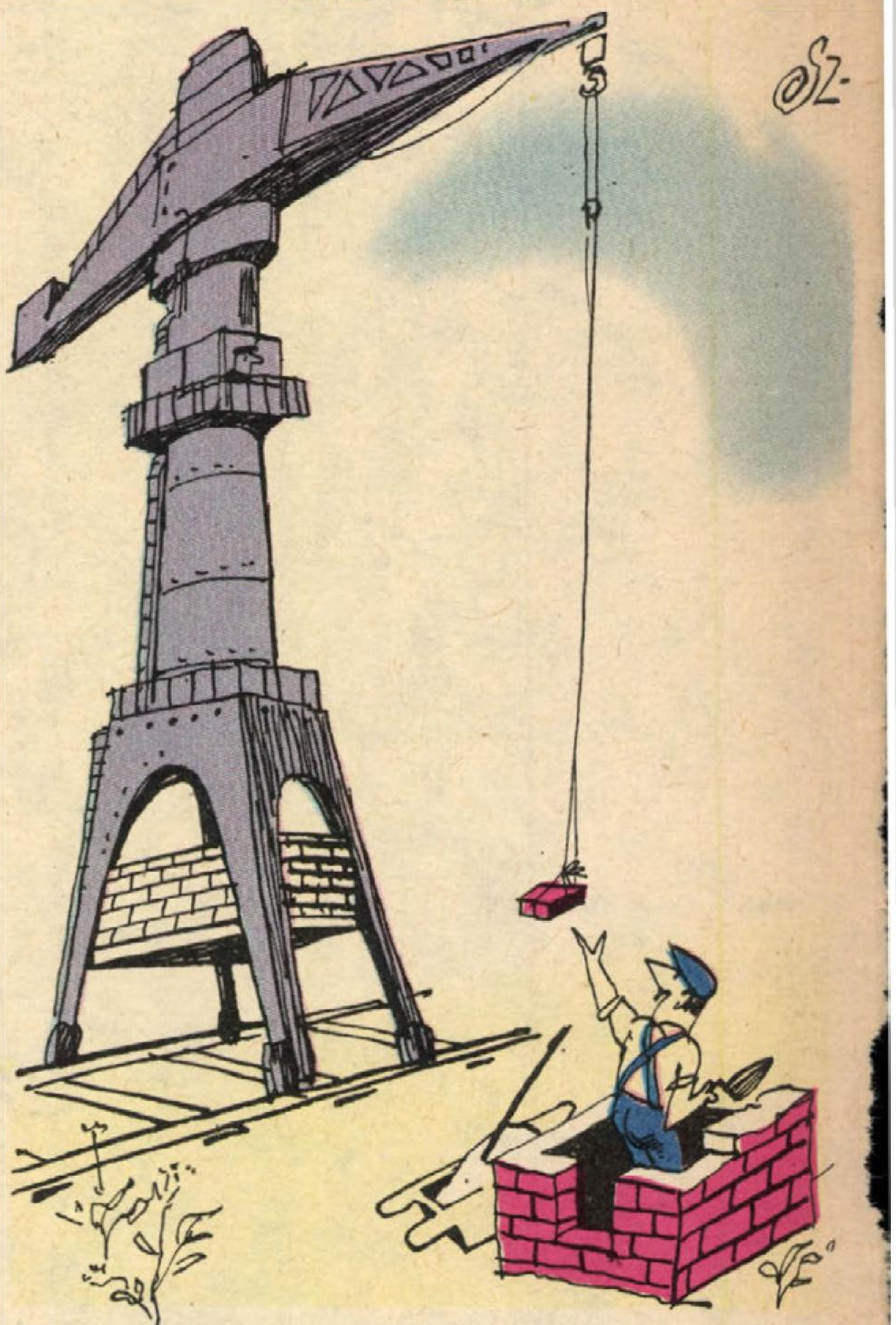
(„Ici Paris")

TÜRELMES HORGÁSZ

(„Stern", Hamburg)

FEJLETT TECHNIKA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Papa, a tinta nagyon drága?

— Dehogy. Miért kérded?

— Mert a mama rettenetesen lehordott, amikor kiöntöttem egy üveggel a szőnyegre.

Egy férfi megszólít az utcán egy gyereket:

— Na, Pisti, mondd meg nekem, hogy merre kell a pályaudvarra menni?

— Honnan tudja, hogy én Pisti vagyok?

— Kitaláltam.

— Akkor találja ki azt is, hogy hol a pályaudvar.

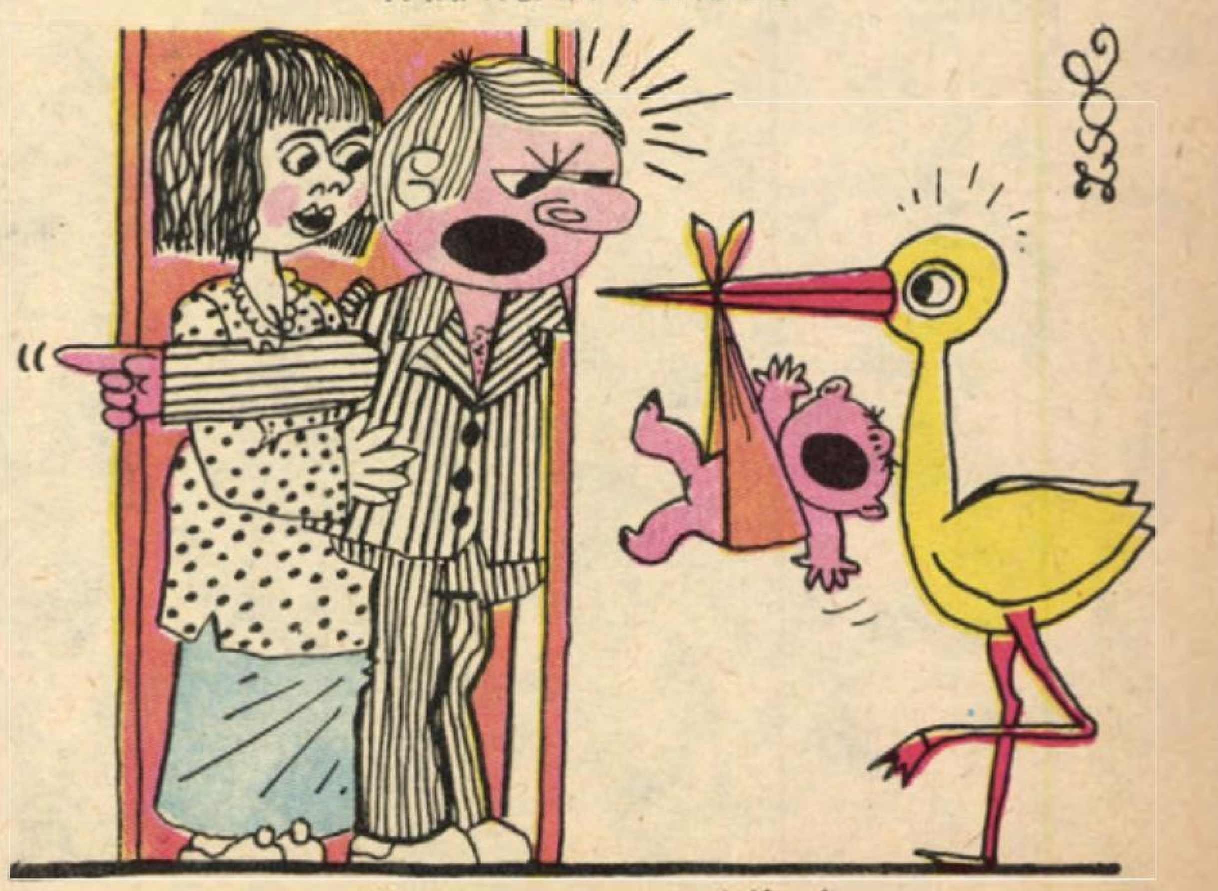

— Van ajánlása régi főnökétől? — kérdi a jelentkezőtől a személyzetis.

— Hogyne volna ajánlásom tőle. Azt ajánlotta, hogy keressek máshol állást.

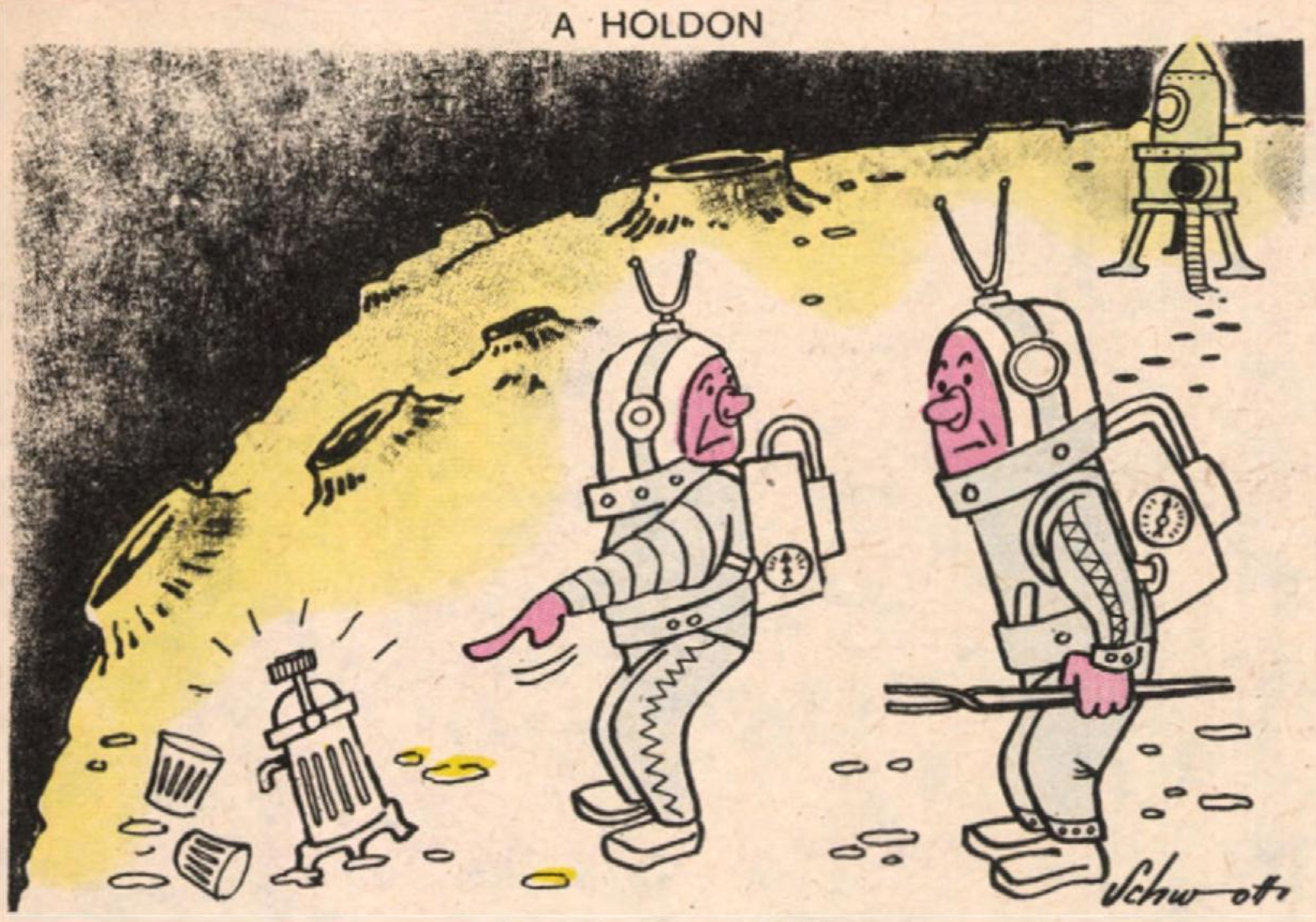

VÁRATLAN VENDÉG

– Vigye a szomszédba!

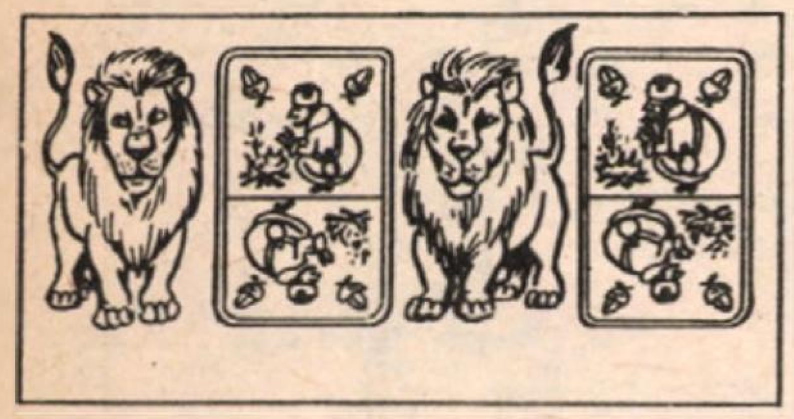
A HOLDON

– Itt már járt valaki!...

RÉBUSZ

A 79. sz. rejtvényünk megfejtése:

Vaddisznóvadász

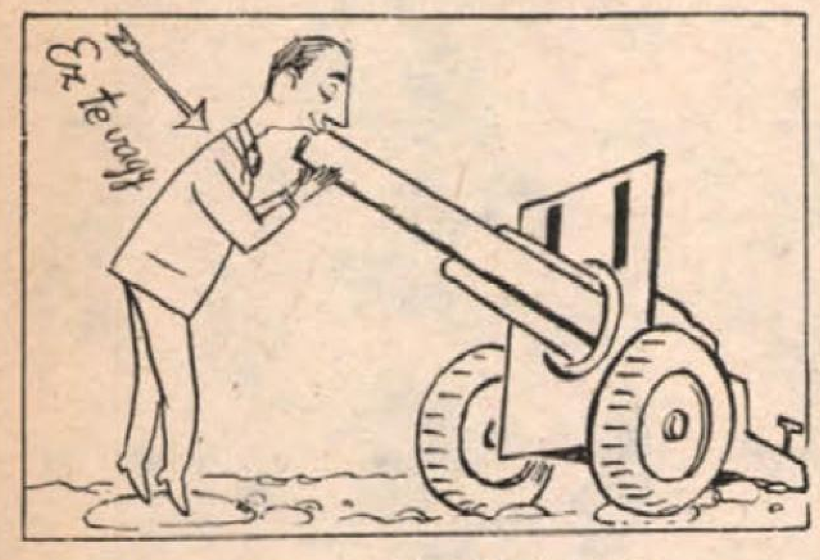
A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Kozák János, Debrecen, Wesselényi u. 2.

Gáspár Gézáné, Budapest II/a., Tárnok u. 18.

Tamás Miklós, Budapest XI., Körösy J. u. 10.

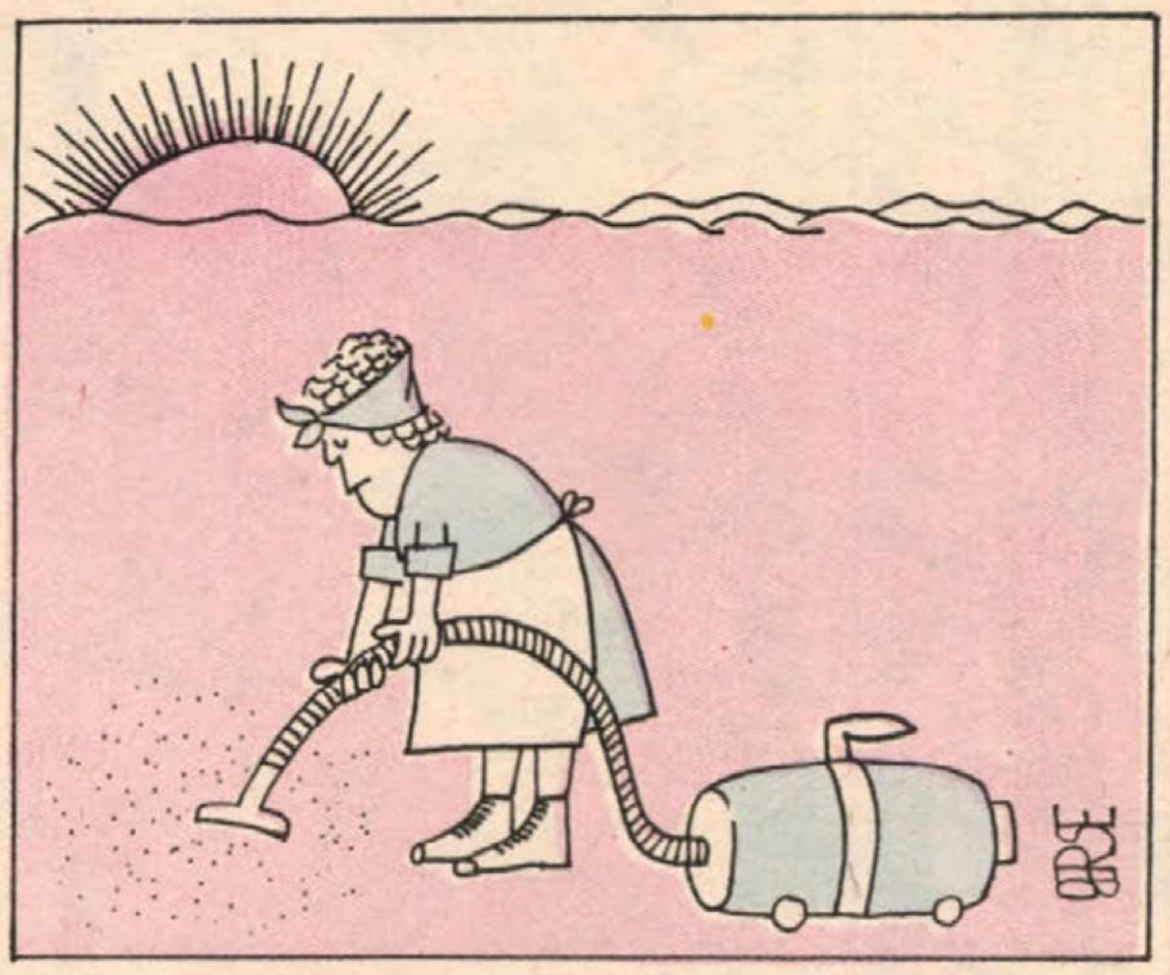
81. REJTVÉNYÜNK

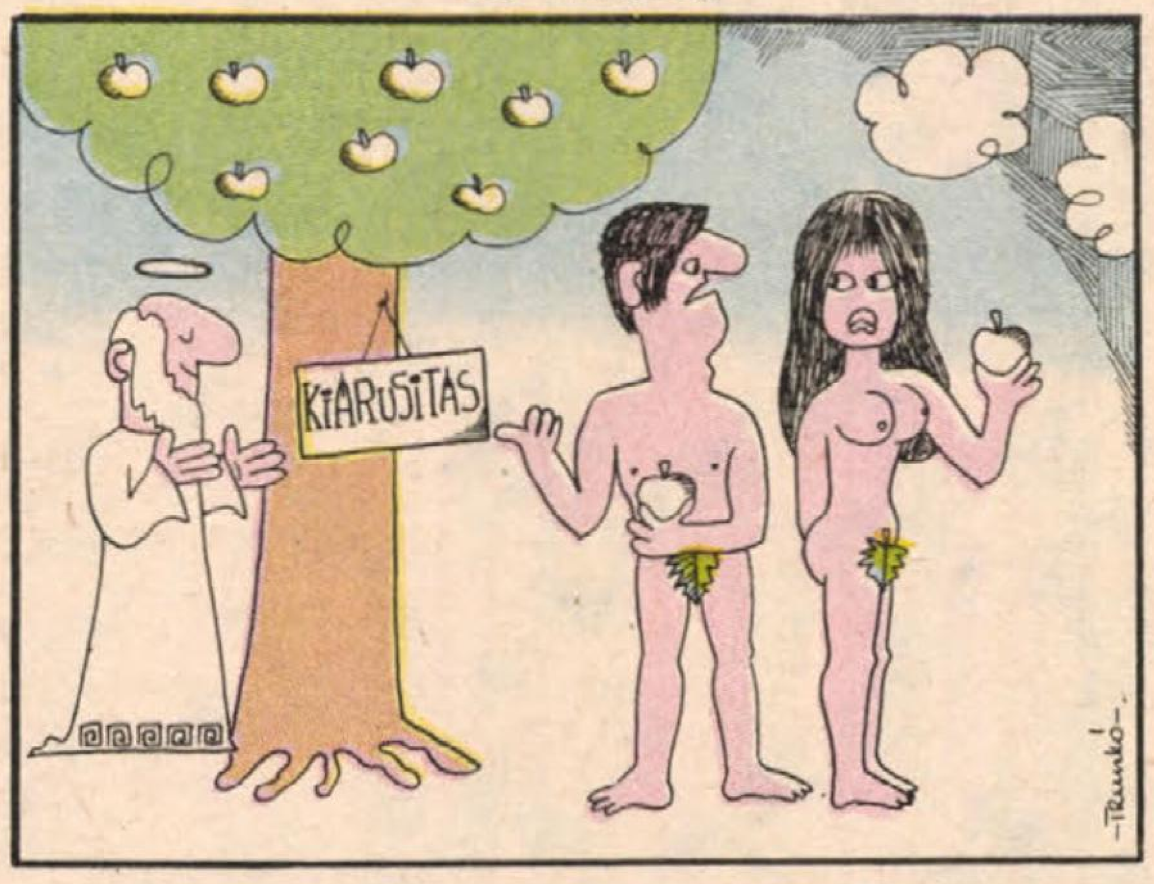
A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 25-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

AZ OPTIMIZMUS TETEJE

BŐ TERMÉS

A PATAKI DIÁKÉLETBŐL

A gimnázium neves költő tanára egyszer azt a nehéz házi feladatot adta, hogy a tanulók írjanak véleményt angol klasszikus költőknek a tankönyvben közölt műveiről. Hosszabb határidőt szabott, s az osztály — két tanuló kivételével — megfeledkezett róla. Sejtette ezt a tanár úr is, ezért a számonkérésnél felette óvatos volt.

— Ha jól emlékszem, mára kellett elkészíteni azt a bizonyos dolgozatot. No, lássuk csak...

— A Csujáét, tanár úr! — zúgta az osztály, mert Csuja mindig mindenben pontos volt.

— Jó, nem bánom, halljuk először a Csujáét.

Felolvasás után megbírálta, kiegészítette. Majd újból szétnézett.

— A következő pedig legyen a...

— A Feketéé, tanár úr! — zúgta az osztály, mert Fekete már felmutatta a füzetét.

Nagy Jóska még kajánul meg is toldotta:

— A Feketéé nagyon szép és értékes elaborátum!

— Figyeljük tehát Fekete Barna munkáját! Olvasd, fiam!

Ehhez is megjegyzéseket fűzött, majd ismét széttekintgetett, ami az osztályt zavarba hozta, mert nem volt több kész dolgozat.

Nagy Jóska heccből beüvöltötte Király nevét, aki az osztály legtehetségesebb tanulója volt. A tanár úr őt is felszólította.

Király nem rezelt be. Felvette a szomszédja hangjegyfüzetét, lapozott hármat, és beszélni kezdett az angol klasszikusokról.

A tanár úr már „olvasás" közben is megjegyzéseket tett, ami ellen Király tiltakozott.

— Miért tetszik közbeszólni, tanár úr? A többiekét a végén tetszett csak bírálni.

— Jó, jó, fiam, de látom, hogy ez most készül, és ketten többre megyünk.

Igy adta az osztály tudtára, hogy ő se most jött a hét húszassal Sárazsadányból.

*

A költő tanár úr nagy megértést tanúsított a diákok iránt, és közvetlen hangulatot teremtett az órákon. Nem az oktatásra helyezte a fősúlyt, hanem a tudásvágy szenvedélyét igyekezett fölgyújtani a lelkekben. Ha valaki nem készült, megvigasztalta:

— Nem baj, fiam, a felnőtteknek is van rossz napjuk. Csak pótold, hogy művelt ember légy!

Megunván a hiányzások igazolásával járó zaklatást, úgy rendelkezett, hogy két tanuló indokolás nélkül hiányozhat órájáról.

Ha valaki új, jó viccet tudott, elmondhatta az

órán. A tanár úr csak akkor zsörtölődött, ha a vicc nem volt szellemes.

Makó és Lehel padtársak voltak. Egy alkalommal a padjuk üres volt, de a tanár úr a katedráról láthatott egy hajas fejbúbot, mert megszólalt:

— Makó, bújj fel a pad alól!

A felszólítás eredménytelen maradt, mire a tanár úr megismételte:

— Makó, bújj fel a pad alól!

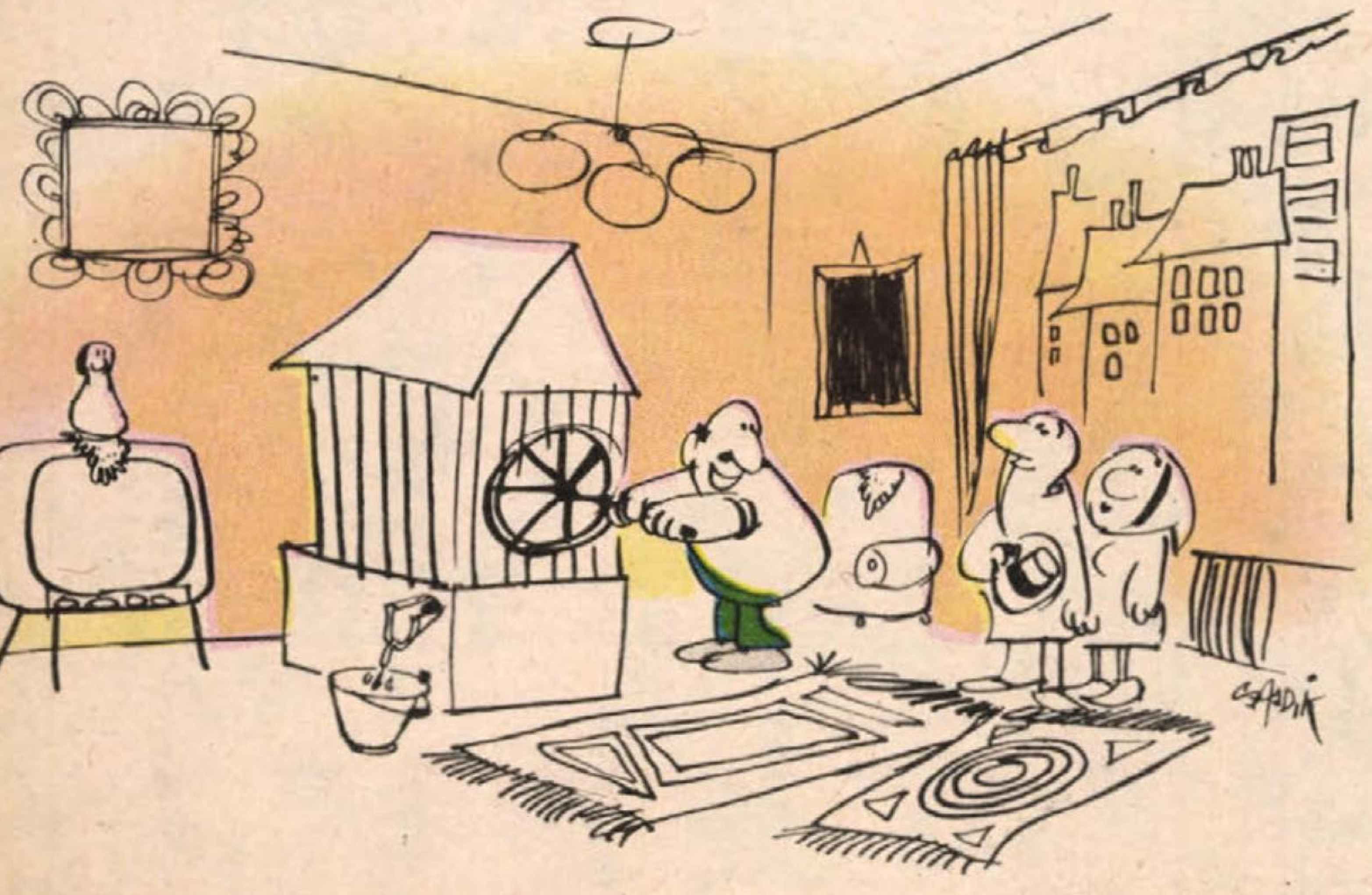
Újból semmi hatás. Végül a tanár úr odament, és hajánál fogva húzta fel a delikvenst.

— Miért nem állsz fel, fiam, ha szólítalak?

— Tanár úr, kérem, én nem a Makó, én a Lehel vagyok — hangzott a mentegetőzés, melynek humorát méltányolva a tanár úr, napirendre tért az ügy fölött.

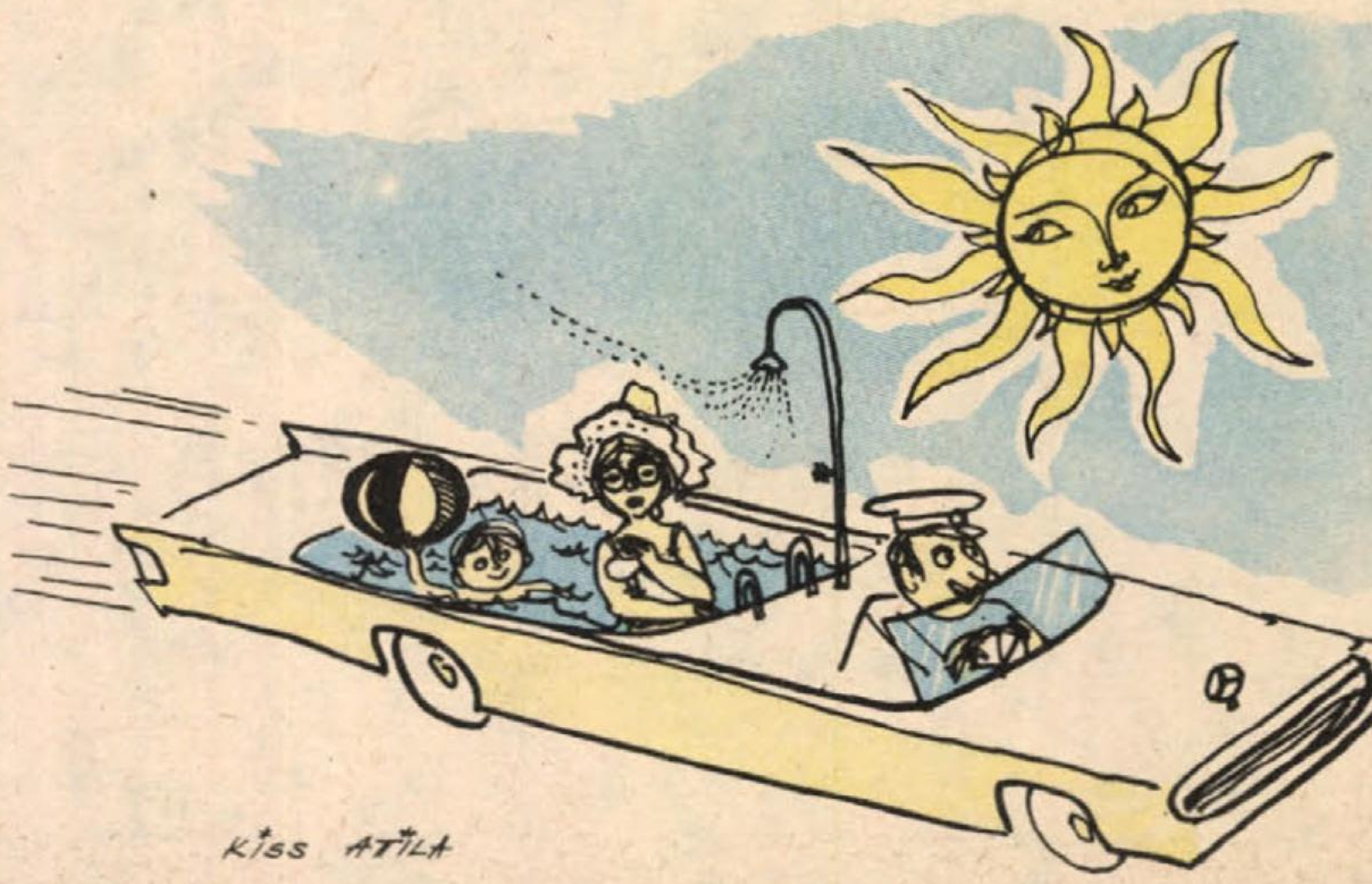
E. Kovács Kálmán

FALUSIAK PESTEN

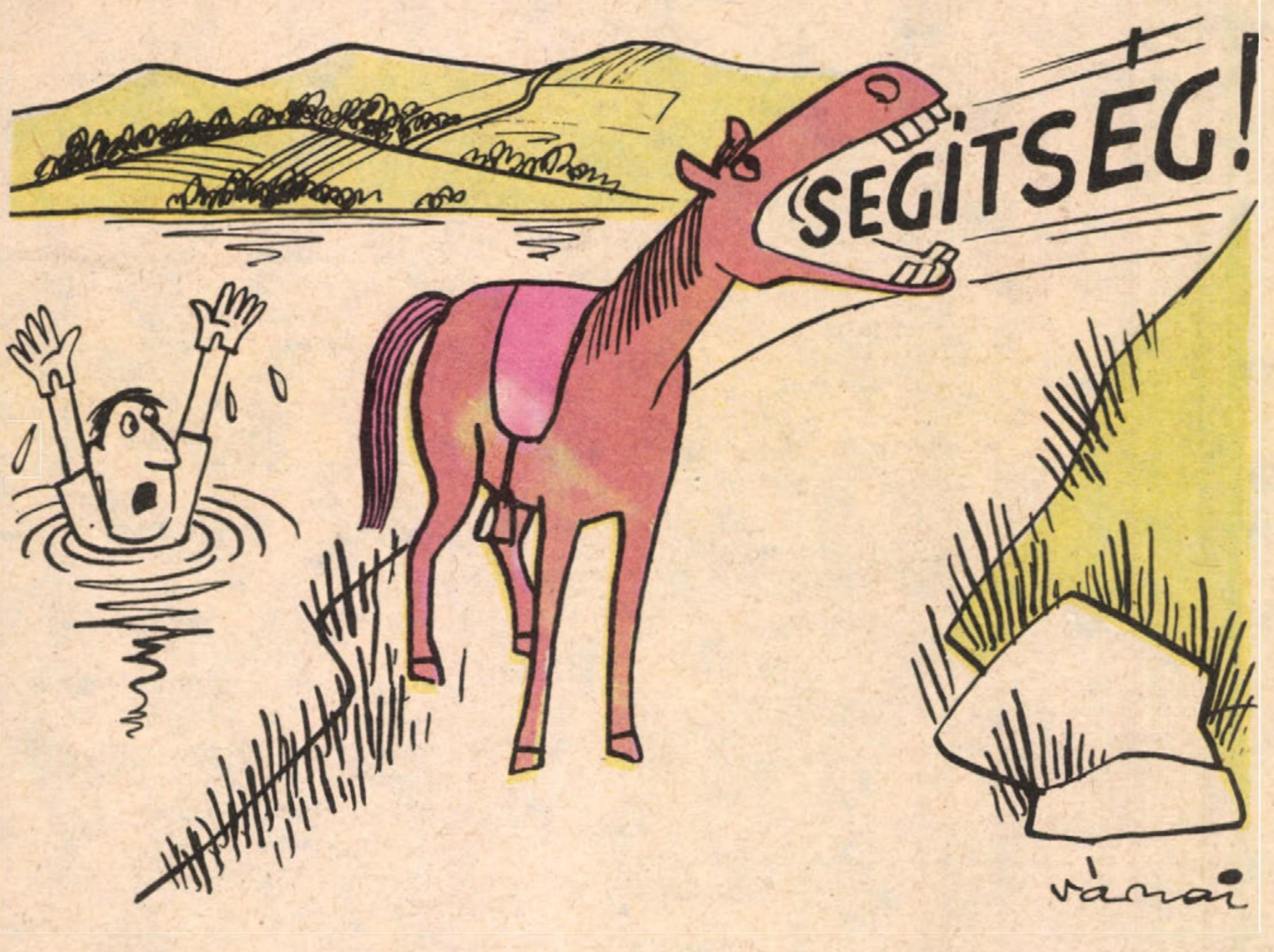
– Képtelenek voltunk megszokni a pesti klóros vizet.

ABSZOLÚT KÉNYELEM

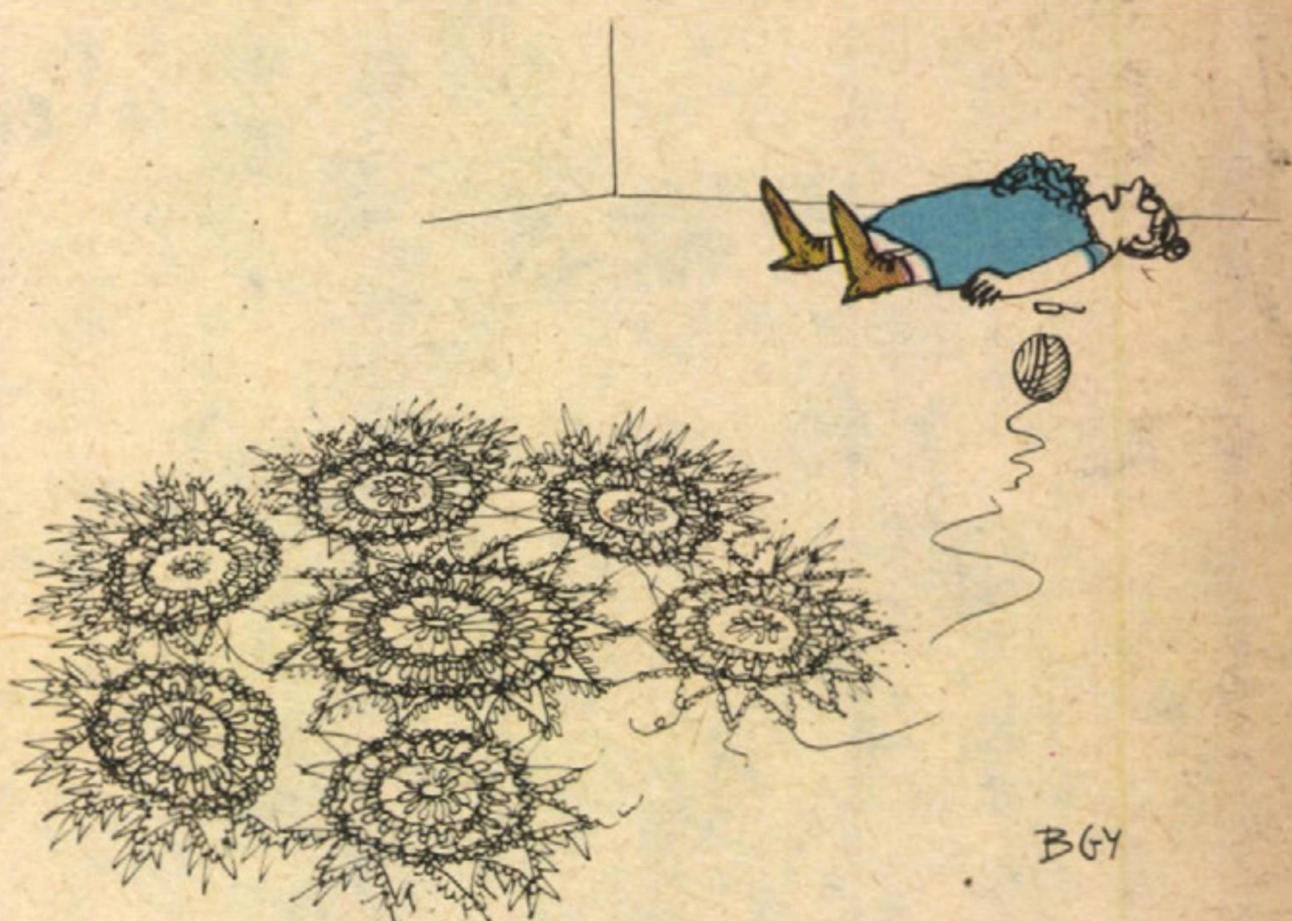

LOVAS-TÚRÁK A DUNA-KANYARBAN

Várnai György rajza

ÉLETMŰ

ELMERÜLT SZAPPAN

Ó, mily végtelenül megható egy
Meztelen vezérigazgató, ahogy vaksin,
Gyámoltalanul tapogat maga körül
Elmerült szappanja után a kádban . . .

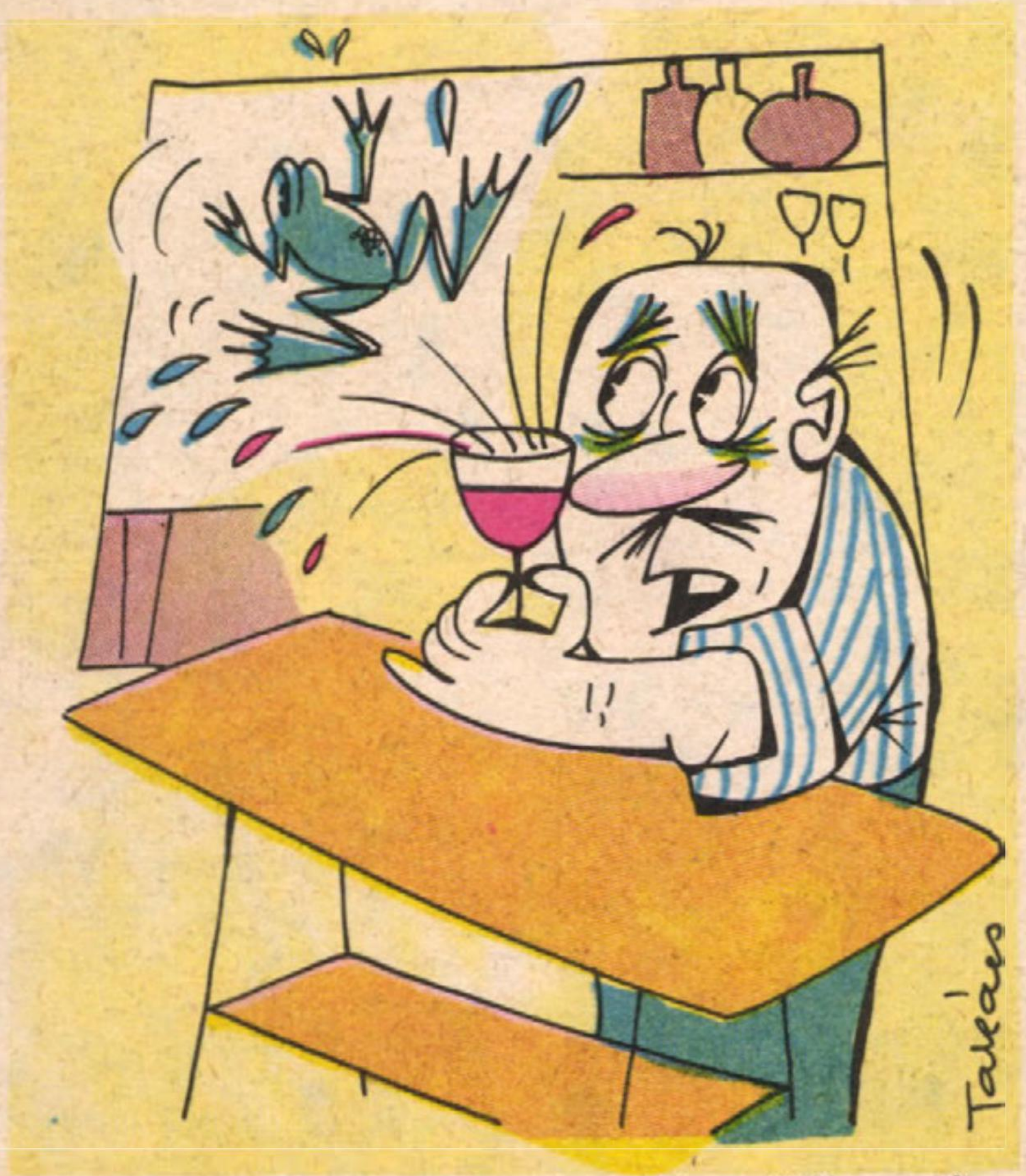
Ilyenkor nem tud közérdekűen nézni . . .
A fenyőtől illatos, langy lé tetején
Legszívesebben csöppkora pléhhattyúit
Buktatgatná körbe s örökre.

Darázs Endre

* * * * * * * * * * * * * *

GYANÚS!

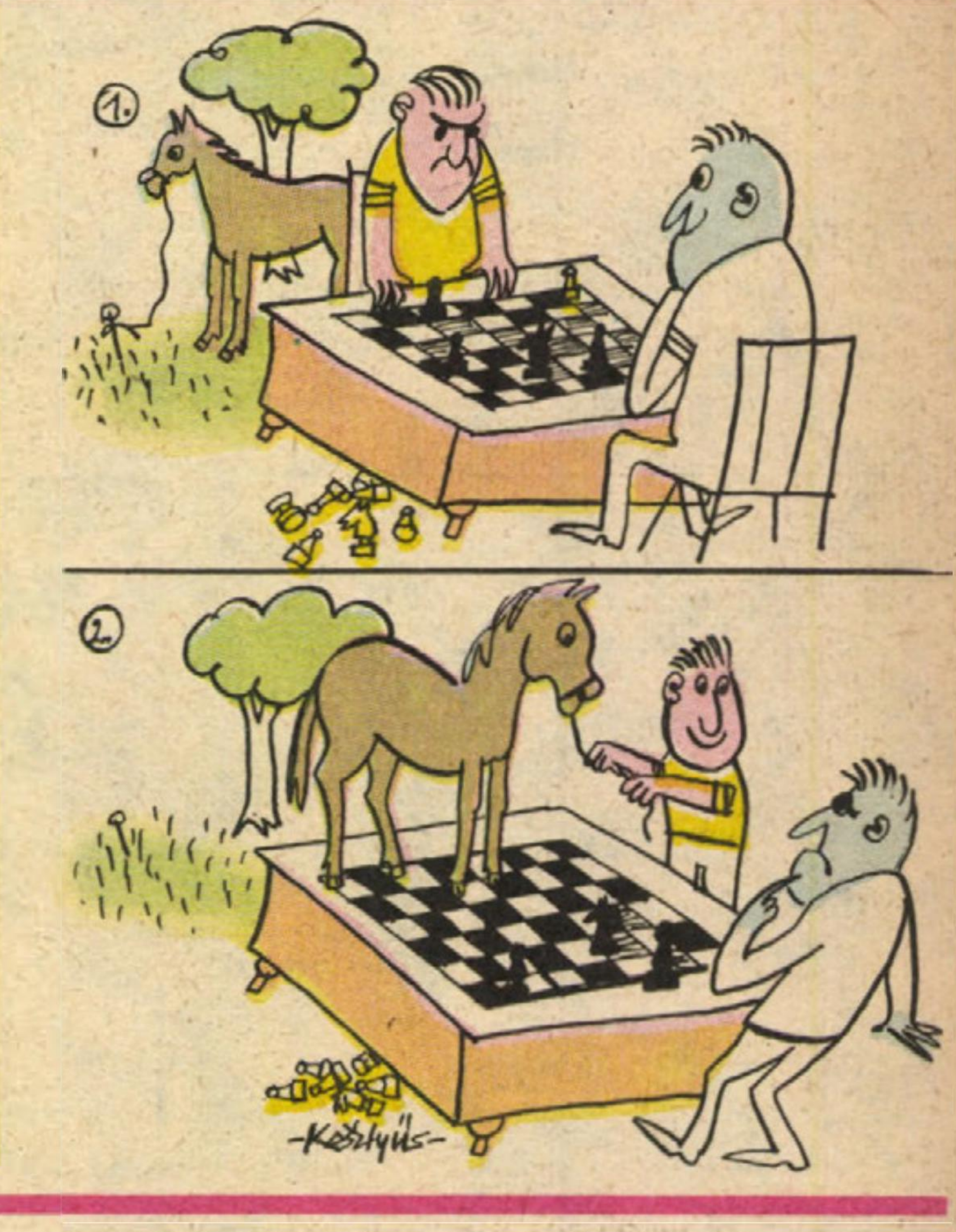

– Úgy látszik, ebben a talponállóban vizezik a bort!

FIX ÁR

MENTŐ ÖTLET

IGY KEZDŐDÖTT

SZESZÉLYES NYÁR

Egy kis vihar volt

Egy kis napocska volt

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Arusítja a Magyar Posta — **INDEX: 25.504**
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3354/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre